

Paula Mureșan

Elena Grad-Rusu

Ştiati că...

Instituțiile Uniunii Europene?

Ghid informativ

Presa Universitară Clujeană

Paula Mureşan

Elena Grad-Rusu

Ştiaţi că...

Instituţiile Uniunii Europene?

Ghid informativ

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Nicolae Păun

Conf. univ. dr. Adrian Corpădean

ISBN 978-606-37-0722-3

© 2020 Autoarele volumului. Toate drepturile rezervate.
Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autoarelor, este interzisă și se pedepsește conform legii.

Tehnoredactare computerizată: Alexandru Cobzaș

Universitatea Babeș-Bolyai
Presa Universitară Clujeană
Director: Codruța Săcelelean
Str. Hasdeu nr. 51
400371 Cluj-Napoca, România
Tel./Fax: (+40)-264-597.401
E-mail: editura@ubbcluj.ro
<http://www.editura.ubbcluj.ro/>

Paula Mureşan

Elena Grad-Rusu

Ştiăti că...

Instituăiile Uniunii Europene?

Ghid informativ

Presa Universitară Clujeană

2020

Cuprins

1. Introducere	7
2. Parlamentul European.....	17
3. Consiliul European	41
4. Consiliul Uniunii Europene	57
5. Comisia Europeană	79
6. Curtea de Justiție a Uniunii Europene	101
7. Banca Centrală Europeană	117
8. Curtea de Conturi Europeană.....	125
Bibliografie.....	145

Introducere

Crearea a ceea ce noi numim azi Uniunea Europeană (termen consacrat după Tratatul de la Maastricht, semnat în 1992¹) a început cu un vis după Al Doilea Război Mondial. A fost un vis al personalităților politice care credeau într-o Europă pacifistă, prosperă și unită. Astfel, pacea a devenit cuvântul cheie pe care părinții fondatori (și aici îi amintim pe aceia pe care literatura de specialitate îi recunoaște în această calitate) – Jean Monnet, Robert Schuman, Konrad Adenauer, Alcide de Gasperi, Johan Willen Beyen, Paul Henry Spaak, Joseph Beck, Walter Hallstein, Jean Ray, Pierre Uri² – și-au structurat discursurile și în care au crezut. Și-au pus în practică ideile, energiile și motivațiile pentru ca acest vis să devină realitate. Încă de la început, era de știut că un proiect aşa de ambicioz avea să fie privit de multe ori cu reticențe și critici. Însă, noua direcție pe care fondatorii au dorit să o dea Europei a fost direcția câștigătoare, dacă ar fi să menționăm numai faptul că – adesea uitat și nespus la adevărata valoare – de peste 70 de ani pacea este garantată pe continentul european. În 2012, Uniunea Europeană a câștigat prestigiosul premiu *Nobel pentru Pace*.

Declarația lui Robert Schuman (1886–1963), ministrul afacerilor externe din Franța în data de 9 mai 1950, a rămas reperul de început al constructului european. Obiectivul economic ce presupunea punerea în comun a producției de oțel și cărbune a statelor europene – sub auspiciile Înaltei Autorități, un organism independent, supra-național, dezvoltarea unei piețe comune și de liber schimb, avea să ducă la Crearea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO), la Tratatul de la Paris, semnat în 1951³, și implicit la crearea primelor instituții ale noii organizări economice. Primele state care au aderat la CECO au fost Franța, Germania, Italia, Belgia, Olanda și Luxembourg. Scopul inițial al acestora a fost de a face statele europene mai dependente unele de altele și de a evita viitoarele conflicte militare.

Vă redăm mai jos *Declarația lui Robert Schuman*⁴, 9 mai 1950:

Pacea mondială nu poate fi asigurată fără a face eforturi creațoare proporționale cu pericolele care o amenință.

Contribuția pe care o poate aduce civilizației o Europă organizată și activă este indispensabilă pentru menținerea unor relații pașnice. Asumându-și, timp de mai bine de 20 de ani, rolul de campioană a unei Europe unite, Franța și-a pus dintotdeauna eforturile în slujba păcii. Nu am reușit să realizăm o Europă unită și ne-am confruntat cu războaie.

Europa nu se va construi dintr-o dată sau ca urmare a unui plan unic, ci prin realizări concrete care vor genera în primul rând o solidaritate de fapt. Alăturarea națiunilor europene

¹ Parlamentul European, *Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) / Tratatul de la Maastricht*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/maastricht-treaty>, accesat la 14 noiembrie 2019.

² Finn Laursen, *Historical Dictionary of the European Union*, Rowman & Littlefield, 2015, p. 149.

³ Parlamentul European, *Tratatul de la Paris*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/treaty-of-paris>, accesat 15 noiembrie 2019.

⁴ Uniunea Europeană – site oficial, *Declarația Schuman, 9 mai 1950*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/symbols/europe-day/schuman-declaration_ro, accesat la data de 12 septembrie 2019.

implică eliminarea opoziției seculare dintre Franța și Germania. Orice acțiune întreprinsă trebuie să aibă în vedere în primul rând aceste două țări.

În acest scop, guvernul francez propune ca măsuri imediate să fie întreprinse într-o direcție concretă, dar decisivă.

Guvernul francez propune ca producția franco-germană de cărbune și oțel să fie plasată sub o Înaltă Autoritate comună, în cadrul unei organizații deschise și altor state europene. Punerea în comun a producțiilor de cărbune și oțel va asigura imediat stabilirea unor baze comune de dezvoltare economică, un prim pas către realizarea unei federații europene și va schimba destinele acelor regiuni care s-au dedicat în trecut fabricării muniției de război, dar care au fost, în același timp, cele mai constante victime ale conflictelor.

Solidaritatea de producție astfel stabilită va demonstra că orice război între Franța și Germania devine nu numai inimaginabil, ci și imposibil din punct de vedere material. Înființarea acestei unități de producție puternice, deschisă tuturor țărilor care doresc să colaboreze, va pune bazele reale ale unificării economice, angajându-se să le furnizeze tuturor țărilor membre elementele principale ale producției industriale, în condiții egale. Această producție va fi oferită lumii întregi, fără diferențieri sau excepții, pentru a contribui la creșterea nivelului de trai și pentru a promova realizările pașnice. Cu mijloace suplimentare, Europa va putea să ducă mai departe realizarea uneia dintre misiunile sale esențiale: dezvoltarea continentului african.

În acest mod se va realiza, simplu și rapid, acea fuziune a intereselor care este indispensabilă pentru crearea unui sistem economic comun; aceasta ar putea fi piatra de temelie a unei comunități mai largi și mai complexe reunind țări aflate multă vreme în conflicte sângeroase.

Prin punerea în comun a producției de bază și prin instituirea unei Înalte Autorități, ale cărei decizii vor reuni Franța, Germania și alte state membre, această propunere va conduce la stabilirea primelor baze concrete ale unei federații europene, indispensabilă pentru menținerea păcii.

Pentru a promova realizarea obiectivelor astfel definite, guvernul francez este pregătit să inițieze negocieri pornind de la următoarele considerente.

Sarcina pe care o va avea de înndeplinit Înalta Autoritate comună va fi de a asigura, în cel mai scurt timp posibil, modernizarea producției și îmbunătățirea calității acesteia; furnizarea în condiții egale a cărbunelui și oțelului pentru piețele din Franța și Germania, precum și pentru piețele din alte țări membre; dezvoltarea în comun a exporturilor către alte state; egalizarea și îmbunătățirea nivelului de trai al muncitorilor din aceste ramuri industriale.

Pentru a îndeplini aceste obiective, pornind de la condițiile de producție diferite din statele membre, propunem să se instituie o serie de măsuri cu caracter tranzitoriu, cum ar fi aplicarea unui plan de producție și investiții, stabilirea unui mecanism compensatoriu pentru egalizarea prețurilor și crearea unui fond de restructurare care să faciliteze raționalizarea producției. Circulația cărbunelui și a oțelului între statele membre va fi imediat scutită de toate taxele vamale și nu va fi afectată de ratele de transport diferențiate. Se vor crea treptat condiții care vor permite o distribuție cât mai rațională a producției, la cel mai înalt nivel de productivitate.

Spre deosebire de cartelurile internaționale, care au tendința de a impune practici restrictive asupra distribuției și exploatarii piețelor naționale și de a menține profituri mari, această organizație va asigura fuziunea piețelor și extinderea producției.

Principiile și acțiunile esențiale definite mai sus vor face obiectul unui tratat semnat între state și înaintat spre ratificare parlamentelor din fiecare țară. Negocierile necesare pentru stabilirea detaliilor legate de aplicarea acestor prevederi se vor desfășura cu ajutorul unui arbitru numit de comun acord. Acesta va avea sarcina de a se asigura că acordurile convenite corespund principiilor enunțate și, în cazul în care se ajunge la un impas, va decide ce soluție urmează să fie adoptată.

Înalta Autoritate comună care se ocupă de administrarea întregului sistem va fi alcătuită din personalități independente numite de guverne, respectându-se principiul reprezentării egale. Guvernele vor alege de comun acord un președinte. Deciziile Autorității se vor aplica în Franța, Germania și în celelalte țări membre. În cazul în care deciziile autorității vor fi contestate, se vor lua măsuri de la caz la caz.

Un reprezentant al Organizației Națiunilor Unite va fi acreditat pe lângă Autoritate și va întocmi un raport public pentru ONU de două ori pe an, pentru a face un bilanț al activității noii organizații, în special în ceea ce privește respectarea obiectivelor acesteia.

Instituirea Înaltei Autorități nu va prejudicia în niciun fel regimul de proprietate asupra întreprinderilor. În exercitarea funcțiilor sale, Înalta Autoritate comună va lua în considerare puterea conferită de Autoritatea Internațională a Ruhrului și obligațiile de orice natură impuse Germaniei, atâtă timp cât acestea rămân în vigoare.

Din 1950–1951 și până în prezent (2020), țările care au aderat la constructul european⁵ au făcut ca instituțiile, organismele, competențele, politicile, actele juridice, cooperările interne și externe să cunoască transformări, să se adapteze noilor condiții sociale, politice și economice și, aşa cum era normal, au fost supuse rectificărilor.

De menționat un aspect extrem de important: Uniunea Europeană are la bază statul de drept. În acest sens, stau mărturie cele opt tratate ale Uniunii Europene, ale căror date de intrare în vigoare sunt prezentate mai jos și care au forță juridică obligatorie între statele membre UE:

- Tratatul de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului – 1952;
- Tratatele de la Roma – Tratatele CEE și EURATOM – 1958;
- Tratatul de fuziune – Tratatul de la Bruxelles – 1967;
- Actul Unic European – 1987;
- Tratatul privind Uniunea Europeană – Tratatul de la Maastricht – 1993;
- Tratatul de la Amsterdam – 1999;
- Tratatul de la Nisa – 2003;
- Tratatul de la Lisabona – 2009.

⁵ Uniunea Europeană – site oficial, Statele UE după anul aderării, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro#tab-0-1, accesat la data de 2 februarie 2020.

Danemarca, Irlanda, Marea Britanie – 1973;
 Grecia – 1981;
 Portugalia, Spania – 1986;
 Austria, Finlanda, Suedia – 1995;
 Cehia, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia, Slovenia, Ungaria – 2004;
 Bulgaria, România – 2007;
 Croația – 2013.

Tratatele Uniunii au fost ratificate de către parlamentele naționale sau prin referendum.

O mențiune se impune și anume aceea că *Tratatul de la Maastricht* este considerat tratatul care aduce în discuție trei piloni pe care este structurată Uniunea Europeană, făcând totodată trecerea și spre o uniune politică, nu numai economică.

- Comunitățile Europene;
- Politica Externă și de Securitate Comună;
- Cooperarea dintre guvernele UE în domeniul justiției și afacerilor interne.

S-au pus de asemenea bazele pentru o monedă unică. Tot atunci s-a instituit și cetățenia europeană, aspect ce prevedea libera circulație a persoanelor, lucru cu o însemnatate aparte în conturarea identității europene. Actorii politici cei mai importanți care au militat pentru acest tratat au fost două personalități europene: președintele francez François Mitterand (1916–1996) și cancelarul german Helmut Kohl (1930–2007).

La ora actuală, din Uniunea Europeană fac parte 27 de țări, care au ca formă de guvernământ fie república, fie monarhia. Malta este țara cu cea mai mică suprafață, în timp ce locul întâi este deținut de Franța. Țara cu cel mai mic număr de locuitori este tot Malta, în timp ce Germania este țara cu cel mai mare număr de locuitori. O situație a țărilor membre UE, cu informații referitoare la forma de guvernământ, suprafață și populație este redată mai jos⁶:

Austria Republă parlamentară federală km ² : 83 879 Populația: 8 858 775	Belgia Monarhie constituțională federală km ² : 30 528 Populația: 11 467 923
Bulgaria Republă parlamentară km ² : 110 370 Populația: 7 000 039	Cehia Republă parlamentară km ² : 78 868 Populația: 10 649 800
Cipru Republă prezidențială km ² : 9 251 Populația: 875 898	Croatia Republă parlamentară km ² : 56 594 Populația: 4 076 246
Danemarca Monarhie constituțională km ² : 42 924 Populația: 5 806 081	Estonia Republă parlamentară km ² : 45 227 Populația: 1 324 820
Finlanda Republă parlamentară km ² : 338 440 Populația: 5 517 919	Franța Republă semi-prezidențială km ² : 633 186.6 Populația: 67 028 048
Germania Republă parlamentară federală km ² : 357 376 Populația: 83 019 214	Grecia Republă parlamentară km ² : 132 049 Populația: 10 722 287

⁶ Uniunea Europeană – site oficial, *Țări*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro, accesat la data de 3 februarie 2020.

Irlanda
 Republică parlamentară
 km²: 69 797
 Populația: 4 904 226

Letonia
 Republică parlamentară
 km²: 64 573
 Populația: 1 919 968

Luxemburg
 Monarhie parlamentară constituțională
 (Mare Ducat)
 km²: 2 586
 Populația: 613 894

Polonia
 Republică parlamentară
 km²: 312 679
 Populația: 37 972 812

România
 Republică semi-prezidențială
 km²: 238 390.7
 Populația: 19 401 658

Slovenia
 Republică democratică parlamentară
 km²: 20 273
 Populația: 2 080 908

Suedia
 Monarhie parlamentară
 km²: 438 574
 Populația: 10 230 185

Ungaria
 Republică parlamentară
 km²: 93 011
 Populația: 9 772 756.

Italia
 Republică parlamentară
 km²: 302 073
 Populația: 60 359 546

Lituania
 Republică parlamentară
 km²: 65 286
 Populația: 2 794 184

Malta
 Republică cu parlament unicameral
 km²: 315.4
 Populația: 493 559

Portugalia
 Republică semi-prezidențială
 km²: 92 226
 Populația: 10 276 617

Slovacia
 Republică democratică parlamentară
 km²: 49 035
 Populația: 5 450 421

Spania
 Monarhie parlamentară
 km²: 505 944
 Populația: 46 934 632

Țările de Jos
 Monarhie parlamentară
 km²: 41 540
 Populația: 17 282 163

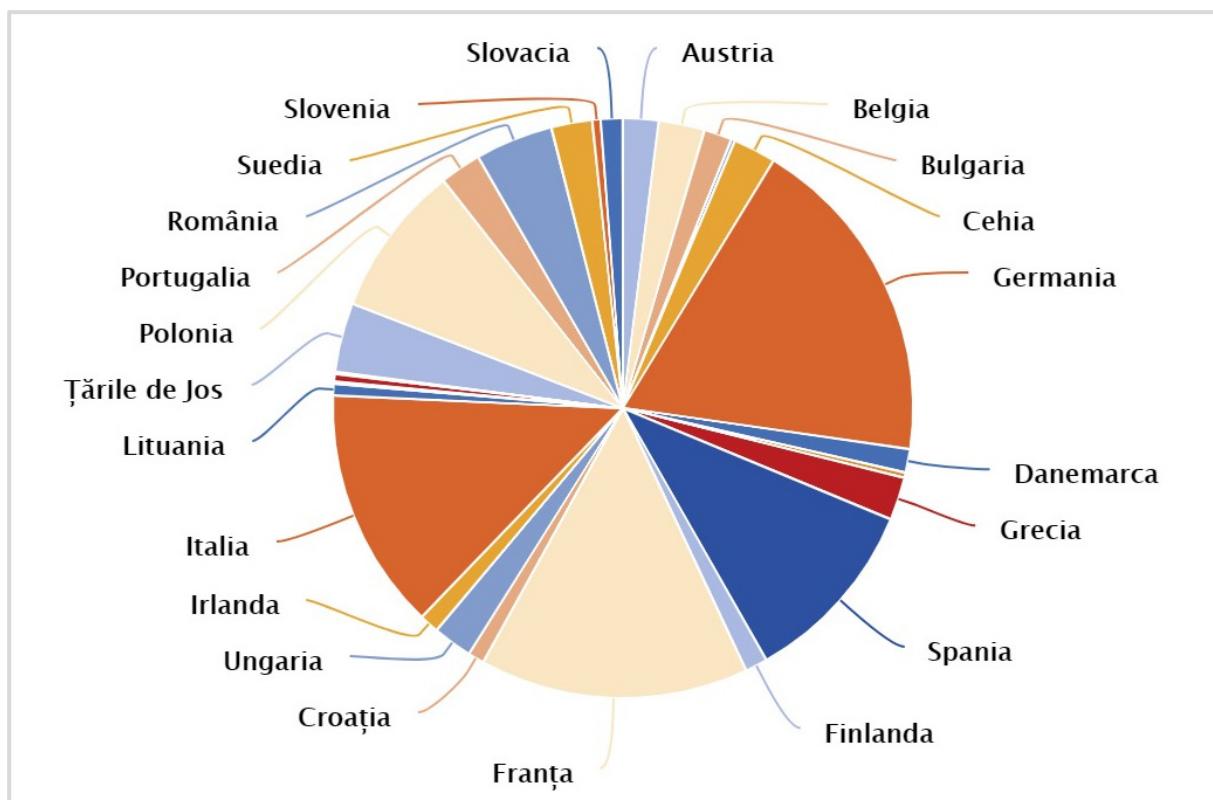
Acste date ne reliefiază faptul că Uniunea Europeană are în total o suprafață de cca. 4,230,000 km², iar populația din interiorul ei este în jur de 446,000,000 locuitori,⁷ făcând din Uniunea Europeană a treia forță mondială ca număr al populației după China (1,437,080,016)⁸ și India (1,374,491,882).⁹

⁷ Site Eurostat, *Populația la 1 ianuarie 2018*, disponibil la adresa https://eropa.eu/european-union/about-eu/figures/living_ro, accesat la data de 3 februarie 2020.

⁸ Site Worldometers, *China Population*, disponibil la adresa <https://www.worldometers.info/world-population/china-population/>, accesat la data de 3 februarie 2020.

⁹ Site Worldometers, *India Population*, disponibil la adresa <https://www.worldometers.info/world-population/india-population/>, accesat la data de 3 februarie 2020.

Figura 1. Populația UE pe țări

Sursa: Eurostat¹⁰

Pentru că Uniunea Europeană lucrează pentru cetățenii ei, pentru că piața internă se bazează pe o concurență loială, pentru că promovează o viață sănătoasă și un mediu curat, pentru că sprijină educația și cercetarea¹¹, țări din Europa precum Albania, Macedonia de Nord, Muntenegru, Serbia și Turcia și-au manifestat dorința de a adera la UE și au statut de țări *candidates*, iar Bosnia și Herțegovina și Kosovo au statut de țări *potențial candidate la Uniunea Europeană*.¹²

Având în componență 27 de țări, cu motto-ul *Unitate în diversitate*, „problema lingvistică” la nivelul Uniunii a fost reglementată, astfel că există 24 de limbi oficiale, pe care le enumerează în ordine alfabetică: bulgara (bg), ceha (cs), croata (hr), daneza (da), engleza (en), estona (et), finlandeza (fi), franceza (fr), germana (de), greaca (el), irlandeza (ga), italiana (it), letona (lv), lituaniana (lt), maghiara (hu), malteza (mt), neerlandeza (nl), polona (pl), portugheza (pt), româna (ro), slovacă (sk), slovena (sl), spaniola (es), suedeza (sv).¹³

Articolul 2 din TUE stipulează faptul că: *Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori*

¹⁰ Uniunea Europeană – site oficial, *Suprafață și populație*, disponibil la adresa <https://europa.eu/european-union/about-eu/figures/living> ro, accesat la 3 februarie 2021.

¹¹ Comisia Europeană, *60 de motive bune pentru Uniunea Europeană*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/romania/sites/romania/files/brosura_romania_64_pag_juncker.pdf, accesat la data de 7 septembrie 2019.

¹² Uniunea Europeană – site oficial, *Tări candidate*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro, accesat 1

¹³ Uniunea Europeană – site oficial, *Limbile din Uniunea Europeană*, disponibil la adresa <https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-languages> ro, accesat la data de 7 septembrie 2019.

sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată prin pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.

Venind în întâmpinarea acestor deziderate au fost create instituții și organisme care asigură guvernarea pentru cei 446 milioane de cetățeni ai Uniunii. Acestea intervin cu măsuri în domenii precum: agricultură; ajutorul umanitar și protecția civilă; cercetare și inovare; comerț; concurență; cultură; dezvoltare și cooperare; drepturile omului și democrație; educație, formare și tineret; energie; fiscalitate; întreprinderi și industrie; justiție și drepturi fundamentale; mediu; ocuparea forței de muncă și afaceri sociale; piață unică; politica externă și de securitate; politică regională; sănătate; siguranță alimentară; transport și vamă.¹⁴

Conform articolului 9 al Tratatului de la Lisabona¹⁵, instituțiile UE sunt:

- **Parlamentul European**, organismul cu puteri legislative al UE;
- **Consiliul European**, stabilește agenda politică a Uniunii;
- **Consiliul Uniunii Europene**, principalul organism cu putere decizională al UE împreună cu Parlamentul European;
- **Comisia Europeană**, organul executiv al UE;
- **Curtea de Justiție a Uniunii Europene**, legiuitorul Uniunii;
- **Banca Centrală Europeană**, gestionează moneda euro, menține stabilitatea prețurilor și trasează politica economică și monetară;
- **Curtea de Conturi Europeană**, auditorul extern independent.

La acestea se adaugă numeroase organisme ale UE care ajută instituțiile în buna lor funcționare:

- Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), serviciul diplomatic al UE;
- Comitetul Economic și Social European (CESE), organismul consultativ al UE format la rândul său din grupul lucrătorilor, angajatorilor și ai altor grupuri de interes;
- Comitetul European al Regiunilor (CoR), organism consultativ al UE format din reprezentanți ai autorităților locale și regionale;
- Banca Europeană de Investiții (BEI), oferă finanțare și expertiză pentru proiecte din întreaga lume;
- Ombudsmanul European, investigatorul plângerilor la nivelul administrației defectuoase a instituțiilor și organismelor UE;
- Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) prelucrează datele cu caracter personal ale cetățenilor.

¹⁴ Uniunea Europeană – site oficial, *Tematici europene*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/topics_ro, accesat la data de 7 septembrie 2019.

¹⁵ Tratatul de la Lisabona, *Articolul 9*, disponibil la adresa https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0001.02/DOC_1&format=PDF, accesat la data de 10 decembrie 2019.

Dintre organismele interinstituționale amintim:

- Echipa de intervenție în caz de urgență informatică (CERT);
- Oficiul European pentru Selecția Personalului;
- Oficiul pentru Publicații;
- Școala Europeană de Administrație¹⁶.

În cartea intitulată *Finalitatea Europei*, profesorul Nicolae Păun identifică patru aspecte definitorii ce caracterizează instituțiile Uniunii Europene. Acestea sunt:

- **sunt irevocabil interdependente**: oricât de mult ar concura între ele însese, sunt condamnate să reușească sau să eșueze împreună;
- **funcționalitatea lor este supusă îndoielii** – capacitatea lor de a îndeplini funcțiile centrale ale Uniunii Europene – de a oferi un *leadership*, de a administra politici și de a integra interese (în primul rând naționale) – este subiectul tuturor dubiilor, mai ales după extindere și în semi-criză după respingerea Tratatului constituțional;
- **extinderea rolului lor** – guvernele statelor membre ale Uniunii Europene au „lansat pe piață” un nou tip de opțiuni instituționale *pentru a lega sectorul național în modalitățile de luare a deciziilor în Uniune*;
- **necesitatea de a fi cunoscute** – înțelegerea guvernării colective în Europa cere examinarea atentă a modului în care instituțiile Uniunii Europene funcționează și interacționează.¹⁷

Pornind de la ultimul aspect menționat, acela al cunoașterii instituțiilor, ne-am propus ca în prezenta lucrare să poposim asupra fiecărei instituții, realizând un survol istoric, de organizare internă și de competențe, adăugând și documente pe care instituția le emite. Informațiile din secțiunea *Stiați că...* sunt preluate de pe site-urile oficiale ale instituțiilor prezentate.

Anul 2019, din punctul de vedere al instituțiilor, a fost unul definitiv la nivelul Uniunii Europene deoarece mandatele președinților au expirat. Astfel, au avut loc alegeri pentru Parlamentul European (mai 2019), s-a ales un nou președinte al Parlamentului (iulie 2019), s-a ales un nou președinte al Comisiei Europene (iulie 2019) și implicit o nouă Comisie (decembrie 2019), s-a ales un nou președinte al Consiliului European (iulie 2019) și un nou președinte al Băncii Centrale Europene (decembrie 2019), s-a reînnoit mandatul președintelui Curții de Conturi (septembrie 2019), iar dacă ar fi să facem referire la România, aceasta a deținut pentru prima dată președinția Consiliului UE (ianuarie – iunie 2019).

¹⁶ Uniunea Europeană – site oficial, *Scurtă prezentare a instituțiilor și organismelor UE*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies_ro, accesat la data de 7 septembrie 2019.

¹⁷ Nicolae Păun, *Finalitatea Europei*, Ed. EFES, 2005, p.72.

Fondatorii

Idei noi pentru o pace și o prosperitate de durată...

Konrad Adenauer

Alcide De Gasperi

Robert Schuman

Winston Churchill

Jean Monnet

Sursa: <http://www.europa.eu>

Parlamentul European

Evoluția istorică

Parlamentul European, instituția legislativă a Uniunii Europene, își are originile în anul 1952, fiind cunoscut sub denumirea de *Adunarea Comună a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului*. Acest „prim Parlament European” era compus dintr-un număr de 78 de reprezentanți¹⁸ ai statelor membre care constituiau Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului (Franța, Germania, Belgia, Olanda, Luxembourg și Italia).

În urma semnării Tratatului de la Roma din 1957, *Adunarea Comună* își extinde competențele asupra celor noi trei comunități (CECO, CEE și EUROATOM). Noul organism, intitulat *Adunarea Parlamentară Europeană*¹⁹, s-a reunit pentru prima dată la Strasbourg în 1958, având în componență 142 de reprezentanți. Denumirea actuală, de *Parlament European*, este consacrată în anul 1962²⁰. Deși a fost introdusă în anul 1962, denumirea de „Parlament European” a fost confirmată oficial, din perspectiva juridică, abia prin Actul Unic European, din 1986. De la înființare și până în 1979, europarlamentarii erau desemnați de către parlamentele naționale ale statelor membre, reprezentanții naționali devenind purtători ai unui dublu mandat. Până în anii 70 Parlamentul avea un simplu rol consultativ. După 1979, europarlamentarii sunt aleși de către cetățenii statelor membre prin sufragiu universal, direct, secret, pe un mandat de cinci ani²¹. Tratatul de la Lisabona este tratatul în urma căruia competențele Parlamentului European au fost mărite semnificativ. Astfel, i-au fost extinse competențele legislative în mai mult de 40 de domenii de activitate, punându-l pe picior de egalitate cu Consiliul Uniunii Europene,²² și a primit competențe bugetare în aceeași măsură cu Consiliul²³ (trebuie să fie de acord cu privire la bugetul anual), inclusiv competențe de a încheia acorduri internaționale sau de a alege președintele Comisiei Europene.²⁴

Transformările la care a fost supus (atât ca număr, cât și ca modalitate de alegere), fac ca la ora actuală Parlamentul European să reprezinte o adevărată și reală autoritate în materie legislativă a Uniunii Europene.

Componență și organizare internă

Parlamentul European, singura instituție a Uniunii Europene aleasă în mod direct de către cetățeni, reprezentând vocea acestora în lume, cu sedii la Strasbourg, Bruxelles și Luxembourg,

¹⁸ Art. 7 din Tratatul CECO.

¹⁹ Art. 4 din Tratatul de la Roma.

²⁰ Uniunea Europeană – site oficial, *Istoria Uniunii Europene – 1962*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/history/1960-1969/1962_ro, accesat la data de 2 octombrie 2019.

²¹ Parlamentul European, *Prezentare generală*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-parliament_ro, accesat la data de 5 octombrie 2019.

²² Art. 9C din Tratatul de la Lisabona.

²³ Art. 9A din Tratatul de la Lisabona.

²⁴ *Ibidem*.

are în componența sa un număr de 705 de europarlamentari²⁵. Parlamentul reprezintă unul din fundamentele democratice ale Uniunii Europene, ca instituție reprezentativă a celor peste 446 de milioane de cetățeni din cele 27 de state membre și în același timp exercită controlul politic asupra celorlalte instituții ale Uniunii Europene. Europarlamentarii adoptă *Regulamentul de procedură al Parlamentului European* cu majoritatea voturilor membrilor săi.

Sediul central al Parlamentului European se află la Strasbourg. La Luxembourg sunt localizate Secretariatul General și birourile administrative.

Activitatea europarlamentarilor se desfășoară fie în sesiuni plenare, fie în cadrul comisiilor. Astfel, sesiunile plenare, însemnând reuniunile la care participă toți membrii Parlamentului European, au loc la Strasbourg și Bruxelles, iar reuniunile comisiilor din cadrul Parlamentului, au loc la Bruxelles.²⁶ Parlamentul se întrunește lunar, în plen, la Strasbourg, timp de patru zile (excepție în luna August), iar la Bruxelles, în sesiuni suplimentare, cu o frecvență de cinci, șase ori pe an, timp de două zile, în special în zilele de miercuri și joi, dacă nu au reușit să voteze legislația la reuniunile plenare din Strasbourg. Reuniunile ședințelor din ambele locații sunt publice și transmise pe internet.²⁷

Președintele actual al Parlamentului European este italianul David-Maria Sassoli, ales în 3 iulie 2019 pentru un mandat de doi ani și jumătate cu posibilitate de reînnoire, succedându-l în funcție pe italianul Antonio Tajani,²⁸ investit în ianuarie 2017. (Vezi și lista de mai jos)

Lista președinților Parlamentului European²⁹, din 1952 și până în prezent ne indică faptul că din 30 de președinți, prezențele feminine în fruntea instituției au fost doar în număr de două – Simone Veil și Nicole Fontaine.

- Paul Henri Spaak 1952–1954
- Alcide de Gasperi 1954
- Giuseppe Pella 1954–1956
- Hans Furler 1956–1958 & 1960–1962
- Robert Schuman 1958–1960
- Gaetano Martino 1962–1964
- Jean Duvieusart 1964–1965
- Victor Leemans 1965–1966
- Alain Poher 1966–1969
- Mario Scelba 1969–1971

²⁵ Parlamentul European, *Infografic: câte locuri are fiecare țară în Parlamentul European*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/eu-affairs/20180126STO94114/infographic-cate-locuri-are-fiecare-tara-in-parlamentul-european>, accesat la 3 februarie 2020.

²⁶ În cadrul Consiliului European de la Edinburgh, 1992, s-a stabilit ca sediul Parlamentului European să fie la Strasbourg; Ulterior, prin Tratatul de la Amsterdam (Articol unic a.) se reiterează acest aspect.

²⁷ Parlamentul European, *EPTV*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/ep-live/ro/plenary>, accesat la 3 februarie 2020.

²⁸ Parlamentul European, *The President*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/the-president/en/>, accesat la data de 27 septembrie 2019.

²⁹ Parlamentul European, *Former European Parliament Presidents*, disponibil la adresa https://www.europarl.europa.eu/former_ep_presidents/president-schulz-2012-2014/en/president/html/former-european-parliament-presidents.html, accesat la data de 5 octombrie 2019.

- Walter Behrendt 1971–1973
- Cornelis Berkhouwer 1973–1975
- Georges Spénale 1975–1977
- Emilio Colombo 1977–1979
- **Simone Veil 1979–1982**
- Piet Dankert 1982–1984
- Pierre Pflimlin 1984–1987
- Lord Plumb 1987–1989
- Enrique Barón Crespo 1989–1992
- Egon A. Klepsch 1992–1994
- Klaus Hänsch 1994–1997
- José Maria Gil-Robles 1997–1999
- **Nicole Fontaine 1999–2002**
- Pat Cox 2002–2004
- Josep Borrell Fontelles 2004–2007
- Hans-Gert Pöttering 2007–2009
- Jerzy Buzek 2009–2012
- Martin Schulz 2012–2014; 2014–2017
- Antonio Tajani 2017–2019
- David-Maria Sassoli 2019–

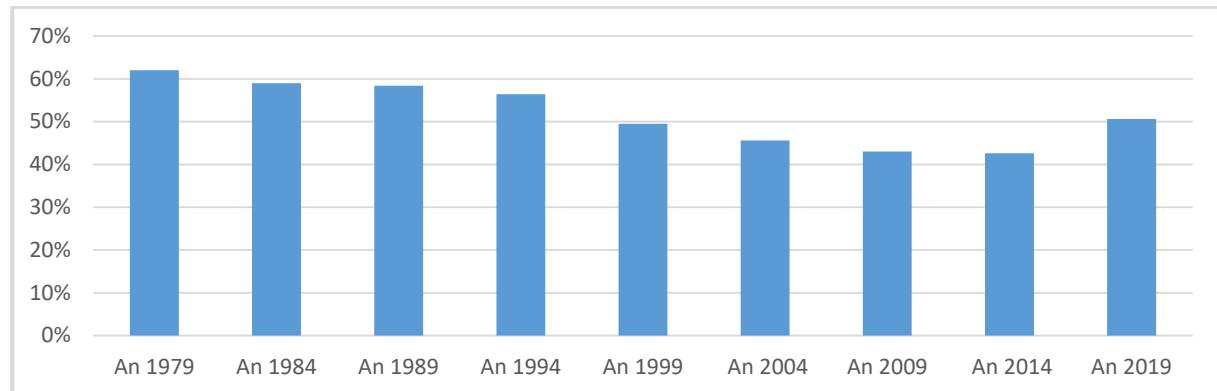
Dacă este să analizăm primele alegeri din 1979, pentru prima dată 180 milioane de votanți, și-au ales în mod direct 410 reprezentanți, din 9 țări participante (cele șase din CECO plus Danemarca, Irlanda, Marea Britanie). Rata de participare a fost de 61,99%. Votul obligatoriu a fost în Belgia, Luxemburg și Italia. Este cea mai mare rată de participare până în prezent. La alegerile din 2019, au avut drept de vot 427 milioane de persoane pentru a desemna 751 reprezentanți din 28 țări participante (la alegerile din mai 2019 a participat și Marea Britanie. După BREXIT, numărul europarlamentarilor a scăzut la 705). Rata de participare a fost de 50,66%. Votul a fost obligatoriu în Belgia, Bulgaria, Cipru, Grecia și Luxemburg.

Din 1979 până în 2014 trendul de participare la vot a fost descendant, excepție făcând 2019 când ponderea a crescut cu 8%, dar totuși a rămas cu 12 procente mai mică decât în 1979.³⁰

Numărul europarlamentarilor diferă de la o țară la alta, fiecărei țări fiindu-i alocat un număr de europarlamentari proporțional cu populația sa, fapt cunoscut sub denumirea de „proporționalitate degresivă”. Prin urmare, numărul minim este de șase europarlamentari (Malta, Estonia, Cipru, Luxemburg), iar cel maxim de 96 de reprezentanți (Germania). România are, în actualul mandat, 33 de reprezentanți în Parlamentul European (un loc a fost suplimentat după BREXIT).

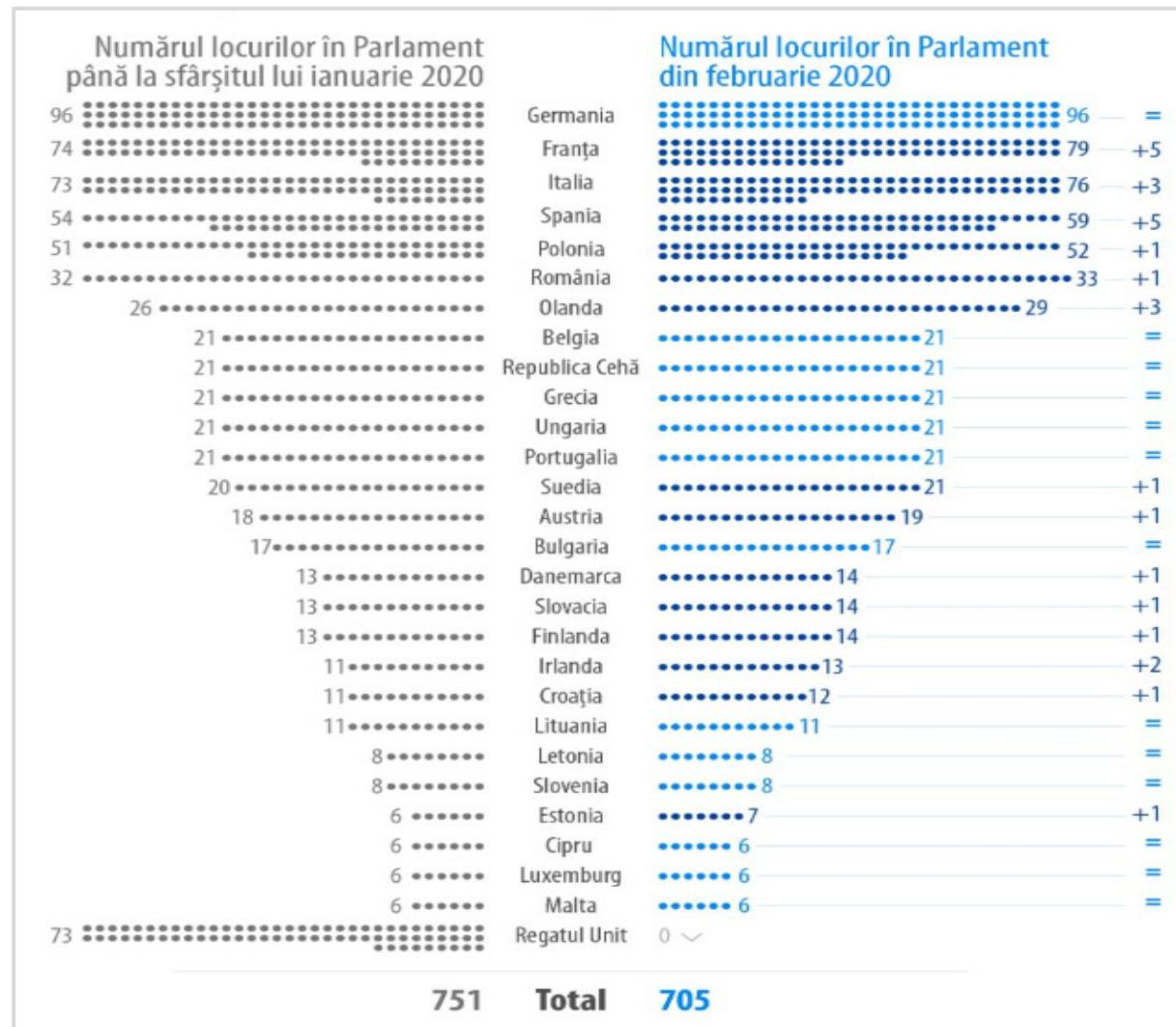
³⁰ Parlamentul European, *Rezultatele alegerilor europene*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/ro/rata-de-participare/>, accesat la data de 3 februarie 2019.

Figura 2. Rata de participare la alegerile europene 1979–2019

Sursa: <http://www.europarl.europa.eu>³¹

Figura 3. Numărul locurilor în Parlamentul European după BREXIT

Sursa: <http://www.europarl.europa.eu>³²

³¹ Ibidem.

³² Parlamentul European, *Deputați după stat membru și grup politic*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/meps/ro/search/table>, accesat la data de 3 februarie 2020.

Parlamentul European este condus de un corp managerial format din: Birou (președinte, 14 vicepreședinți, cinci chestori pe o perioadă de doi ani și jumătate, care se poate reînnoi); Conferința Președinților (președintele PE și președinții grupurilor politice); Colegiul Chestorilor (cei cinci chestori din Birou); Conferința Președinților de Comisie (președinții tuturor Comisiilor permanente și temporale); Conferința Președinților de Delegație (președinții tuturor delegațiilor interparlamentare permanente).³³ Întreaga activitate a Parlamentului este organizată de către Secretariatul general, condus de un Secretar general, numit de Birou.³⁴

Europarlamentarii sunt distribuiți în comisii permanente de specialitate. Rolul Comisiilor este acela de a pregăti legislația, iar adoptarea acesteia se face de către eurodeputați în ședințele plenare. Numărul fiecărei comisii variază între 25 și 73 de membri titulari și un număr echivalent de membri supleanți. Parlamentul poate decide crearea subcomisiilor sau a comisiilor temporare speciale, în vederea soluționării anumitor chestiuni specifice.³⁵ Fiecare comisie își alege un președinte și până la patru vicepreședinți.³⁶ Rolul comisiilor este acela de a solicita prezentarea de propuneri legislative prin adoptarea de rapoarte, prezentarea de amendamente în sesiunea plenară și desemnarea unei echipe care să poarte negocierile cu Consiliul legate de legislația UE. De asemenea, acestea adoptă rapoarte din proprie inițiativă, organizează audieri la care participă experți și monitorizează celelalte instituții și organe ale UE.³⁷

Comisiile permanente ale Parlamentului European sunt: AFET Afaceri externe, DROI Drepturile omului, SEDE Securitate și apărare, DEVE Dezvoltare, INTA Comerț internațional, BUDG Bugete, CONT Control bugetar, ECON Afaceri economice și monetare, EMPL Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, ENVI Mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, ITRE Industrie, cercetare și energie, IMCO Piață internă și protecția consumatorilor, TRAN Transport și turism, REGI Dezvoltare regională, AGRI Agricultură și dezvoltare rurală, PECH Pescuit, CULT Cultură și educație, JURI Afaceri juridice, LIBE Libertăți civile, justiție și afaceri interne, AFCO Afaceri constituționale, FEMM Drepturile femeii și egalitatea de gen, PETI Petiții.³⁸

Documentele emise de către Parlamentul European – promotor al multilingvismului – sunt publicate în toate cele 24 de limbi ale Uniunii Europene, iar fiecare europarlamentar are dreptul de a se exprima în limba maternă, comunicarea inter și extraparlamentară fiind facilitată de către interpréti/traducători.³⁹

³³ Parlamentul European, *Regulament de procedură*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/20/parlamentul-european-organizare-și-funcționare>, accesat la data de 25 octombrie 2019.

³⁴ Protocolul nr. 6 din TUE, Articol Unic, Secretariatul General al Parlamentului European și serviciile acestuia își păstrează sediul la Luxembourg.

³⁵ Art. 226 din TFUE: *În îndeplinirea misiunilor sale, Parlamentul European poate constitui, la cererea unei părtimii a membrilor care îl compun, o comisie temporară de anchetă pentru a examina, fără a aduce atingere atribuțiilor conferite prin prezentul tratat altor instituții, organe, oficii sau agenții, pretinsa încălcarea a normelor de drept sau administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii, cu excepția cazului în care pretinsele fapte sunt examineate de o instanță judecătorească și atât timp cât procedura jurisdicțională nu este încheiată.*

³⁶ Art. 204 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

³⁷ Parlamentul European, *Despre comisii*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/committees/ro/about-committees.html>, accesat la data de 1 octombrie 2019.

³⁸ Parlamentul European, *Comisii*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/committees/ro/parliamentary-committees.html>, accesat la data de 2 octombrie 2019.

³⁹ Parlamentul European, *Multilingvismul în Parlamentul European*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/organisation-and-rules/multilingualism>, accesat la data de 7 octombrie 2019.

Competențele PE

Prin Tratatul de la Maastricht (1992–1993) i s-a conferit Parlamentului competența de a aproba componenta finală asupra Comisiei.⁴⁰ Un alt reper de importanță majoră în reformarea Parlamentului îl constituie Tratatul de la Amsterdam (1997–1999), în urma căruia Parlamentul devine co-legiuitor alături de Consiliu.⁴¹ Revizuirea tratatelor este atributul pe care Parlamentul îl dobândește odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (2007–2009).⁴²

De-a lungul timpului, funcțiile și competențele Parlamentului au fost variate. Începând cu atribuțiile consultative, această instituție s-a consolidat timp de mai bine de 50 de ani, ajungând din 2014, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, să exercite trei puteri fundamentale⁴³:

- puterea legislativă: adoptă legislația UE, împreună cu Consiliul UE, pe baza propunerilor Comisiei Europene; ia decizii cu privire la acordurile internaționale; ia decizii cu privire la extinderea UE; revizuiește programul de lucru al Comisiei și îi cere să propună acte legislative;
- puterea bugetară: Stabilește bugetul UE, împreună cu Consiliul; Aprobă bugetul pe termen lung al UE („cadrul financiar multianual”);
- controlul politic asupra altor instituții europene: exercită control democratic asupra tuturor instituțiilor UE; alege președintele Comisiei și aprobă colegiul comisarilor în ansamblu; poate recurge la o moțiune de cenzură, obligând Comisia să demisioneze; acordă descarcarea de gestiune, adică aprobă modul în care s-a cheltuit bugetul UE; analizează petițiile cetățenilor și formează comisii de anchetă; discută politicile monetare cu Banca Centrală Europeană; adreseză interpelări Comisiei și Consiliului; participă la misiuni de observare a alegerilor.

Parlamentul European, conform Tratatului de la Lisabona, alege Ombudsmanul European.⁴⁴

Grupurile politice

Europarlamentarii își desfășoară activitatea în grupuri politice. Pentru crearea unui grup politic, sunt obligatorii două condiții: un număr minim de eurodeputați – 25, și cel puțin 1/4 din țări să fie reprezentate⁴⁵. Apartenența la grupul politic se face în funcție de afinitatea politică, nu de naționalitate, fiecare deputat aparținând doar unui singur grup. Există situații în care eurodeputații nu sunt afiliați politic, aceștia purtând denumirea de eurodeputați neafiliați. Fiecare grup politic își alege un președinte de grup (doi co-președinți), un birou și un secretariat care ajută din punct de vedere administrativ la buna desfășurare a activității în cadrul grupului.

La ora actuală, în Parlamentul European se regăsesc șapte grupuri politice. Acestea sunt:

⁴⁰ Art. 158, alineat 2 din TUE.

⁴¹ Art. 73q, punctul 17 din Tratatul de la Amsterdam.

⁴² Titlul VI, Art. 48 din TUE.

⁴³ Uniunea Europeană – site oficial, *Parlamentul European*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-parliament_ro, accesat la data de 15 octombrie 2019.

⁴⁴ Art. 228 din TFUE.

⁴⁵ Art. 32 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

- Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat);
- Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European;
- Renew Europe Group;
- Grupul Verzilor/ Alianța Liberă Europeană;
- Grupul Identitate și Democrație;
- Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni;
- Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică.⁴⁶

Având reprezentare directă în urma votului cetățenilor europeni, Parlamentul European joacă în prezent un rol marcat în viața politică europeană. Simbol al puterii legislative, Parlamentul și-a consolidat funcția legislativă, bugetară și de control asupra altor instituții și organisme europene prin diversele tratate legiferate în mai bine de 60 de ani de existență.

Stiați că...

- Pornind de la deviza „Implicați-vă” și a dreptului conferit prin Tratatul de la Lisabona, orice cetățean al Uniunii Europene are dreptul de a înainta o petiție (on-line sau în scris) Parlamentului European? Petițiile se pot referi la orice subiect care intră în sfera de competență a UE.
- Parlamentul European este singura instituție supranațională ai cărei membri sunt aleși în mod democratic, prin vot universal direct? Fiecare stat membru hotărăște cu privire la modul de desfășurare a alegerilor, aplicând, însă, aceleași reguli democratice: dreptul de vot de la împlinirea vîrstei de 18 ani, egalitatea între genuri și votul secret.
- Deputații în Parlamentul European se grupează în funcție de afinitățile lor politice, și nu în funcție de naționalitate?
- Sala de întâlnire pentru adoptarea legislației se numește hemiciclu? Președintii grupurilor politice iau loc în rândul întâi și formează un semicerc în dreptul Președintelui Parlamentului European. Rândul al treilea este ocupat în special de membrii Biroului (vicepreședinți și chestori). Distribuția celorlalte locuri în cadrul grupurilor politice se face, în general, în ordine alfabetică.
- Comisia Europeană ia parte la toate dezbatările din Parlamentul European, în special pentru a-și prezenta propunerile legislative? În mod normal, Comisia este reprezentată de către comisarul competent pentru subiectul dezbatut.
- Delegațiile Parlamentului European sunt grupuri oficiale de deputați în Parlamentul European care mențin și aprofundă relații cu parlamentele țărilor, regiunilor și organizațiilor terțe? Parlamentul European are în prezent 44 de delegații permanente.

⁴⁶ Parlamentul European, *Grupurile politice din Parlamentul European*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/organisation-and-rules/organisation/political-groups>, accesat la 3 februarie 2020.

- Deputații din Parlamentul European formează ocazional grupuri neoficiale pentru a discuta despre relațiile cu țările din afara UE? Aceste „grupuri de prietenie”, sponsorizate uneori de persoane care desfășoară activități de lobby sau de guverne străine, nu sunt organizații oficiale ale Parlamentului European.
- Pentru a participa la alegerile europene un român are nevoie de 100.000 de semnături și de 120.000 de voturi pentru a fi ales europarlamentar?

24 de limbi oficiale

Български	English	latviešu valoda	português
Čeština	español	lietuvių kalba	Română
dansk	français	magyar	slovenčina
Deutsch	Gaeilge	Malta	slovenščina
eesti keel	hrvatski	Nederlands	suomi
Ελληνικά	Italiano	polski	svenska

Sursa: <https://europa.eu/>

PARLAMENTUL EUROPEAN

2014 - 2019

Document de ședință

A8-0130/2015

10.4.2015

*****II
RECOMANDARE PENTRU A DOUA LECTURĂ**

referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/62/CE în ceea ce privește reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire
(05094/1/2015 – C8-0064/2015 – 2013/0371(COD))

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Raportoare: Margrete Auken

RR\1057375RO.doc

PE551.928v01-00

RO

Unită în diversitate

RO

PR_COD_2app

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

Amendamentele Parlamentului prezentate pe două coloane

Textul eliminat este evidențiat prin caractere **cursive aldine** în coloana din stânga. Textul înlocuit este evidențiat prin caractere **cursive aldine** în ambele coloane. Textul nou este evidențiat prin caractere **cursive aldine** în coloana din dreapta.

În primul și în al doilea rând din antetul fiecărui amendament se identifică fragmentul vizat din proiectul de act supus examinării. În cazul în care un amendament vizează un act existent care urmează să fie modificat prin proiectul de act, antetul conține două rânduri suplimentare în care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția din acesta vizată de modificare.

Amendamentele Parlamentului prezentate sub formă de text consolidat

Părțile de text noi sunt evidențiate prin caractere **cursive aldine**. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul **█** sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere **cursive aldine** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit. Fac excepție de la regulă și nu se evidențiază modificările de natură strict tehnică efectuate de serviciile competente în vederea elaborării textului final.

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	6
EXPUNERE DE MOTIVE.....	8
PROCEDURĂ	10

RR\1057375RO.doc

5/11

PE551.928v01-00

RO

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/62/CE în ceea ce privește reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire (05094/1/2015 – C8-0064/2015 – 2013/0371(COD))

Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția în primă lectură a Consiliului (05094/1/2015 – C8-0064/2015),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 26 februarie 2014¹,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 3 aprilie 2014²,
- având în vedere poziția sa în primă lectură³ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2013)0761),
- având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 76 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0130/2015),
 1. aprobă poziția Consiliului în primă lectură;
 2. aprobă declarația sa, anexată la prezenta rezoluție;
 3. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 297 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 5. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

¹ JO C 214, 8.7.2014, p. 40.

² JO C 174, 7.6.2014, p. 43.

³ Texte adoptate, 16.4.2014, P7_TA(2014)0417.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:**Declarația Parlamentului European**

Parlamentul European ia act de declarația Comisiei privind adoptarea acordului de modificare a Directivei 94/62/CE în ceea ce privește reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire.

După cum a declarat Comisia în expunerea sa de motive, obiectivul propunerii sale inițiale era de „*a limita efectele negative asupra mediului, mai ales în ceea ce privește producerea de deșeuri, de a încuraja prevenirea generării de deșeuri și o utilizare mai eficientă a resurselor, limitând, în același timp, efectele socioeconomice negative. Mai precis, propunerea vizează reducerea, în Uniunea Europeană, a consumului de pungi de transport din plastic cu o grosime mai mică de 50 de microni (0,05 milimetri).*”

Parlamentul European consideră că textul asupra căruia au convenit cei doi co-legislatori respectă întrutotul obiectivele propunerii Comisiei.

În studiul său de evaluare a impactului, Comisia a conchis că „*opțiunea care combină un obiectiv de prevenție la nivel UE cu recomandarea explicită de a utiliza o metodă de stabilire a prețului și posibilitatea pentru statele membre de a aplica restricții la piață prin derogare de la prevederile articolului 18 [...] are cel mai mare potențial de a obține rezultate ambițioase în ceea ce privește protecția mediului, cu efecte economice pozitive, limitând efectele negative asupra ocupării forței de muncă, garantând acceptarea de către publicul larg și contribuind la o mai bună sensibilizare cu privire la consumul durabil*”.

Parlamentul European consideră că textul final convenit se bazează pe opțiunea preferabilă identificată în studiul de evaluare a impactului al Comisiei și prevede dispoziții adecvate pentru ca statele membre să asigure o reducere efectivă a consumului de pungi de plastic în Uniune.

Parlamentul European reamintește, totodată, că, în conformitate cu articolul 30 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 2003, co-legislatorii pot decide dacă se impune realizarea unui studiu de evaluare a impactului anterior adoptării unei modificări importante.

Parlamentul European reamintește că, în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din TUE, „*instituțiile cooperează unele cu altele în mod loial*.” Parlamentul apreciază eforturile depuse de Comisie pentru încheierea negocierilor interinstituționale. Regretă însă faptul că declarația Comisiei face referire la aspecte ce au fost deja rezolvate în mod satisfăcător în legislatura precedentă.

În final, Parlamentul reamintește Comisiei că, în calitate de gardian al tratatelor, este întrutotul responsabilă pentru corecta aplicare a legislației Uniunii de către statele membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

În urma negocierilor dintre Parlamentul European și Consiliu, propunerea Comisiei a fost în mod semnificativ îmbunătățită prin includerea unei obligații pentru statele membre de a asigura o reducere susținută a consumului de pungi de transport din plastic subțire. În mod semnificativ, pentru prima oară în patruzeci de ani de legislație europeană în materie de deșeuri, vom avea măsuri cu caracter obligatoriu la nivelul întregii UE privind generarea de deșeuri.

Obiective sau stabilirea prețului

În esență, textul impune statelor membre să aleagă între două obligații: fie să adopte măsuri care să asigure că nivelul anual de consum nu depășește, în medie, 90 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană până la sfârșitul lui 2019, respectiv 40 de pungi pe persoană până în 2025; sau, alternativ, să se asigure că până la sfârșitul lui 2018 acestea nu mai sunt oferite gratuit la punctele de vânzare de bunuri și produse, cu excepția aplicării de instrumente echivalente ca eficiență.

Raportarea anuală a consumului

În vederea evaluării efectivității măsurilor de reducere a consumului, textul introduce dispozitii specifice privind monitorizarea, care prevăd raportarea anuală de către statele membre, la 36 de luni de la intrarea în vigoare a legislației, privind consumul de pungi de transport din plastic, conform unei metodologii comune ce urmează a fi adoptată de Comisie în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a legislației. Aceste prevederi se bazează pe actualele obligații de raportare. Astfel, beneficiile câștigate prin aceste instrumente concrete ce permit statelor membre să controleze eficacitatea măsurilor impuse depășesc de departe sarcinile administrative suplimentare.

Etichetarea pungilor de transport din plastic biodegradabile sau compostabile

Totodată, obligația impusă Comisiei de a prevede măsuri specifice privind etichetarea pungilor de transport din plastic biodegradabile și compostabile reprezintă un mijloc important pentru evitarea practicilor îngelațoare de etichetare falsă a pungilor din plastic, mai ales în cazul așa-numitelor pungi de plastic „oxo-biodegradabile”. Acestea sunt fabricate printr-o tehnologie prin care se adaugă un aditiv materialului plastic convențional, astfel încât acesta să se fragmenteze în timp în micro-particule (de obicei între doi-cinci ani). Soluția este prezentată ca alternativă la depozitarea deșeurilor, însă nu face decât să agraveze problema prin poluarea mediului cu particule de plastic. Caracterul „biodegradabil” efectiv al acestor microparticule de plastic, prezentat ca atare de producătorii acestei tehnologii, este astfel foarte controversat. Faptul că termenul „biodegradabil” este în prezent folosit pentru materiale cu rate extrem de diferite de biodegradare a condus la demonetizarea sa. Adoptarea de prevederi clare pentru etichetarea pungilor ca biodegradabile și compostabile nu numai că ar clarifica situația și ar pune capăt diverselor practici îngelațoare, dar ar putea contribui și la ușurarea colectării separate a deșeurilor biodegradabile, utilizând pungi de plastic cu adevărat biodegradabile și compostabile.

Evaluarea impactului pungilor de plastic „oxo-degradabile” asupra mediului

Întrucât etichetarea adreseză doar problema presupuselor caracteristici pozitive ale pungilor de plastic „oxo-biodegradabile”, fără însă să prevină poluarea pe care această tehnologie o poate cauza, textul convenit obligă Comisia să examineze impactul pungilor de plastic „oxo-biodegradabile” asupra mediului și să prezinte Parlamentului European și Consiliului, în maxim 24 de luni de la intrarea în vigoare, un raport care să conțină, după caz, un set de măsuri care să limiteze consumul acestora sau care să reducă pagubele produse. Întrucât materialele din plastic „oxo-biodegradabil” sunt folosite îndeosebi în producerea de pungi de transport din plastic, trebuie deja introduse acțiuni de monitorizare cu caracter obligatoriu în contextul modificării directivei privind ambalajele în ceea ce privește pungile de transport din plastic, iar nu amânate până la efectuarea unei revizii (nesigure) a Cărtii verzi a Comisiei privind deșeurile din plastic.

Pungile de transport din plastic foarte subțiri

Pentru a putea reduce consumul excesiv de pungi de transport din plastic, s-a impus distincția între pungile de transport din plastic **foarte subțiri**, a căror grosime nu depășește 15 microni și care sunt utilizate din motive de igienă sau ca ambalaj primar pentru alimentele în vrac, când acest lucru ajută la evitarea risipei alimentare. Întrucât statele membre sunt autorizate să introducă excepții pentru pungile de plastic foarte subțiri în ceea ce privește obiectivele de reducere a consumului sau de stabilire a prețului, consumul de astfel de pungi ar putea rămâne la același nivel sau chiar crește. Însă întrucât consumul de astfel de pungi este foarte ridicat, punând probleme deosebite în materie de acumulare de astfel de deșeuri, acordul final introduce obligația pentru Comisie de a evalua impactul ciclului de viață și posibilitățile de reducere a consumului acestui tip de pungi și de a prezenta o propunere legislativă, după caz, în termen de 24 de luni.

Standardul CEN și compostarea menajeră

Acordul final stipulează și faptul că Comisia ar trebui să solicite CEN să introducă un standard pentru ambalajele compostabile acasă.

Pentru a rezuma, acordul final prezintă îmbunătățiri importante în toate aspectele față de propunerea Comisiei. Și, spre deosebire de aceasta, se bazează pe opțiunea preferabilă identificată în însuși studiul de evaluare a impactului al Comisiei. Raportoarea recomandă, prin urmare, adoptarea poziției comune fără amendamente.

PROCEDURĂ

Titlu	Modificarea Directivei 94/62/EC privind ambalajele și deșeurile de ambalaj în vederea reducerii consumului de pungi de transport din plastic subțiri
Referințe	05094/1/2015 – C8-0064/2015 – 2013/0371(COD)
Data primei lecturi a PE	16.4.2014 T7-0417/2014
Propunerea Comisiei	COM(2013)0761 - C7-0392/2013
Data anunțului în plen al primirii poziției Consiliului în primă lectură	12.3.2015
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	ENVI 12.3.2015
Raportori Data numirii	Margrete Auken 28.11.2013
Examinare în comisie	18.3.2015
Data adoptării	31.3.2015
Rezultatul votului final	+: 55 -: 2 0: 6
Membri titulari prezenți la votul final	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Cristian-Silviu Bușoi, Nessa Childers, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jytte Guteland, György Hölvényi, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Katefina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Marcus Pretzell, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănasescu, Estefanía Torres Martínez, Glenis Willmott, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Membri supleanți prezenți la votul final	Nikos Androulakis, Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Peter Jahr, Ulrike Müller, James Nicholson, Younous Omarjee, Marit Paulsen, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Bart Staes, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Data depunerii	10.4.2015

RR\1057375RO.doc

11/11

PE551.928v01-00

RO

CODUL DE CONDUITĂ A DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN ÎN MATERIE DE INTERESE FINANCIARE ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Articolul 1

Principii generale

În exercițiul funcțiunii, deputații în Parlamentul European:

- (a) se orientează și acționează cu respectarea următoarelor principii generale de conduită: acțiunea dezinteresată, integritatea, transparența, conștiințiozitatea, cinstea, responsabilitatea și respectarea reputației Parlamentului;
- (b) acționează doar în interesul general, fără a obține sau a încerca să obțină vreun avantaj finanțiar direct sau indirect sau vreun alt beneficiu.

Articolul 2

Principalele îndatoriri ale deputaților

În cadrul mandatului lor, deputații în Parlamentul European:

- (a) nu încheie nicio înțelegere pentru a acționa sau vota în interesul unei terțe persoane fizice sau juridice, care le-ar putea compromite libertatea de vot astfel cum este consacrată la articolul 6 din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și la articolul 2 din Statutul deputaților în Parlamentul European;
- (b) nu solicită, nu acceptă și nu primesc niciun avantaj direct sau indirect în numerar sau în natură și niciun alt beneficiu în schimbul unui comportament specific în cadrul activității parlamentare a deputatului și fac dovada unei maxime scrupulozități pentru a evita orice situație susceptibilă de a fi asimilată actelor de mituire sau corupție sau influenței necuvenite;
- (c) nu se angajează profesional în activități de lobby remunerate care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii.

Articolul 3

Conflicturile de interes

(1) Există un conflict de interes atunci când un deputat în Parlamentul European are un interes personal care ar putea influența nepermis exercitarea funcțiilor sale de deputat. Nu există conflict de interes atunci când deputatul beneficiază de un avantaj din simplul fapt că face parte din populație ca ansamblu sau dintr-o categorie extinsă de persoane.

(2) Orice deputat care constată că se expune unui conflict de interes ia imediat măsurile necesare pentru a remedia acest lucru, în conformitate cu principiile și dispozițiile prezentului cod de conduită. În cazul în care nu poate rezolva conflictul de interes, deputatul semnalează acest lucru în scris Președintelui. În cazurile ambiguie, deputatul poate solicita, cu titlu confidențial, avizul Comitetului consultativ pentru conduită deputaților, instituit prin articolul 7.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), înainte de a se exprima sau de a vota în plen sau în cadrul organelor Parlamentului, sau atunci când sunt propuși ca raportori, deputații comunică orice

conflict de interes, real sau potențial, în legătură cu chestiunea examinată, în cazul în care acesta nu rezultă în mod clar din informațiile declarate în conformitate cu articolul 4. Comunicarea respectivă se adresează în scris sau oral președintelui în cursul dezbatelor parlamentare în cauză.

Articolul 4

Declarația deputaților

(1) Din rațiuni de transparentă, deputații în Parlamentul European prezintă Președintelui o declarație de interes financiar pe propria răspundere, înaintea încheierii primei perioade de sesiune de după alegerile pentru Parlamentul European (sau, în cursul legislaturii, în termen de 30 de zile de la preluarea funcției în Parlament), utilizând formularul adoptat de Birou în conformitate cu articolul 9. Deputații informează Președintele cu privire la orice schimbare care ar putea avea o influență asupra celor declarate până la sfârșitul lunii care urmează schimbării respective.

(2) Declarația de interes financiar include următoarele informații, furnizate de o manieră precisă:

- (a) activitățile profesionale ale deputatului în ultimii trei ani dinaintea preluării funcției în Parlament, precum și participarea sa, în aceeași perioadă, la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică;
- (b) orice indemnizație obținută pentru exercitarea unui mandat în alt parlament;
- (c) orice activitate periodică remunerată exercitată de deputat în paralel cu exercitarea funcțiilor, ca salariat sau ca lucrător independent;
- (d) participarea la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică, ori exercitarea oricărei alte activități externe de către deputat, indiferent dacă se primește sau nu o remunerație;
- (e) orice activitate externă ocazională remunerată (inclusiv scrierile de autor, conferințe sau expertize), în cazul în care remunerația totală pentru toate activitățile externe ocazionale ale deputatului depășește 5 000 EUR pe an calendaristic;
- (f) participarea la o întreprindere sau un parteneriat, în cazul în care există eventuale repercusiuni asupra politicii publice sau în cazul în care această participare conferă deputatului o influență semnificativă asupra activității organismului în cauză;
- (g) orice susținere financiară, în personal sau materiale, care se adaugă mijloacelor furnizate de Parlament și care este acordată deputatului în cadrul activităților sale politice de către terți, cu menționarea identității acestora;
- (h) orice alt interes financiar care ar putea avea o influență asupra exercitării funcțiilor de deputat.

Pentru fiecare dintre elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, deputații indică, atunci când este cazul, dacă au fost sau nu remunerate; pentru elementele (a), (c), (d), (e) și (f), deputații indică și una dintre următoarele categorii de venit:

- activitate neremunerată;
- între 1 și 499 EUR pe lună;
- între 500 și 1 000 EUR pe lună;

- între 1 001 și 5 000 EUR pe lună;
- între 5 001 și 10 000 EUR pe lună;
- peste 10 000 EUR pe lună, indicându-se valoarea rotunjită la cel mai apropiat multiplu de 10 000.

Orice venit încasat de deputat legat de elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, care nu este însă încasat cu regularitate, se calculează pe an, se împarte la 12 și se încadrează într-o din categoriile stabilite la al doilea paragraf.

(3) Informațiile furnizate Președintelui în conformitate cu prezentul articol se publică pe site-ul internet al Parlamentului într-o formă ușor accesibilă.

(4) Deputații nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale sau la negocieri interinstituționale dacă nu au prezentat declarația de interese financiare.

(5) În cazul în care primește informații pe baza cărora consideră că declarația de interese financiare a unui deputat este substanțial incorectă sau nu mai este de actualitate, Președintele poate consulta Comitetul consultativ prevăzut la articolul 7 și, după caz, îi solicită deputatului să corecteze declarația în termen de 10 zile. Biroul poate adopta o decizie de aplicare a alineatului (4) în cazul deputaților care nu dau curs solicitării de corectare adresate de Președinte.

(6) Raportorii pot enumera în mod voluntar în expunerea de motive a raportului lor interesele externe care au fost consultate cu privire la aspectele legate de subiectul raportului¹.

Articolul 5

Cadouri sau avantaje similare

(1) Deputații în Parlamentul European nu acceptă cadouri sau avantaje similare în exercițiul funcției, cu excepția celor oferite din curtoazie care au o valoare aproximativă sub 150 EUR sau a celor oferite din curtoazie atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial.

(2) Orice cadou oferit deputaților, în conformitate cu alineatul (1), atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial, este transmis Președintelui și tratat în conformitate cu măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică rambursărilor cheltuielilor de deplasare, cazare și diurnelor deputaților sau plășilor directe ale acestor cheltuieli de către părți terțe atunci când deputații participă, în urma unei invitații și în exercitarea funcției, la orice eveniment organizat de terți.

Domeniul de aplicare a acestui alineat, în special normele de asigurare a transparenței, se precizează în măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

Articolul 6

Activitățile foștilor deputați

Foștii deputați în Parlamentul European care se angajează profesional în activități de lobby sau de reprezentare care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii ar trebui să informeze Parlamentul European în consecință și nu pot beneficia pe totă durata acestui angajament de

¹ A se vedea Decizia Biroului din 12 septembrie 2016 privind punerea în aplicare a Acordului interinstituțional privind registrul de transparență.

facilitățile acordate foștilor deputați, în conformitate cu normele stabilite în acest scop de Birou.².

Articolul 7

Comitetul consultativ pentru conduită deputaților

- (1) Se înființează un Comitet consultativ pentru conduită deputaților („Comitetul consultativ”).
- (2) Comitetul consultativ este alcătuit din cinci membri numiți de Președinte la începutul mandatului său dintre membrii Comisiei pentru afaceri constituționale și Comisiei pentru afaceri juridice, ținând cont de experiența deputaților și de echilibrul politic.

Fiecare membru al Comitetului consultativ preia președinția o dată la șase luni, prin rotație.

- (3) Președintele numește, de asemenea, la începutul mandatului său, membrii de rezervă ai Comitetului consultativ, unul pentru fiecare grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ.

În cazul în care se presupune că prezentul cod de conduită a fost încălcăt de către un membru al unui grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ, membrul de rezervă în cauză devine al șaselea membru cu drepturi depline în Comitetul consultativ pentru examinarea presupusei încălcări.

- (4) La cererea unui deputat, Comitetul consultativ îi oferă, în mod confidențial și în termen de 30 de zile calendaristice, orientări pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului cod de conduită. Deputatul în cauză are dreptul de a se baza pe aceste orientări.

La cererea Președintelui, Comitetul consultativ evaluează, de asemenea, cazurile în care există suspiciuni de încălcare a prezentului cod de conduită și consiliază Președintele în privința eventualelor măsuri care trebuie luate.

- (5) Comitetul consultativ poate solicita, după consultarea Președintelui, avizul unor experți externi.
- (6) Comitetul consultativ publică un raport anual referitor la activitățile sale.

Articolul 8

Procedura în caz de eventuale încălcări ale codului de conduită

- (1) În cazul în care există motive pentru a presupune că un deputat în Parlamentul European a încălcăt prezentul cod de conduită, Președintele informează Comitetul consultativ, cu excepția cazurilor evident ofensatoare.

- (2) Comitetul consultativ examinează circumstanțele presupusei încălcări și poate audia deputatul în cauză. Pe baza concluziilor sale, adreseză Președintelui o recomandare cu privire la o eventuală decizie.

În cazul unei presupuse încălcări a Codului de conduită de către un membru permanent sau de către un membru de rezervă al Comitetului consultativ, membrul sau membrul de rezervă în cauză se abține de la participarea la lucrările Comitetului consultativ care vizează presupusa încălcare.

- (3) În cazul în care, luând în considerare această recomandare și după ce l-a invitat pe deputatul în cauză să prezinte observații în scris, Președintele ajunge la concluzia că deputatul respectiv a încălcăt Codul de conduită, acesta adoptă o hotărâre motivată prin care stabilește o

² Decizia Biroului din 12 aprilie 1999 privind facilitățile acordate foștilor membri ai Parlamentului European.

sancţiune, pe care o aduce la cunoştinţa deputatului.

Sancţiunea pronunţată poate consta în una sau mai multe dintre măsurile menţionate la articolul 166 alineatele (3)-(5) din Regulamentul de procedură.

(4) Deputatul în cauză are la dispoziţie căile de atac interne stabilite la articolul 167 din Regulamentul de procedură.

Articolul 9

Punerea în aplicare

Biroul adoptă măsurile de aplicare ale prezentului cod de conduită, inclusiv o procedură de control şi, dacă este cazul, actualizează sumele menţionate la articolele 4 şi 5.

Biroul poate prezenta propuneri de revizuire a prezentului cod de conduită.

Consiliul European

Evoluție istorică

Consiliul European își are debutul în anul 1974 în cadrul Summit-ului de la Paris prezidat de către președintele francez Valéry Giscard d'Estaing, dar întâlniri ale șefilor de stat au avut loc încă din 1961⁴⁷. Scopul principal al creării acestui organism european a fost acela „de a soluționa problemele interne în vederea realizării unității europene și rezolvarea problemelor externe cu care se confrunta Europa”⁴⁸, prin instituirea unui forum informal de discuții între șefii de stat sau de guvern. Prin urmare, rolul primordial pe care l-a avut Consiliul European a fost acela de a oferi un impuls politic în cadrul comunității și în cooperarea politică. Însoțiti de miniștrii de externe, șefii de stat sau de guvern „urmau să se întâlnească de trei ori pe an sau ori de câte ori era necesar”⁴⁹. Deși prima întâlnire a Consiliului European a avut loc în martie 1975, la Dublin⁵⁰, în *Tratatul de fuziune*, Consiliul European nu era menționat. Articolul 2 al *Actului Unic European* este cel care îi oferă o bază legală Consiliului stipulând că acesta “reunește șefii de stat sau de guvern ai statelor membre și pe președintele Comisiei Comunităților Europene”. Tratatul de la Maastricht⁵¹ menționa că întocmirea unui raport pentru Parlamentul European cu privire la discuțiile și concluziile din cadrul fiecărei reuniuni și definirea orientărilor politice la nivelul Uniunii intrau în atribuțiile din ce în ce mai conturate ale Consiliului European.

Prin Tratatul de la Lisabona, Consiliului European i se conferă statutul de instituție⁵² a Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că este supus tuturor dispozițiilor aplicabile instituțiilor Uniunii Europene, adoptându-și propriul regulament de procedură. Consiliul European oferă *Uniunii impulsurile necesare dezvoltării acesteia și îi definește orientările și prioritățile politice generale*.⁵³ Tot prin acest tratat s-a pus capăt dreptului miniștrilor de externe să mai participe la întrenurile Consiliului European, acesta devenind un organism dedicat exclusiv președintilor și prim-ministrilor⁵⁴.

Componență și organizare internă

Consiliul European este compus din șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, precum și din președintele său și președintele Comisiei Europene. Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru

⁴⁷ Consiliul European, *Istoric*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/history/?filters=2031>, accesat la data de 23 septembrie 2019.

⁴⁸ Centre Virtuel de la Connaissance de l'Europe, *Communiqué final du sommet de Paris (9 et 10 décembre 1974)*, disponibil la adresa http://www.cvce.eu/content/publication/1999/1/1/2acd8532-b271-49ed-bf63-bd8131180d6b/publishable_fr.pdf, accesat la data de 19 septembrie 2019.

⁴⁹ *Ibidem*.

⁵⁰ Consiliul European, *Istoric*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/history/?filters=2031>, accesat la data de 24 septembrie 2019.

⁵¹ Tratatul de la Maastricht, Titlul I, Art. D.

⁵² Art. 9 din Tratatul de la Lisabona, Titlul II.

⁵³ Art. 9b/1 din Tratatul de la Lisabona, Titlul II.

⁵⁴ Art. 9b din Tratatul de la Lisabona, Titlul II.

afaceri externe și politica de securitate participă la lucrările Consiliului European⁵⁵. Președintele Parlamentului European este invitat să intervină la începutul reuniunii⁵⁶.

Consiliul European nu negociază și nu adoptă legislația Uniunii Europene, în schimb, adoptă o agendă strategică a domeniilor prioritare de acțiune pe termen lung, definește politica externă de securitate comună și desemnează și numește candidații la anumite posturi de importanță majoră la nivelul UE, cum ar fi Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană.

Ca urmare a Tratatului de la Lisabona, în vederea realizării unei președinții stabile a Consiliului European, președintele este ales de către membrii Consiliului pe o perioadă de doi ani și jumătate, cu posibilitate de reînnoire o singură dată.⁵⁷ La 2 iulie 2019, liderii Uniunii Europene l-au ales pe belgianul **Charles Michel**, fost prim-ministru al Regatului Belgiei, în funcția de președinte al Consiliului European. Aceasta își începe mandatul la 1 decembrie 2019⁵⁸, după expirarea mandatului reînnoit al polonezului Donald Tusk (2014–2019)⁵⁹. Donald Tusk a fost precedat de Herman Van Rompuy, deținător și acesta al unui dublu mandat (decembrie 2009 – noiembrie 2014) și primul președinte al Consiliului European.

Reuniunile Consiliului European au loc de cel puțin 4 ori pe an, două la Bruxelles, iar alte două în țările care preiau președinția rotativă pentru șase luni. Președintele poate solicita reuniuni suplimentare tematice⁶⁰, dacă acest fapt se impune. Discuțiile durează de obicei două zile.

Președintele Consiliului European deține următoarele atribuții:

- (a) prezidează și impulsioneză lucrările Consiliului European;
- (b) asigură pregătirea și continuitatea lucrărilor Consiliului European, în cooperare cu președintele Comisiei și pe baza lucrărilor Consiliului Afaceri Generale;
- (c) acționează pentru facilitarea coeziunii și a consensului în cadrul Consiliului European;
- (d) prezintă Parlamentului European un raport după fiecare reuniune a Consiliului European.⁶¹

Reuniunile în cadrul Consiliului European pot să fie de două categorii: formale și informale (și excepționale). Pe parcursul deținerii președinției de către Donald Tusk, Uniunea Europeană s-a confruntat cu anumite provocări ce au trebuit să fie soluționate. Consiliul European în perioada 2015–2019 s-a întâlnit formal de 18 ori, iar informal și excepțional de nouă ori. Subiectele recurente pentru întâlnirile din ultima categorie au făcut referire la migrație, schimbări climatice, atacuri teroriste și Brexit. Migrația a fost de altfel și tema recurrentă cea mai prezentă în cadrul întâlnirilor formale.⁶²

⁵⁵ Art. 15/2 din TUE.

⁵⁶ Art. 235/2 din TFUE.

⁵⁷ Art. 15/5 din TUE.

⁵⁸ Consiliul European, *Charles Michel, președintele ales al Consiliului European*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/president-elect/>, accesat la data de 17 septembrie 2019.

⁵⁹ Consiliul European, *Rolul Consiliului European în procesul de desemnare și numire*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/role-nominations-appointment/>, accesat la data de 17 septembrie 2019.

⁶⁰ Vezi summit-urile privind migrația și energia din ultimii ani.

⁶¹ Art. 15/6 din TUE.

⁶² Consiliul European, *Concluziile Consiliului European*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/conclusions/>, accesat la data de 23 septembrie 2019.

Luarea deciziilor/implicare în instituțiile UE

În cadrul reuniunii din 20 iunie 2019, Consiliul European a convenit asupra unei agende pentru UE pentru următorii cinci ani. *O nouă agendă strategică 2019–2024* stabilește domeniile prioritare și oferă orientări pentru programele de lucru ale instituțiilor. Noua agendă se bazează pe patru piloni principali:

- protejarea cetățenilor și a libertăților;
- dezvoltarea unei baze economice solide și pline de vitalitate;
- construirea unei Europe verzi, echitabile, sociale și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei;
- promovarea intereselor și valorilor europene pe scena mondială.⁶³

Scopul acestei agende politice este de a confi direcția politică și prioritățile generale pe care trebuie să le urmeze Uniunea pentru bunăstarea cetățenilor ei.

Consiliul European se pronunță prin consens, cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel.⁶⁴ În cazul în care se ajunge la vot, singurii care pot să își exercite dreptul de a vota sunt șefii de stat sau de guvern. În cazul în care Consiliul European se pronunță prin vot, președintele acestuia și președintele Comisiei nu participă la vot.⁶⁵ (Prin Constituție, România acordă locul de reprezentare, șefului statului, respectiv, în acest mandat domnului Klaus Iohannis).

În aceeași ordine de idei, în vederea definirii priorităților și a calendarului construcției europene, Consiliul European deține în cadrul instituțiilor UE o poziție cheie privind procedura de suspendare a drepturilor unui stat membru (Consiliul European, hotărând în unanimitate la propunerea unei treimi din statele membre sau a Comisiei Europene și cu aprobarea Parlamentului European, poate să constate existența unei încălcări grave și persistente a valorilor prevăzute la articolul 2, de către un stat membru, după ce a invitat acel stat membru să-și prezinte observațiile⁶⁶).

Deși nu face parte din trioul instituțional, Comisie-Parlament-Consiliu, Consiliul European dezvoltă relații instituționale cu acestea (ex: Președintele Comisiei și Înaltul Reprezentant participă la reuniunile Consiliului European, Președintele Consiliului European prezintă Parlamentului un raport după fiecare întrunire). Președintele Consiliului European asigură, la nivelul său și în această calitate, reprezentarea externă a Uniunii în probleme referitoare la politica externă și de securitate comună, fără a aduce atingere atribuțiilor Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.⁶⁷

În cadrul procedurilor de numire în posturi de importanță majoră la nivelul UE, Consiliul European răspunde de⁶⁸:

⁶³ Consiliul European, *O nouă agendă strategică 2019–2024*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/06/20/a-new-strategic-agenda-2019-2024/>, accesat la data de 25 septembrie 2019.

⁶⁴ Art. 15/4 din TUE.

⁶⁵ Art. 235/1 din TFUE.

⁶⁶ Art. 7/2 din TUE.

⁶⁷ Art. 15 din TUE.

⁶⁸ Consiliul European, *Rolul Consiliului European în procesul de desemnare și numire*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/role-nominations-appointments/>, accesat la data de 27 septembrie 2019.

- alegerea președintelui Consiliului European;
- propunerea președintelui Comisiei Europene;
- numirea Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate;
- numirea oficială a întregului organ colegial al comisarilor;
- numirea Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene (BCE), inclusiv a președintelui BCE.

Functiile Consiliului European

Consiliului European i s-au atribuit competențe:

- în problematica de politică externă și de securitate, el fiind acela care definește orientarea politică a Uniunii. Consiliul European identifică interesele strategice ale Uniunii, stabilește obiectivele și definește orientările generale ale politicii externe și de securitate comună, inclusiv în ceea ce privește chestiunile având implicații în materie de apărare. Acesta adoptă decizii necesare.⁶⁹
- în problematica economică a Uniunii și în cadrul financiar multianual; semestrul european reprezintă ciclul anual de coordonare al politicilor economice și fiscale la nivelul Uniunii Europene. Cu referire directă la acesta, Consiliul European se întrunește de două ori pe an, în martie, respectiv iunie, pentru a evalua situația economică din Uniunea Europeană și pentru a aproba recomandări finale specifice fiecărei țări pentru următoarele 12–18 luni.
- în problematica cooperării polițienești și judiciare în materie penală⁷⁰ în sensul în care se are în vedere clauza pasarelă, adică posibilitatea pe care o are Consiliul European de a schimba modalitatea de luare a deciziilor în Consiliu (se poate vota cu majoritate calificată în loc de unanimitate).

O concluzie se impune, și anume aceea că în noua calitate conferită de Tratatul de la Lisabona, de instituție a Uniunii Europene, Consiliul European joacă un rol esențial în construcția europeană, fiind considerat pilonul politic al acesteia, locul în care statele membre interacționează la cel mai înalt nivel politic. Consiliul European oferă Uniunii impulsurile necesare dezvoltării acesteia și îi definește orientările și prioritățile politice generale.⁷¹ Aceasta nu exercită funcții legislative. Confruntat cu cele mai delicate probleme care au repercusiuni directe asupra Uniunii, liderii europeni iau decizii în cadrul Consiliului European care pot să devină puncte de reper în evoluția constructului european. Decizii politice, conciliere, orientare și impuls sunt atribuibile care definesc Consiliul European.

⁶⁹ Art. 26/1 din TUE.

⁷⁰ Art. 20 din TUE.

⁷¹ Art. 15 (1) din TUE.

Ştiăti că ...

- La finalul fiecărei întruniri la nivelul şefilor de stat sau de guvern sunt adoptate concluzii în care se identifică aspecte ce interesează Uniunea Europeană și totodată se propun acțiuni de urmat? Concluziile se adoptă prin consens între toate statele membre.
- La 9 mai 2019 a avut loc reuniunea informală a şefilor de stat sau de guvern la Sibiu? Întrucât summit-ul a avut loc cu ocazia *Zilei Europei*, şefii de stat sau de guvern au adoptat *Declarația de la Sibiu* ca semn al unității și încrederii lor în viitorul UE.
- Este implicat în deciziile privind schimbările climatice? La summit-ul din 20 iunie 2019, Consiliul European și-a declarat public sprijinul pentru intensificarea acțiunilor climatice la nivel mondial în vederea atingerii obiectivului *Acordului de la Paris*, inclusiv prin continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.
- Filmul „De la discuții informale la un for decizional major” este un documentar care reconstituie istoria Consiliului European de la înființarea sa până în prezent? Istoria este relatată din perspectiva celor care au fost martori la transformarea Consiliului European în centrul decizional din prezent.
- Din 2017, clădirea Europa este sediul principal al Consiliului European, precum și al Consiliului UE? Fațada simbolizează motto-ul Uniunii Europene, „Unitate în diversitate”, și este confectionată din rame de ferestre reciclate din întreaga Europă. Ramele sunt de stejar, singurul arbore care poate fi găsit în orice parte a Europei.

Summitul Consiliului European

Summitul șefilor de stat și de guvern din țările membre

- Are loc de cel puțin 4 ori pe an
- Stabilește liniile generale ale politicilor UE

European Council
12 and 13 December 2019

Conseil européen
12 et 13 décembre 2019

Sursa: <http://www.consilium.europa.eu>

Declarația de la Sibiu

9 mai 2019

Noi, liderii Uniunii Europene, ne-am întrunit la Sibiu pentru a discuta și a privi înainte spre viitorul nostru comun.

Peste câteva săptămâni, cetățenii europeni își vor alege reprezentanții în Parlamentul European, la patruzece de ani după exercitarea, pentru prima dată, a acestui drept fundamental. O Europă reună în pace și democrație este doar una dintre numeroasele realizări. Încă de la începuturile sale, Uniunea Europeană, cu valorile și libertățile sale ca forță motrice, a oferit stabilitate și prosperitate în întreaga Europă, în interiorul granițelor Uniunii și dincolo de ele. De-a lungul anilor, a căpătat un rol important pe scena internațională. Cu o populație care se ridică la aproximativ jumătate de miliard de cetățeni și o piață unică competitivă, Uniunea Europeană este un lider în comerțul internațional și conturează politica mondială.

Ne reafirmăm convingerea că, uniți, suntem mai puternici în această lume tot mai neliniștită și care prezintă tot mai multe provocări. Recunoaștem că avem responsabilitatea, ca lideri, de a face Uniunea noastră mai puternică și de a ne crea un viitor mai bun, recunoscând totodată perspectiva europeană a altor state europene. De aceea, convenim astăzi în unanimitate asupra a zece angajamente care ne vor ajuta să ne ridicăm la înălțimea acestei responsabilități:

- Vom apăra **o singură Europă** – de la est la vest și de la nord la sud. În urmă cu treizeci de ani, milioane de oameni s-au luptat pentru unitate și pentru a fi liberi și au doborât Cortina de fier care a împărțit Europa în două timp de mai multe decenii. Nu vom lăsa loc de diviziuni care vin în contra interesului nostru colectiv.
- Vom rămâne **uniți, la bine și la greu**. Vom da dovedă de solidaritate în vremuri dificile și vom sta întotdeauna alături unii de ceilalți. Putem să ne exprimăm și ne vom exprima la unison.
- Vom **căuta întotdeauna soluții comune**, ascultându-ne unii pe ceilalți într-un spirit de înțelegere și respect.
- Vom continua să **protejăm modul nostru de viață, democrația și statul de drept**. Drepturile inalienabile și libertățile fundamentale ale tuturor cetățenilor europeni au fost dobândite cu mari greutăți și le vom prețui întotdeauna cum se cuvine. Vom apăra valorile și principiile noastre comune consacrate în tratate.
- Vom obține rezultate **acolo unde contează cel mai mult**. Europa va continua să fie un actor important în chestiunile importante. Vom continua să acordăm atenție preoccupărilor și speranțelor tuturor cetățenilor europeni, aducând Uniunea mai aproape de cetățenii noștri, și vom acționa ca atare, cu ambiție și hotărâre.
- Vom respecta întotdeauna principiul **echității**, nu doar pe piața muncii, ci și în serviciile sociale, în economie sau în transformarea digitală. Vom reduce într-o mai mare măsură diferențele dintre noi și îi vom ajuta întotdeauna pe cei mai vulnerabili din Europa, punând oamenii pe primul loc, și nu politica.
- Ne vom înzestra cu **mijloacele potrivite ambițiilor pe care le avem**. Vom oferi Uniunii mijloacele necesare pentru a-și realiza obiectivele și a-și duce la înăpere politice.
- Vom **proteja viitorul următoarelor generații de europeni**. Vom investi în tineri și vom construi o Uniune pregătită pentru viitor, capabilă să reziste celor mai presante provocări ale secolului XXI.

- **Ne vom proteja cetățenii** și le vom oferi siguranță investind în puterea pașnică și în puterea coercitivă și colaborând cu partenerii noștri internaționali.
- **Europa va fi un lider mondial responsabil.** Provocările cu care ne confruntăm astăzi ne afectează pe noi toți. Vom continua să colaborăm cu partenerii noștri la nivel internațional pentru a menține și a dezvolta ordinea internațională bazată pe norme, pentru a valorifica pe deplin noile oportunități comerciale și pentru a aborda împreună probleme globale, cum ar fi conservarea mediului și combaterea schimbărilor climatice.

Deciziiile pe care le luăm vor urma spiritul și litera acestor zece angajamente. Uniunea de astăzi este mai puternică decât cea de ieri și dorim să continuăm să o facem tot mai puternică pentru ziua de mâine. Aceasta este angajamentul nostru pentru generațiile viitoare. Aceasta este spiritul de la Sibiu și spiritul unei noi Uniuni în 27 pregătită să își îmbrățișeze viitorul ca un corp unitar.

Consiliul European

Bruxelles, 28 octombrie 2019 (OR.
en)

EUCO XT 20024/2/19 REV
2

BXT 88

ACTE JURIDICE

Subiect: DECIZIE A CONSILIULUI EUROPEAN adoptată de comun acord cu
Regatul Unit privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50
alineatul (3) din TUE

**DECIZIA (UE) 2019/... A CONSILIULUI EUROPEAN
adoptată de comun acord cu Regatul Unit**

din ... octombrie 2019

privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE

CONSILIUL EUROPEAN,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 50 alineatul (3),

Întrucât:

- (1) La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat Consiliului European intenția sa de a se retrage din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice („Euratom”), în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care se aplică Euratom în temeiul articolului 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (2) În conformitate cu articolul 50 din TUE, Uniunea Europeană a negociat cu Regatul Unit un acord care stabilește condițiile pentru retragerea acestuia, ținând seama de cadrul viitoarelor relații cu Uniunea.
- (3) La 25 noiembrie 2018, Consiliul European a aprobat proiectul de acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (denumit în continuare „Acordul de retragere”), precum și Declarația politică de stabilire a cadrului viitoarelor relații dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (denumită în continuare „declarația politică”). La 11 ianuarie 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/274¹ privind semnarea Acordului de retragere².

- 1** Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47 I, 19.2.2019, p. 1).
- 2** Textul Acordului de retragere atașat la Decizia (UE) 2019/274 a fost publicat în JO C 66 I, 19.2.2019, p. 1.

(4) În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE, tratatele începează să se aplice statului care se retrage de la data intrării în vigoare a acordului de retragere sau, în absența unui astfel de acord, după doi ani de la notificare, cu excepția cazului în care Consiliul European, în acord cu statul membru în cauză, hotărăște în unanimitate să prelungească acest termen.

(5) Prin Decizia (UE) 2019/476¹, Consiliul European, de comun acord cu Regatul Unit, a decis inițial să prelungească termenul în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE până la 12 aprilie 2019. Acest termen a fost prelungit încă o dată până la 31 octombrie 2019 prin Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit².

(6) În urma negocierilor dintre negociatorii Uniunii și cei ai Regatului Unit în cursul lunilor septembrie și octombrie 2019, s-a ajuns la un acord cu privire la un text revizuit al Protocolului privind Irlanda/Irlanda de Nord inclus în Acordul de retragere și la adaptările tehnice necesare la articolele 184 și 185 din acordul respectiv, precum și la un text revizuit al declarației politice. La 17 octombrie 2019, Consiliul European a aprobat Acordul de retragere modificat și textul revizuit al declarației politice. La 21 octombrie 2019, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2019/1750 de modificare a Deciziei (UE) 2019/274³ privind semnarea Acordului de retragere.

1 Decizia (UE) 2019/476 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 22 martie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 80 I, 22.3.2019, p. 1).

2 Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 11 aprilie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 101, 11.4.2019, p. 1).

3 Decizia (UE) 2019/1750 a Consiliului din 21 octombrie 2019 de modificare a Deciziei (UE) 2019/274 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 274 I, 28.10.2019, p. 1).

- (7) La 19 octombrie 2019, Regatul Unit a transmis o cerere de prelungire a termenului prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE până la 31 ianuarie 2020. Cererea stipulează faptul că, dacă părțile reușesc să ratifice Acordul de retragere înainte de 31 ianuarie 2020, guvernul propune ca termenul să se încheie mai devreme.
- (8) Guvernul Regatului Unit a introdus legislația necesară pentru a realiza ratificarea Acordului de retragere. La 21 octombrie 2019, Consiliul Uniunii Europene a aprobat proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de retragere și l-a înaintat Parlamentului European în vederea obținerii aprobării acestuia. Uniunea și Regatul Unit nu au îndeplinit încă procedurile interne necesare pentru ratificarea Acordului de retragere. În Regatul Unit, au loc în prezent discuții cu privire la modul de soluționare a chestiunii ratificării, iar prim-ministrul Regatului Unit a susținut organizarea de alegeri generale.
- (9) Pentru a permite finalizarea ratificării Acordului de retragere, Consiliul European convine asupra unei noi prelungiri până la 31 ianuarie 2020.
- (10) Consiliul European reamintește că, în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE, Acordul de retragere poate intra în vigoare la o dată anterioară dacă părțile finalizează procedurile lor de ratificare înainte de expirarea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE. Prin urmare, retragerea ar trebui să aibă loc în prima zi a lunii care urmează încheierii procedurilor de ratificare sau la 1 februarie 2020, luându-se în considerare data care survine mai devreme.

(11) Această nouă prelungire nu trebuie să submineze funcționarea normală a Uniunii și a instituțiilor sale. De asemenea, noua prelungire va avea drept consecință faptul că Regatul Unit va rămâne un stat membru până la noua dată de retragere, cu drepturi și obligații depline în conformitate cu articolul 50 din TUE, inclusiv obligația de a propune un candidat pentru numirea în calitatea de membru al Comisiei. Se reamintește faptul că Regatul Unit are dreptul să își revoce notificarea în orice moment. Consiliul European reamintește angajamentul Regatului Unit de a acționa în mod constructiv și responsabil pe toată durata prelungirii, în conformitate cu obligația de cooperare loială, și se așteaptă ca Regatul Unit să îndeplinească acest angajament și obligația prevăzută în tratat într-un mod care să reflecte situația sa de stat membru aflat în proces de retragere. În acest sens, Regatul Unit facilitează îndeplinirea atribuțiilor Uniunii și nu recurge la niciun fel de măsură care ar putea periclită atingerea obiectivelor Uniunii, în special atunci când participă la procesele decizionale ale Uniunii.

(12) Mandatele în curs ale membrilor instituțiilor, organelor, oficiilor și agenților Uniunii, desemnați, numiți sau alesi ca urmare a calității Regatului Unit de stat membru al Uniunii vor înceta de îndată ce tratatele încetează să se aplice Regatului Unit, adică la data retragerii.

- (13) Această prelungire exclude orice repunere în discuție a Acordului de retragere. Orice angajament, orice declarație sau orice alt act, emis(ă) în mod unilateral de Regatul Unit, ar trebui să fie compatibil(ă) cu litera și spiritul Acordului de retragere și nu trebuie să constituie un obstacol în calea punerii în aplicare a acestuia. Această prelungire nu poate fi folosită pentru a începe negocieri privind viitoarele relații.
- (14) În conformitate cu articolul 50 alineatul (4) din TUE, Regatul Unit nu participă la discuțiile din cadrul Consiliului European cu privire la prezenta decizie și nici la adoptarea acesteia. Cu toate acestea, după cum se prevede în scrisoarea prim-ministrului Regatului Unit din 28 octombrie 2019, Regatul Unit a convenit, în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE, asupra prelungirii termenului menționat la articolul respectiv și asupra prezentei decizii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Termenul prevăzut la articolul 50 alineatul (3) din TUE, astfel cum a fost prelungit prin Decizia (UE) 2019/584 a Consiliului European, se prelungește în continuare până la 31 ianuarie 2020.

(2) În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE și cu dispozițiile Acordului de retragere, în cazul în care părțile la acest acord își încheie procedurile de ratificare respective și notifică depozitarului încheierea acestor proceduri în noiembrie 2019, în decembrie 2019 sau în ianuarie 2020, Acordul de retragere intră în vigoare la data de:

- 1 decembrie 2019,
- 1 ianuarie 2020 sau, respectiv,
- 1 februarie 2020.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării. Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliul European
Președintele
D. TUSK*

Consiliul Uniunii Europene

Evoluție istorică

Consiliul Uniunii Europene, cunoscut informal și sub denumirea de Consiliul de Miniștri, face parte din trio-ul instituțional de luare a deciziilor, alături de Comisia Europeană și Parlamentul European, fiind un factor decizional esențial în cadrul Uniunii Europene.

Din punct de vedere al evoluției istorice, Consiliul a cunoscut mai multe denumiri: *Consiliul Special al Miniștrilor*⁷² – 1952 – ce își exercita atribuțiunile în cadrul Comunității Economice a Cărbunelui și Oțelului; *Consiliul Comunității Economice Europene* și *Consiliul Comunității Europene a Energiei Atomice*, în urma Tratatelor de la Roma din 1957. Tratatul de Fuziune din 1965, contopește cele trei structuri într-un singur organism numit *Consiliu*⁷³. Denumirea de *Consiliul Uniunii Europene* intră în vigoare odată cu semnarea Tratatul de la Maastricht din 1992, însă, prin Tratatul de la Lisabona din 2007 se revine asupra denumirii, la ora actuală, această instituție a Uniunii Europene fiind denumită *Consiliu*.⁷⁴

Componență și organizare internă

Consiliul reprezintă guvernele statelor membre ale Uniunii Europene. Consiliul este compus din câte un reprezentant la nivel ministerial al fiecărui stat membru, împoternicit să angajeze guvernul statului membru pe care îl reprezintă și să exercite dreptul de vot.⁷⁵ Prin urmare, Consiliul este vocea statelor membre, instituția ce reprezintă interesele acestora. Consiliul nu trebuie confundat cu *Consiliul European*, care reunește șefii de stat și de guvern ai statelor membre UE, alături de președintele Comisiei Europene, sau cu *Consiliul Europei*, care este un organism internațional în afara Uniunii Europene. *Consiliul Europei* se află în relație directă cu constructul european, calitatea de membru al unui stat în Consiliul Europei fiind o condiție obligatorie pentru a adera la Uniunea Europeană.

În funcție de tema discutată, miniștrii de resort din fiecare stat membru participă la reunii fără dată fixă, care au loc la Bruxelles, unde se află și sediul instituției. O caracteristică importantă este aceea că în cadrul Consiliului nu există membri permanenti, în sensul că mandatul lor de prezență este dat de portofoliul pe care îl ocupă la momentul respectiv. În urma deciziilor luate în cadrul Consiliului, miniștrilor le revine sarcina de a angaja guvernele pe care le reprezintă în vederea îndeplinirii acestora. Împreună cu Parlamentul European, Consiliul este principalul organism cu putere decizională⁷⁶.

⁷² Art. 7 din Tratatul de la Paris, 1951.

⁷³ Art. 1 din Tratatul de Fuziune, 1965.

⁷⁴ Art. 13 din TUE.

⁷⁵ Art. 16/2 din TUE.

⁷⁶ Uniunea Europeană – site oficial, *Council of the European Union*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/council-eu_ro, accesat la data de 14 octombrie 2019.

Consiliul este sprijinit de *Comitetul reprezentanților permanenți ai guvernelor statelor membre pe lângă Uniunea Europeană (COREPER)*⁷⁷ și de peste 150 de grupuri de lucru și comitete foarte specializate, cunoscute sub denumirea de *grupuri de pregătire ale Consiliului*. Acestea sunt împărțite în două categorii. Primele sunt comitetele instituite de tratate, prin decizii interguvernamentale sau printr-un act al Consiliului (majoritatea sunt permanente și au un președinte numit sau ales), iar din cealaltă categorie fac parte comitete și grupuri de lucru instituite de COREPER (tratează chestiuni foarte specifice și sunt prezidate de un delegat din țara care asigură președinția prin rotație).⁷⁸

Cele două configurații ale COREPER (COREPER I și COREPER II) se reunesc în fiecare săptămână, cu scopul de a pregăti lucrările formațiunilor din Consiliu. Un aspect extrem de important este acela că COREPERUL nu are drept de decizie.

Lucrările COREPER I sunt pregătite de „Grupul Mertens”. COREPER I este compus din reprezentanții permanenți adjuncți ai fiecărei țări și pregătește lucrările următoarelor șase formațiuni ale Consiliului:

- Agricultură și pescuit;
- Competitivitate;
- Educație, Tineret, Cultură și Sport;
- Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori;
- Mediu;
- Transporturi, Telecomunicații și Energie.

Lucrările COREPER II sunt pregătite de „Grupul Antici”. COREPER II este compus din reprezentanții permanenți ai fiecărei țări, cu rang de ambasadori, și pregătește lucrările celor patru formațiuni ale Consiliului:

- Afaceri Economice și Financiare;
- Afaceri Externe;
- Afaceri Generale;
- Justiție și Afaceri Interne.

Funcțiile Consiliului

Consiliul răspunde de coordonarea generală a activităților Uniunii Europene. Astfel, principalele atribuții ale Consiliului au acțiune directă într-o plajă de domenii care variază de la legislație la politică de securitate, de la acorduri internaționale la buget și politici economice, financiare, educaționale, de sănătate, de mediu, de agricultură etc.

- Negociază și adoptă legislația UE⁷⁹, împreună cu Parlamentul European, pe baza propunerilor înaintate de Comisia Europeană;

⁷⁷ Art. 240 din TFUE.

⁷⁸ Consiliul Uniunii Europene, *Grupurile de pregătire ale Consiliului*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/preparatory-bodies/>, accesat la data de 13 octombrie 2019.

⁷⁹ Art. 16/1 din TUE.

- Coordonează politicile țărilor UE;⁸⁰
- Elaborează politica externă și de securitate comună și adoptă deciziile necesare pentru definirea și punerea în aplicare a acesteia, pe baza orientărilor generale și a liniilor strategice definite de Consiliul European;⁸¹
- Încheie acorduri între UE și alte țări sau organizații internaționale;⁸²
- Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială, adoptă bugetul anual al Uniunii.⁸³

Formațiunile Consiliului

Chiar dacă funcționează ca o entitate juridică unică, Consiliul este fragmentat, fiind organizat în zece formațiuni diferite în funcție de subiectul dezbatut în cadrul fiecărei întrevederi. Acestea sunt:⁸⁴

- Afaceri Economice și Financiare (ECOFIN);

Ministrii economiei și finanțelor din țările membre UE se întâlnesc o dată pe lună pentru a îndeplini obiectivele statuante în politica economică și financiară la nivelul Uniunii. (**politica economică, fiscalitate, piețele financiare, fluxuri de capital, relații economice cu țări din afara UE**).

- Afaceri Externe;

Politica externă, comerțul, apărarea și securitatea, cooperarea pentru dezvoltare și ajutorul umanitar sunt domeniile de interes ale ministrilor de resort reuniți, o dată pe lună, în formațiunea Afaceri externe.

- Afaceri Generale (CAG);

Din formațiunea CAG fac parte miniștrii afacerilor europene. Frecvența întâlnirilor este lunară. Miniștrii sunt răspunzători de extinderea UE și negocierile de aderare, adoptarea cadrului financiar multianual (planul bugetar pe șapte ani al UE), politica de coeziune, chestiunile legate de organizarea instituțională a UE, precum și de orice dosar pe care î-l încredințează Consiliul European.

- Agricultură și Pescuit (AGRIFISH);

În cadrul formațiunii, miniștrii agriculturii /pescuitului din țările membre UE se întâlnesc o dată pe lună în vederea adoptării legislației cu privire la producția alimentară, dezvoltarea rurală și gestionarea pescuitului.

- Competitivitate (COMPET);

Formațiunea reunește miniștrii responsabili de comerț, economie, industrie, cercetare și inovare, și spațiu din toate statele membre. Întâlnirile au loc de patru ori pe an.

⁸⁰ *Ibidem*.

⁸¹ Art. 26/2 din TUE.

⁸² Art. 207 și 218 din TFUE.

⁸³ Art. 314 din TFUE.

⁸⁴ Consiliul Uniunii Europene, Formațiunile Consiliului, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/configurations/>, accesat la data de 11 octombrie 2019.

- Educație, Tineret, Cultură și Sport (YECS);

Din această formațiune fac parte miniștrii educației, culturii, tineretului, mass-mediei, comunicării și sportului. Domeniile de politică menționate mai sus fac obiectul de preocupare al statelor membre. Prin urmare, miniștrii se întâlnesc de trei/patru ori pe an în vederea realizării unui cadru de cooperare între statele membre.

- Justiție și Afaceri Interne (JAI);

Miniștrii justiției și ai afacerilor interne se reunesc în formațiunea JAI pentru a dezvolta cooperarea și politicile comune privind chestiunile transfrontaliere. Întâlnirile au o frecvență de patru ori pe an.

- Mediu (ENVI);

Protecția mediului și a sănătății umane intră în sfera de interes a miniștrilor mediului din țările membre UE. Aceștia se reunesc în formațiunea ENVI de patru ori pe an.

- Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori (EPSCO);

Cu o frecvență de întâlnire de patru ori pe an, miniștrii de resort din EPSCO doresc să crească nivelul de ocupare a forței de muncă.

- Transporturi, Telecomunicații și Energie (TTE);

Miniștrii de resort din țările UE preocupați de crearea de infrastructuri și piețe moderne precum și rețelele transeuropene de transport, energie și telecomunicații se reunesc în formațiunea TTE pentru atingerea obiectivelor propuse cu o frecvență ce variază între patru/patru/două ori pe an.

Fiecare dintre aceste entități are un rol specific și o importanță egală, însă chiar și aşa, formațiunea *Afaceri Generale* are un domeniu de competență special și deține un rol special de coordonare și organizare a aspectelor instituționale, administrative și orizontale. *Consiliul Afaceri Generale* asigură coerenta lucrărilor diferitelor formațiuni ale Consiliului. Acestea pregătește reunțiile Consiliului European și urmărește aducerea la îndeplinire a măsurilor adoptate, în colaborare cu președintele Consiliului European și cu Comisia.⁸⁵

Un aspect important de menționat în ceea ce privește existența celor zece formațiuni este acela că oricare dintre acestea poate adopta un act din domeniul de competență al altor formațiuni. Astfel, oricare ar fi actul legislativ adoptat de Consiliu, formațiunea nu este menționată nicăieri.⁸⁶ De menționat faptul că la întâlnirile miniștrilor din formațiuni participă și comisarul/comisarii responsabili de politica în cauză.

Președinția Consiliului

În cadrul Consiliului, fiecare stat membru deține președinția prin rotație pe o perioadă de șase luni. Statele membre care dețin președinția lucrează împreună în grupuri de trei denumite trio-uri. Trio-ul stabilește obiective pe termen lung și pregătește o agenda comună care abordează aspecte majore pe o perioadă de 18 luni. Fiecare țară membră își pregătește propriul program pentru șase luni. La ora actuală trio-ul este format din România, Finlanda și Croația.

⁸⁵ Art. 16/6 din TUE.

⁸⁶ Consiliul Uniunii Europene, *Formațiunile Consiliului*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/configurations/>, accesat la data de 11 octombrie 2019.

Un tablou al Președinților Uniunii Europene până în 2030⁸⁷ arată, în succesiune, astfel:

- Croația: ianuarie-iunie 2020;
- Germania: iulie-decembrie 2020;
- Portugalia: ianuarie-iunie 2021;
- Slovenia: iulie-decembrie 2021;
- Franța: ianuarie-iunie 2022;
- Republica Cehă: iulie-decembrie 2022;
- Suedia: ianuarie-iunie 2023;
- Spania: iulie-decembrie 2023;
- Belgia: ianuarie-iunie 2024;
- Ungaria: iulie-decembrie 2024;
- Polonia: ianuarie-iunie 2025;
- Danemarca: iulie-decembrie 2025;
- Cipru: ianuarie-iunie 2026;
- Irlanda: iulie-decembrie 2026;
- Lituania: ianuarie-iunie 2027;
- Grecia: iulie-decembrie 2027;
- Italia: ianuarie-iunie 2028;
- Letonia: iulie-decembrie 2028;
- Luxemburg: ianuarie-iunie 2029;
- Țările de Jos: iulie-decembrie 2029;
- Slovacia: ianuarie-iunie 2030;
- Malta: iulie-decembrie 2030;

Cele două misiuni ale fiecărei președinții sunt: planificarea și conducerea reuniunilor din cadrul Consiliului și al grupurilor sale de pregătire și reprezentarea Consiliului în relațiile cu celealte instituții ale UE.

La reuniunile Consiliului participanții sunt miniștrii sau secretarii de stat ai fiecărui stat membru UE și comisarii europeni responsabili de domeniile propuse dezbaterei.

Miniștrii de resort ai țării care deține președinția prezidează reuniunile celor zece formațiuni, exceptie făcând Consiliul Afaceri Europene, care este întotdeauna presidat de aceeași persoană – Înaltul Reprezentant pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate⁸⁸, la ora actuală, funcția fiind deținută de către Josep Borell. Înaltul Reprezentant conduce politica externă și de

⁸⁷ Consiliul Uniunii Europene, *Președinția Consiliului UE*, disponibil la adresa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016D1316&from=EN>, accesat la data de 3 februarie 2020.

⁸⁸ Art. 18/2 din TUE.

securitate comună a Uniunii. Acesta contribuie prin propunerile la elaborarea acestei politici și o aduce la înăpere în calitate de împăternicit al Consiliului⁸⁹.

România a deținut pentru prima dată președinția Consiliului UE între ianuarie-iunie 2019, având ca slogan *Coeziunea, o valoare comună europeană*. Prioritățile României au fost statuante pe patru piloni: Europa convergenței, Europa siguranței, Europa, actor global și Europa valorilor comune. Președinția României a fost catalogată ca una de succes, rezultatele fiind sintetizate astfel:

Rezultate principale:

- 90 Dosare legislative finalizate;
- 100 Acte legislative semnate;
- 84 Concluzii ale Consiliului;
- 22 Rapoarte de progres;
- 38 Dosare avansate în Consiliu;
- 82 Decizii ale Consiliului;
- 13 Declarații, Rezoluții, Recomandări ale Consiliului adoptate.

2500 evenimente și reuniuni în România:

- 300 Evenimente;
- 18 Reuniuni informale ale Consiliului UE la nivel ministerial;
- 166 Conferințe și reuniuni de experți;
- 229 Evenimente în București;
- 71 Evenimente în alte orașe;
- 2.156 Reprezentanți mass media;
- 33.991 Delegați.

Reuniuni la Bruxelles, Strasbourg și Luxemburg:

- 1463 Reuniuni de grupuri de lucru;
- 190 Reuniuni în format trialog;
- 91 Reuniuni Coreper (I, II, Art. 50) Coreper I: 32, Coreper II: 41, Coreper II Art. 50: 18;
- 50 Reuniuni ale Consiliului UE;
- 7 Reuniuni ale Consiliului European.

⁸⁹ Art. 18/3 din TUE, art. 16/9 din TUE: Președinția formațiunilor Consiliului, cu excepția celei Afaceri Externe, este asigurată de reprezentanții statelor membre în cadrul Consiliului după un sistem de rotație egal, în condițiile stabilite în conformitate cu articolul 236 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Evenimente și reuniuni externe:

- 397 Evenimente și reuniuni externe;
- 75 Alte evenimente organizate la Bruxelles;
- 72 Reuniuni externe UE organizate pe durata PRES RO;
- 250 Evenimente și reuniuni organizate de misiunile diplomatice⁹⁰.

Modalități de vot în Consiliu

Revenind la activitatea Consiliului, menționăm că acesta are la dispoziție trei modalități de a decide în funcție de problematica pusă în discuție:

- prin majoritate simplă dacă cel puțin 14 membri votează pentru; aceasta este uzitată în special pentru aspecte non-legislative (ex: adoptarea regulamentului de procedură, solicitarea de realizare a unor studii de către Comisie);⁹¹
- prin majoritate calificată dacă sunt îndeplinite două condiții: 55% dintre statele membre votează pentru (15 din 27 de țări) și propunerea este sprijinită de un număr de state membre care reprezintă cel puțin 65% din totalul populației UE;⁹² majoritatea calificată reprezintă modalitatea cea mai uzitată de decizie în cadrul Consiliului, ea fiind cuantificată într-un procent de 80% din cazuri;⁹³ (ex: decizii cu privire la politica educațională, sănătate, mediu, politici economice, politici monetare etc);
- unanimitate (ex: decizii cu privire la politica externă și de securitate comună, decizii de ordin constituțional-rezoluția tratatelor).

Voturile în Consiliu sunt reprezentate astfel: Germania, Franța, Italia au 29 voturi, Spania, Polonia – 27 voturi, România – 14 voturi, Țările de Jos – 13, Belgia, Republica Cehă, Grecia, Ungaria, Portugalia – 12 voturi, Austria, Finlanda, Suedia – 10, Danemarca, Irlanda, Lituania, Slovacia, Finlanda, Croația – 7 voturi, Cipru, Estonia, Letonia, Luxembourg, Slovenia – 4 voturi și Malta 3 voturi.⁹⁴

Ministrii din statele membre care aparțin zonei euro se întunesc într-un organism informal denumit *Eurogrup*. Principalul obiectiv este acela de a asigura o coordonare strânsă a politicilor economice între statele membre care fac parte din zona euro. Eurogrupul se reunește

⁹⁰ Președinția României la Consiliul Uniunii Europene, Raport rezultate –Coeziunea, o valoare comună europeană, disponibil la adresa <https://www.romania2019.eu/wp-content/uploads/2017/11/Brosura-200x210-bilant-RO.pdf>, accesat la 3 februarie 2020.

⁹¹ Consiliul UE, *Majoritate simplă*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/voting-system/simple-majority/>, accesat la 3 februarie 2020.

⁹² Art. 16/4 din TUE.

⁹³ Consiliul Uniunii Europene, *Sistemul de vot*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/voting-system/>, accesat la data de 12 octombrie 2019.

⁹⁴ Consiliul Uniunii Europene, *Changes within the European Union as from 1 July 2013 related to the accession of Croatia*, disponibil la adresa https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/137537.pdf, accesat la data de 4 februarie 2020.

de obicei o dată pe lună⁹⁵. Banca Centrală Europeană este invitată să participe la aceste reunii, care sunt pregătite de reprezentanții ministrilor responsabili cu finanțele statelor membre a căror monedă este euro, precum și de reprezentanții Comisiei.⁹⁶

Cu acțiune directă în cadrul cooperării interguvernamentale, cu responsabilitate primordială în domeniile de politică externă și de securitate comună, de justiție și afaceri interne, cu poziție asumată de co-legiuitor alături de Parlament, cu mandat direct de coordonator al politicilor la nivelul Uniunii Europene, cu valențe bugetare, Consiliul Uniunii Europene realizează un echitabil echilibru instituțional care promovează valorile Uniunii Europene.

Ştiăi că...

- În conformitate cu art. 243 din TFUE, Consiliul stabilește salariile, indemnizațiile și pensiile președintelui Consiliului European, ale președintelui Comisiei, ale Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, ale membrilor Comisiei, ale președinților, membrilor și grefierilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și ale secretarului general al Consiliului? Consiliul stabilește, de asemenea, toate indemnizațiile care țin loc de remunerație.
- Consiliul UE negociază și adoptă, de asemenea, concluzii, rezoluții, declarații, care nu produc efecte juridice? Scopul acestora este de a exprima o poziție politică cu privire la un subiect legat de domeniile de activitate ale UE. Prin urmare, aceste documente nu au forță juridică obligatorie, nefiind prevăzute în tratate.
- În data de 19.09.2019 Consiliul Uniunii Europene a votat pentru numirea în funcția de Procuror-șef european a Laurei Codruța Koveș? Organismul (Parchetul European) pe care urmează să îl conduce Koveș pe o perioadă de șapte ani va ancheta cazurile de corupție, fraudă, spălare de bani.
- Fiecare țară membră a Uniunii Europene are o Reprezentanță permanentă la Uniunea Europeană? Luminița Odobescu este Reprezentantul Permanent al României pe lângă Uniunea Europeană fiind COREPER II, iar Cristian Boiangiu este Reprezentant Permanent adjunct, COREPER I.
- Un elev din clasa a IX-a de la Colegiul Național „I.L. Caragiale“ din București, Ioan Nicolae Dobrinescu, a câștigat concursul de creație pentru logo-ului oficial al Președinției României la Consiliul Uniunii Europene?
- Orchestra Uniunii Europene a luat naștere la Ateneul Român, la ceremonia de lansare a președinției române la Consiliul Uniunii Europene? Aceasta este formată din muzicieni din cele 27 de state UE.

⁹⁵ Consiliul Uniunii Europene, *Istoric*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/history/?taxId=780>, accesat la data de 13 octombrie 2019.

⁹⁶ Art. 1 din Protocolul nr. 14 din TFUE.

Figura 4. Sigla Președinției României la Consiliul Uniunii Europene

Sursa: <https://www.romania2019.eu>

Consiliul de Miniștri – vocea statelor membre

- Un ministru din fiecare stat membru
- Președinție de șase luni, prin rotație
- Adoptă legislația și bugetul UE, împreună cu Parlamentul
- Gestionă Politica Externă și de Securitate Comună

Sursa: <https://www.consilium.europa.eu/>

**Consiliul
Uniunii Europene**

Bruxelles, 18 octombrie 2019
(OR. en)

12911/19
PV CONS 49
ENV 838
CLIMA 265

PROIECT DE PROCES-VERBAL

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE
(Mediu)

4 octombrie 2019

12911/19

TREE.1.A

mg/SM/cm

1

RO

CUPRINS

	Pagina
1. Adoptarea ordinii de zi	3
2. Aprobarea punctelor „A” Lista fără caracter legislativ	3
 <u>Activități fără caracter legislativ</u>	
3. Concluzii privind pregătirile pentru reuniunile Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (Santiago de Chile, 2-13 decembrie 2019)	4
4. O planetă curată pentru toți: o vizionare strategică a UE pe termen lung pentru o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei	4
5. Concluzii pe tema „Mai multă circularitate – tranzitia către o societate durabilă”	4
6. Concluzii privind „Al 8-lea program de acțiune pentru mediu – Cum să schimbăm împreună tendințele”	4
 <u>Diverse</u>	
7. a) Tranzitia către un parc de autoturisme cu emisii zero – o necesitate pentru ca UE să devină neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei cel târziu până în 2050	5
b) Propuneri legislative actuale	5
i) Regulamentul de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor	
ii) Regulamentul privind finanțarea durabilă – taxonomie	
c) Comunicarea cu privire la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial	5
d) Raport privind principala reuniune internațională recentă – Cea de a 18-a reuniune a Conferinței	
părtărilor (COP 18) la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbaticice pe cale de dispariție (CITES) (Geneva, 17-28 august 2019)	6
e) Cea de a 7-a conferință a dialogului la nivel înalt al Platformei China-Europa privind apă (Guimarães, 6-9 noiembrie 2019)	6
ANEXĂ – Declarații de consemnat în procesul-verbal al Consiliului.....	7

1. Adoptarea ordinii de zi

Consiliul a adoptat ordinea de zi care figurează în documentul 12422/19.

2. Aprobarea punctelor „A”

Lista fără caracter legislativ

12498/19

Consiliul a adoptat punctele „A” care figurează în documentul 12498/19, inclusiv documentele COR și REV prezentate spre adoptare.

În ceea ce privește punctele următoare, documentele se citesc după cum urmează:

Acte delegate sau acte de punere în aplicare

Ocuparea forței de muncă și politica socială

15. Directiva (UE) .../... a Comisiei din XXX de modificare a anexelor I, II și III la Directiva 89/656/CEE a Consiliului cu privire la adaptări de natură pur tehnică <i>Decizie de a nu se opune adoptării</i> aprobat de Coreper, partea I, la 25.9.2019	12249/1/19 REV 1 11229/19 + ADD 1 + REV 1 (de) + ADD 1 REV1 (de) SOC
17. Directiva (UE) .../... a Comisiei din XXX de stabilire a unei a cincea liste de valori limită orientative de expunere profesională în temeiul Directivei 98/24/CE a Consiliului și de modificare a Directivei 2000/39/CE a Comisiei <i>Decizie de a nu se opune adoptării</i> aprobat de Coreper, partea I, la 25.9.2019	12251/19 11231/19 + ADD 1 + REV 1 (sl) + ADD 1 REV1 (sl) SOC
18. Directiva (UE) .../... a Comisiei din XXX de modificare a anexelor I, III, V și VI la Directiva 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la adaptări de natură strict tehnică <i>Decizie de a nu se opune adoptării</i> aprobat de Coreper, partea I, la 25.9.2019	12252/1/19 REV 1 11232/19 + ADD 1 + ADD 1 REV1 (de) SOC

Activități fără caracter legislativ

Dezbateri publică la propunerea președintiei [articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Consiliului]

3. **Concluzii privind pregătirile pentru reuniunile Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (Santiago de Chile, 2-13 decembrie 2019)** 12528/19
Adoptare

Consiliul a adoptat concluziile, astfel cum figurează în documentul 12796/1/19 REV 1.

4. **O planetă curată pentru toți: o viziune strategică a UE pe termen lung pentru o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei** 12309/19
15011/18
Dezbateri de orientare

Consiliul a desfășurat o dezbatere de orientare pe baza a două întrebări propuse de președintie, astfel cum figurează în documentul 12309/19.

5. **Concluzii pe tema „Mai multă circularitate – tranzitia către o societate durabilă”** 12484/19
Adoptare

Consiliul a adoptat concluziile, astfel cum figurează în documentul 12791/19.

6. **Concluzii privind „Al 8-lea program de acțiune pentru mediu – Cum să schimbăm împreună tendințele”** 12560/19
Adoptare

Consiliul a adoptat concluziile, astfel cum figurează în documentul 12795/19, și a luat act de declarația scrisă a Luxemburgului, sprijinită de Germania și Austria, astfel cum figurează în anexă.

Diverse

7. a) **Tranziția către un parc de autoturisme cu emisii zero – o necesitate pentru ca UE să devină neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei cel târziu până în 2050** 12545/1/19 REV 1
Informare din partea delegației daneze, sprijinită de delegația luxemburgheză

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de delegațiile daneză și luxemburgheză, precum și de intervențiile altor delegații.

b) **Propunerii legislative actuale** [Deliberare publică în temeiul articolului 16 alineatul (8) din Tratatul privind Uniunea Europeană]

i) **Regulamentul de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor** 12509/19
10347/19 + ADD 1
Informare din partea președintiei

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de președintie și de observațiile formulate de alte delegații și de Comisie.

ii) **Regulamentul privind finanțarea durabilă – taxonomie** 12527/19
9355/18
Informare din partea delegațiilor germană, luxemburgheză și austriacă

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de delegațiile germană, luxemburgheză și austriacă, precum și de intervențiile altor delegații.

c) **Comunicarea cu privire la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial** 11449/1/19 REV 1
+ REV 1 ADD 2
+ REV 1 ADD 3
Informare din partea Comisiei

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de Comisie, precum și de intervențiile altor delegații.

d) Raport privind principala reuniune internațională recentă – Cea de a 18-a reuniune a Conferinței părților (COP 18) la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbaticice pe cale de dispariție (CITES) (Geneva, 17-28 august 2019)
Informare din partea președinției și a Comisiei

12537/19

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de președinție și de Comisie.

e) Cea de a 7-a conferință a dialogului la nivel înalt al Platformei China-Europa privind apa (Guimarães, 6-9 noiembrie 2019)
Informare din partea delegației portugheze

12504/19

Consiliul a luat act de informațiile furnizate de delegația portugheză.

① Prima lectură

② Dezbateră publică propusă de președinție [articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Consiliului]

C Punct bazat pe o propunere a Comisiei

ANEXĂ

Declarații privind punctele „B” care figurează în documentul 12422/19

Referitor la **Concluzii privind „Al 8-lea program de acțiune pentru mediu – Cum să schimbăm împreună tendințele”**
punctul 6 de ***Adoptare***
pe
lista punctelor „B”:

Declarația LUXEMBURGULUI, sprijinită de GERMANIA ȘI AUSTRIA

„Luxemburgul înțelege că expresia «tranzită către economia verde» care figurează în concluzii, pe care le sprijină, se referă la o tranzitie către o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, sigură și durabilă.”

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 16 octombrie 2018 (OR.
en)

13198/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0364(NLE)**

FIN 805

PROPUTERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnatura lui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	16 octombrie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 708 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate pentru finanțarea măsurilor bugetare imediate în scopul de a aborda provocările actuale în materie de migrație, fluxuri de refugiați și amenințări la adresa securității

În anexă, se pune la dispoziția delegaților documentul COM(2018) 708 final.

Anexă: COM(2018) 708 final

13198/18

ECOMP.2.A

rg

RO

Bruxelles, 16.10.2018
COM(2018) 708 final

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate pentru finanțarea
măsurilor bugetare imediate în scopul de a aborda provocările actuale în
materie de migrație, fluxuri de refugiați și amenințări la adresa securității**

RO

RO

EXPUNERE DE MOTIVE

Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului finanțier multianual pentru perioada 2014-2020¹ permite mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în vederea finanțării de cheltuieli identificate precis, care nu ar putea fi finanțate în limitele plafoanelor disponibile pentru una sau mai multe rubrici ale cadrului finanțier multianual.

În conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 1311/2013 al Consiliului și cu punctul 12 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune finanțieră², după ce a examinat toate posibilitățile de realocare a creditelor și a epuizat marjele nealocate de la rubrica de cheltuieli *Securitate și cetățenie* (rubrica 3), Comisia propune mobilizarea Instrumentului de flexibilitate în 2019. Suma anuală disponibilă în 2019 este de 600 de milioane EUR (la prețurile din 2011), care corespunde sumei de 703 milioane EUR în prețuri curente. În plus, sunt disponibile 520 de milioane EUR din partea neutilizată aferentă exercițiului 2018.

Această mobilizare vizează suma de 1 009,8 milioane EUR peste plafonul de la rubrica 3 a cadrului finanțier multianual și are drept scop finanțarea sprijinului pentru măsurile de gestionare a crizei migrației, refugiaților și securității. Împreună cu proiectul inițial de buget pentru 2019, Comisia a prezentat o propunere de mobilizare a Instrumentului de flexibilitate³ în același scop. Această primă mobilizare, care include și suma de 38,1 milioane EUR ce urmează să fie mobilizată peste plafonul de la rubrica 1b pentru a se oferi finanțare pentru extinderea Programului de sprijin pentru reforme structurale, este acum abrogată și înlocuită prin prezenta propunere.

Creditele de plată orientative aferente mobilizării propuse a Instrumentului de flexibilitate au fost calculate pe baza normelor aplicabile prefinanțării, verificării și închiderii conturilor aferente prefinanțării și plăților finale pentru diversele tipuri de acțiuni care trebuie finanțate și sunt prezentate în tabelul de mai jos:

(în milioane EUR, în prețuri curente)

Anul	Credite de plată aferente mobilizării Instrumentului de flexibilitate în 2019
2019	508,9
2020	203,7
2021	121,4
2022	122,2
2023	53,6
Total	1 009,8

¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

2 JO C 373, 20.12.2013, p. 1.
3 COM(2018) 280, 23.5.2018.

RO

1

RO

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Instrumentului de flexibilitate pentru finanțarea măsurilor bugetare imediate în scopul de a aborda provocările actuale în materie de migrație, fluxuri de refugiați și amenințări la adresa securității

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară⁴, în special punctul 12,

având în vedere propunerea Comisiei Europene, întrucât:

- (1) Instrumentul de flexibilitate este destinat să permită finanțarea cheltuielilor identificate precis, care nu au putut fi finanțate în limitele plafoanelor disponibile pentru una sau mai multe alte rubrici.
- (2) Plafonul aplicabil sumei anuale disponibile pentru Instrumentul de flexibilitate este de 600 000 000 EUR (la prețurile din 2011), astfel cum se prevede la articolul 11 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului⁵.
- (3) Pentru a aborda provocările actuale în materie de migrație, fluxuri de refugiați și amenințări la adresa securității, este necesar să se mobilizeze urgent sume suplimentare importante în vederea finanțării acestor măsuri.
- (4) După examinarea tuturor posibilităților de realocare a creditelor în cadrul plafoanelor de cheltuieli de la rubrica 3 (*Securitate și cetățenie*), reiese că este necesar să se mobilizeze Instrumentul de flexibilitate pentru a suplimenta finanțarea disponibilă din bugetul general al Uniunii pentru exercițiul financiar 2019 peste plafonul rubricii 3 cu o sumă de 1 009 839 138 EUR pentru a finanța măsuri în domeniul migrației, refugiaților și securității.
- (5) Pe baza profilului de plată preconizat, creditele de plată aferente mobilizării Instrumentului de flexibilitate ar trebui să fie distribuite pe mai multe exerciții financiare.
- (6) Pentru a permite utilizarea rapidă a fondurilor, prezenta decizie ar trebui să se aplice de la începutul exercițiului financiar 2019,

⁴ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁵ Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) În cadrul bugetului general al Uniunii pentru exercițiul financiar 2019, se mobilizează Instrumentul de flexibilitate pentru a se furniza suma de 1 009 839 138 EUR sub formă de credite de angajament înscrise la rubrica 3 (Securitate și cetățenie).

Sumele menționate la primul paragraf sunt utilizate pentru a finanța măsuri menite să abordeze provocările actuale în materie de migrație, fluxuri de refugiați și amenințări la adresa securității.

(2) Pe baza profilului de plată preconizat, creditele de plată aferente mobilizării Instrumentului de flexibilitate sunt estimate după cum urmează:

- (a) 508 897 672 EUR în 2019;
- (b) 203 643 836 EUR în 2020;
- (c) 121 431 721 EUR în 2021;
- (d) 122 227 946 EUR în 2022;
- (e) 53 637 963 EUR în 2023.

Cuantumurile specifice ale creditelor de plată pentru fiecare exercițiu financiar se autorizează în conformitate cu procedura bugetară anuală.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

RO

RO

Comisia Europeană

Evoluția istorică

Comisia Europeană, una dintre cele mai importante vehicule ale integrării europene a cunoscut de-a lungul timpului numeroase transformări în ceea ce privește structura/componența, rolul sau atribuțiile/competențele sale. Ca instituție europeană, Comisia își începe istoria odată cu *Tratatul de la Paris* din 1951⁹⁷, sub denumirea de *Înalta Autoritate*,⁹⁸ aceasta fiind de fapt executivul primei Comunități Europene a Cărbunelui și a Oțelului. Odată cu *Tratatul de la Roma* din 1957⁹⁹, tratat ce instituie Comunitatea Economică Europeană (C.E.E.) și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (C.E.E.A.), se înființează două organisme cu rol executiv pentru fiecare Comunitate, cu denumirea de *Comisie*. Prin urmare, cele trei entități au funcționat individual până la *Tratatul de Fuziune* din 1965¹⁰⁰, care a intrat în vigoare în anul 1967. Una dintre consecințele adoptării acestuia, o reprezintă fuziunea celor trei executive într-unul singur, sub numele de *Comisia Europeană*,¹⁰¹ denumire utilizată astăzi. De la creare și până în prezent, numărul comisarilor cât și modul lor de desemnare a variat. Comisia și-a început activitatea cu nouă comisari, ajungând în prezent la 27 (după retragerea Marii Britanii din Uniune – 31 ianuarie 2020).

*Actul Unic European*¹⁰², document programatic al statelor membre, reprezintă un reper în construcția europeană, măsurile acestuia vizând, în special, “un spațiu european fără frontiere”, precum și modificarea Tratatului C.E.E., în special în ceea ce privește puterile Comisiei Europene și ale Parlamentului European, extinderea competențelor Comunităților și procedura de luare a deciziilor în cadrul Consiliului. Prin urmare, atributul esențial conferit Comisiei în urma adoptării și intrării în vigoare a acestuia îl reprezintă dreptul exclusiv de inițiativă legislativă.

Tratatul de la Maastricht aduce modificări importante cu privire la mandatul comisarilor pe care îl stipulează pentru o perioadă de cinci ani,¹⁰³ la faptul că Parlamentul European oferă un vot de aprobare membrilor Comisiei desemnați de guvernele statelor membre.¹⁰⁴ Tratatul de la Lisabona va fi cel care stipulează că pentru alegerea președintelui Comisiei¹⁰⁵ să fie implicate trei instituții Consiliul European, Parlamentul și respectiv Consiliul Uniunii Europene, modalitate de alegere pe care o vom explica în paginile de mai jos.

⁹⁷ Parlamentul European, *Despre Parlament*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/ro/20150201PVL00022/PE-%C8%99i-tratale>, accesat la data de 2 septembrie 2019.

⁹⁸ Art. 7 din Tratatul de la Paris.

⁹⁹ Parlamentul European, *Despre Parlament*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/ro/20150201PVL00022/PE-%C8%99i-tratale>, accesat la data de 2 septembrie 2019.

¹⁰⁰ *Ibidem*.

¹⁰¹ Art. 9 din Tratul de Fuziune, 1965.

¹⁰² Actul Unic European a fost semnat în 1986 la Luxembourg și ulterior la Haga, și a intrat în vigoare în anul 1987.

¹⁰³ Art. 158/1 din Tratatul de la Maastricht.

¹⁰⁴ Art. 158/2 din Tratatul de la Maastricht.

¹⁰⁵ Art. 9D/7 Tratatul de la Lisabonna.

Componență și organizare internă

Comisia Europeană, independentă din punct de vedere politic, este instituția executivă a Uniunii Europene, cu sediul la Bruxelles, având reprezentanțe în cele 27 de state membre și 139 de delegații în lume. Aceasta reprezintă interesele constructului european în ansamblul său, nu pe cele ale vreunui stat membru. Termenul de *Comisie* este bivalent, înțelegându-se atât instituția în sine, cu cei cca 34.000 de funcționari, cât și Colegiul comisarilor, format din 27 de membri, bărbați și femei, câte unul pentru fiecare stat membru¹⁰⁶. Mandatul de reprezentare al comisarilor este pe o perioadă de cinci ani.¹⁰⁷ Actual președinte al Comisiei Europene este **Ursula von der Leyen**, numele acesteia fiind preluat generic de către Comisie pe durata mandatului său (de exemplu, Comisia Juncker, Comisia Barroso, Comisia Prodi, Comisia Delors etc.). Este de remarcat faptul că pentru prima dată la conducerea Comisiei Europene se află o femeie.

Președintele Comisiei Europene este una din figurile cele mai mediatizate din cadrul Uniunii Europene. Membrii Comisiei sunt aleși dintre personalitățile care „prezintă toate garanțiile de independentă, pe baza competenței lor generale și a angajamentului lor față de ideea europeană”¹⁰⁸. Pentru evitarea oricărui posibil conflict de interes, în timpul și după terminarea mandatului de comisar, în 1999, a fost instituit *Codul de Conduită al Comisarilor*¹⁰⁹ – cea mai recentă revizuire a acestuia având loc în 2011. Pe perioada mandatului, comisarii nu pot să desfășoare alte activități, fie că sunt remunerate sau nu.¹¹⁰

Înănd seama de alegerile pentru Parlamentul European și după ce a procedat la consultările necesare, Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, propune Parlamentului European un candidat la funcția de președinte al Comisiei. Acest candidat este ales de Parlamentul European cu majoritatea membrilor care îl compun. În cazul în care acest candidat nu întrunește majoritatea, Consiliul European, hotărând cu majoritate calificată, propune, în termen de o lună, un nou candidat, care este ales de Parlamentul European în conformitate cu aceeași procedură.¹¹¹

Consiliul, de comun acord cu președintele ales, adoptă lista celorlalte personalități pe care le propune pentru a fi numite membri ai Comisiei. Alegerea acestora se efectuează, pe baza sugestiilor făcute de guvernele statelor membre.¹¹² De menționat faptul că Parlamentul deține dreptul de veto cu privire la investirea Comisiei, și tot Parlamentului trebuie să i se prezinte periodic rapoarte, cele mai cunoscute fiind *Raportul de sinteză anual și Raportul privind execuția bugetară*. Comisia participă la toate întâlnirile plenare ale eurodeputaților și răspunde în scris sau oral la întrebările pe care eurodeputații i le adreseză.

¹⁰⁶ Art. 17/5 din TUE: *Începând cu 1 noiembrie 2014, Comisia este compusă dintr-un număr de membri, incluzând președintele și Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, corespondător cu două treimi din numărul statelor membre, atât timp cât Consiliul European nu decide modificarea acestui număr, hotărând în unanimitate.*

¹⁰⁷ În urma tratatului de la Maastricht, perioada de mandat pentru comisari a fost stabilită la cinci ani.

¹⁰⁸ Art. 17/3 din TUE.

¹⁰⁹ Uniunea Europeană – site oficial, *Ethics and integrity for EU Commissioners*, disponibil la adresa <http://ec.europa.eu/transparency/ethics-for-commissioners/pdf/3-2011-2904-ro-f1-1.pdf>, accesat la data de 5 septembrie 2019.

¹¹⁰ Art. 245 din TFUE.

¹¹¹ Art. 9D/7 Tratatul de la Lisabonna.

¹¹² Art. 17/7 din TUE.

Comisia este compusă din Colegiul Comisarilor, care numără 27 de membri, din care fac parte președintele și vicepreședintii. La ora actuală, aceștia din urmă sunt în număr de opt (trei vicepreședinți execuți și cinci vicepreședinți). Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate, în persoana lui **Josep Borell**, detine un dublu rol: prezidează reuniunile Consiliului Afaceri Externe și este în același timp vicepreședinte al Comisiei Europene¹¹³. Cei 18 de comisari coordonează politica Comisiei în timpul mandatului lor, fiecărui comisar atribuindu-i-se de către președinte responsabilitatea unei politici europene. Fiecare comisar, la rândul său, își numește un cabinet pe care îl are în subordine. Membrii cabinetului provin din personalul din cadrul Comisiei, din persoane externe, delegate de către administrațiile naționale sau din sectorul particular¹¹⁴.

Președintele Comisiei joacă un rol important în cadrul Comisiei întrucât:

- (a) definește orientările în cadrul cărora Comisia își exercită misiunea;
- (b) decide organizarea internă a Comisiei pentru a asigura coerența, eficacitatea și colegialitatea acțiunilor acesteia;
- (c) numește vicepreședinții, alții decât Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, dintre membrii Comisiei.¹¹⁵ De menționat faptul că Înaltul Reprezentant al Uniunii este numit de către Consiliul European, cu acordul președintelui Comisiei.¹¹⁶

Președinta **Ursula von der Leyen** a fost investită de către Parlamentul european în 16 iulie 2019 pentru un mandat de cinci ani.¹¹⁷ Comisia von der Leyen, care își desfășoară activitatea pentru perioada 2019–2024, îi are în componență pe următorii comisari¹¹⁸:

PREȘEDINTĂ

Ursula von der Leyen

VICEPREȘEDINTE EXECUTIV

Frans Timmerman – Pactul ecologic european

VICEPREȘEDINTĂ EXECUTIVĂ

Margrethe Vestager – O Europă pregătită pentru era digitală

¹¹³ Art. 18/4 din TUE: *Înaltul Reprezentant este unul dintre vicepreședinții Comisiei. Aceasta asigură coerența acțiunii externe a Uniunii. Acesta este însărcinat, în cadrul Comisiei, cu responsabilitățile care îi revin acesteia din urmă în domeniul relațiilor externe și cu coordonarea celorlalte aspecte ale acțiunii externe a Uniunii. În exercitarea acestor responsabilități în cadrul Comisiei, și numai cu privire la aceste responsabilități, Înaltul Reprezentant se supune procedurilor care reglementează funcționarea Comisiei, în măsura în care acest lucru este compatibil cu alineatele (2) și (3).*

¹¹⁴ Comisia Europeană, *President von der Leyen's team*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024/president/team_en, accesat la data de 3 februarie 2020.

¹¹⁵ Art. 17/6 din TUE.

¹¹⁶ Art. 18 din TUE.

¹¹⁷ Parlamentul European – site oficial, *PE o alege pe Ursula von der Leyen în funcția de Președinte al Comisiei Europene*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/news/ro/press-room/20190711IPR56824/pe-o-alege-pe-ursula-von-der-leyen-in-functia-de-presedinte-al-comisiei-europene>, accesat la data de 10 octombrie 2019. (Din 733 de voturi exprimate, un singur vot a fost invalidat. 383 de eurodeputați au votat pentru, 327 împotrivă, iar 22 s-au abținut).

¹¹⁸ Comisia Europeană, *Colegiul (2019–2024). Comisarii. Conducerea politică a Comisiei Europene*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024_ro, accesat la data de 3 februarie 2020.

VICEPREŞEDINTE EXECUTIV

Valdis Dombrovskis – O economie în serviciul cetătenilor

ÎNALT REPREZENTANT/VICEPREŞEDINTE

Josep Borrell Fontelles – O Europă mai puternică pe plan internaţional

VICEPREŞEDINTE

Maroš Šefčovič – Relaţii interinstituţionale şi prospectivă

VICEPREŞEDINTĂ

Věra Jourová – Valori şi transparenţă

VICEPREŞEDINTĂ

Dubravka Šuica – Democraţie şi demografie

VICEPREŞEDINTE

Margaritis Schinas – Promovarea modului nostru de viaţă europeană

COMISAR

Johannes Hahn – Buget şi administraţie

COMISAR

Phil Hogan – Comerţ

COMISAR

Mariya Gabriel – Inovare, cercetare, cultură, educaţie şi tineret

COMISAR

Nicolas Schmit – Locuri de muncă şi drepturi sociale

COMISAR

Paolo Gentiloni – Economie

COMISAR

Janusz Wojciechowski – Agricultură

COMISAR

Thierry Breton – Piaţa internă

COMISAR

Elisa Ferreira – Coeziune şi reforme

COMISAR

Stella Kyriakides – Sănătate şi siguranţă alimentară

COMISAR

Didier Reynders – Justiţie

COMISAR

Helena Dalli – Egalitate

COMISAR

Ylva Johansson – Afaceri interne

COMISAR

Janez Lenarčič – Gestionarea crizelor

COMISAR

Adina Vălean – Transporturi

COMISAR

Olivér Várhelyi – Vecinătate și extindere

COMISAR

Jutta Urpilainen – Partenariats internationaux

COMISAR

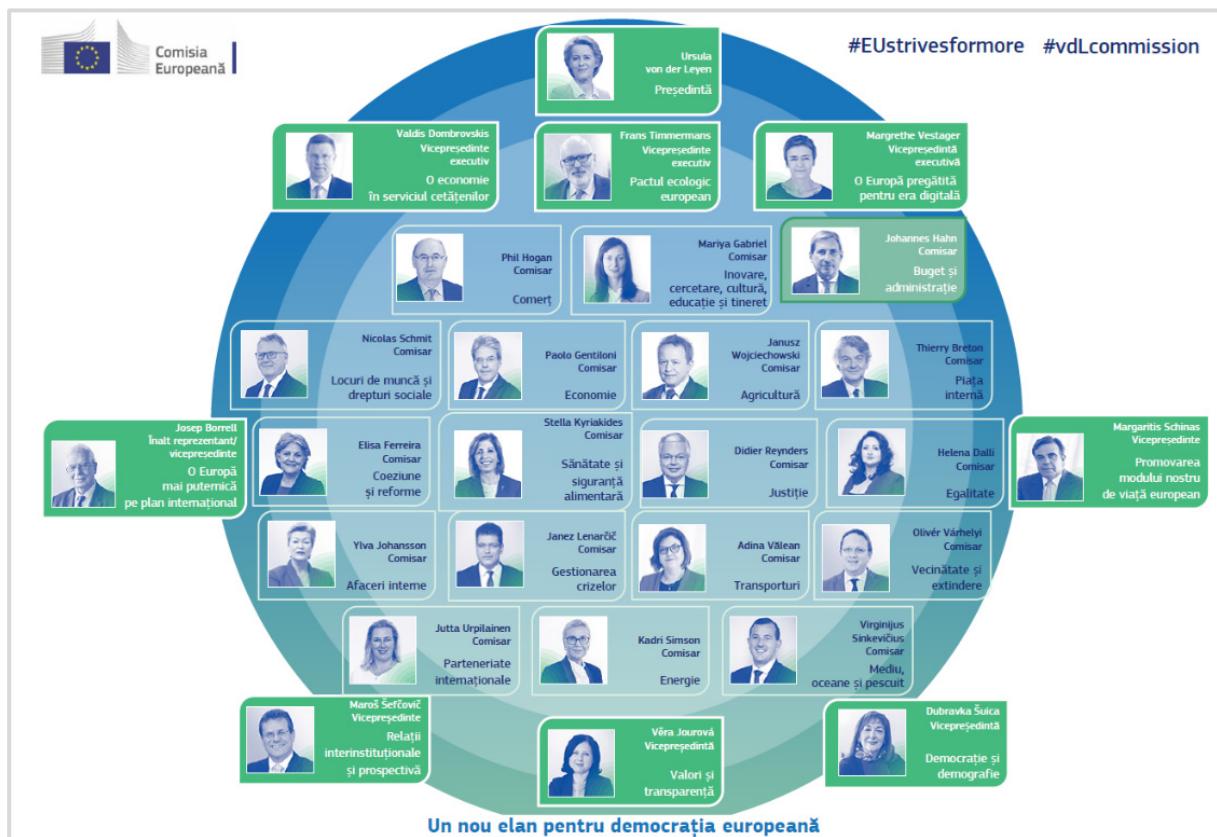
Kadri Simson – Energie

COMISAR

Virginijus Sinkevičius – Mediu, oceane și pescuit

În cadrul mandatului, președintele își propune un plan strategic. Actualul plan Von der Leyen, *O uniune mai ambițioasă 2019–2024* are în vedere realizarea a șase obiective. Acestea fac referire la: un Pact ecologic european; o economie în serviciul cetățenilor; o Europă pregătită pentru era digitală; protejarea modului nostru de viață european; o Europă mai puternică pe plan internațional și nu în ultimul rând un nou elan pentru democrația europeană.¹¹⁹

Figura 5. Colegiul Comisarilor 2019

Sursa: <http://www.ec.europa.eu>

¹¹⁹ Comisia Europeană, *O Uniune mai ambițioasă*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_ro.pdf, accesat la data de 3 februarie 2020.

[Lista președinților Comisiei Europene din 1958 și până în prezent:](#)

- Louis Armand* 10.01.1958 – 14.01.1959;
- Étienne Hirsch* 02.02.1959 – 09.01.1962;
- Pierre Chatenet* 10.01.1962 – 30.06.1967;
- Jean Rey 01.07.1967 – 30.06.1970;
- Franco Maria Malfatti 01.07.1970 – 21.03.1972;
- Sicco Mansholt 21.03.1972 – 05.01.1973;
- François Xavier Ortoli 06.01.1973 – 05.01.1977;
- Roy Jenkins 06.01.1977 – 05.01.1981;
- Gaston E. Thorn 06.01.1981 – 05.01.1985;
- Jacques Delors 06.01.1985 – 05.01.1995;
- Jacques Santer 06.01.1995 – 15.09.1999;
- Romano Prodi 15.09.1999 – 30.10.2004;
- José-Manuel Barroso 23.11.2004 – 31.10.2014;¹²⁰
- Jean-Claude Juncker, 01.11.2014 – 31.11.2019;
- Ursula von der Leyen 01.12.2019 – prezent.¹²¹

Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, comisarii români care au deținut portofolii în cadrul Comisiei Europene au fost:

- Leonard Orban, comisar pentru multilingvism (2007–2010);
- Dacian Cioloș, comisar pentru agricultură (2010–2014);
- Corina Crețu, comisar pentru politica regională (2014–2019);
- Adina Vălean, comisar pentru transporturi (2019–prezent).

Personalul Comisiei își desfășoară activitatea în departamente de politici, departamente de servicii și agenții executive. Sunt organizate 33 de departamente de politici (direcții generale). Acestea sunt responsabile pentru domeniile de politică – mai exact, elaborează, implementează și gestionează politicile, reglementările și programele de finanțare ale UE¹²². Departamentele de servicii, în număr de 15, se ocupă de aspectele administrative, iar cele șase agenții executive gestionează programele Comisiei. Fiecare departament este responsabil de un anumit domeniu de politică, sub conducerea unui director general, subordonat comisarului de resort. Numărul

¹²⁰ Uniunea Europeană – site oficial, *IRMM 50th Anniversary 1960–2010, Presidents of EURATOM and the European Commission*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/irmm_50th_brochure_web.pdf, accesat la data de 12 octombrie 2019.

¹²¹ Comisia Europeană, *President*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024/president_en, accesat la 10 ianuarie 2020.

¹²² Comisia Europeană, *Cum este organizată Comisia*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/info/departments_ro?field_core_topics_target_id_entityreference_filter=All&field_department_tasks_tid_entityreference_filter=All&field_core_ecorganisation_value_i18n=Directorate-General, accesat la data de 3 februarie 2020.

membrilor din cadrul departamentelor variază în funcție de domeniul de activitate al acestora, iar structura de organizare este una dinamică. Un rol aparte în cadrul departamentelor de servicii îl deține *Secretariatul General*, organism care prezintă responsabilități interne și externe. Printre cele mai uzitate se regăsesc: asistă președintele în îndeplinirea atribuțiilor sale și asigură sprijin administrativ pentru Colegiul comisarilor, pregătește Comisia pentru negocierile tratatorilor, preia dosarele de politică complexe, controversate sau sensibile și își asumă competențele noi, asigură un flux de lucru intern eficient, o desfășurare facilă a procesului de luare a deciziilor, dar și bune relații cu celelalte instituții europene.¹²³

Departamentele de politici (DG-uri) ale Comisiei sunt:

1. Afaceri Economice și Financiare (ECFIN)
2. Agricultură și Dezvoltare Rurală (AGRI)
3. Buget (BUDG)
4. Centrul Comun de Cercetare (JRC)
5. Cercetare și Inovare (RTD)
6. Comerț (TRADE)
7. Comunicare (COMM);
8. Concurență (COMP);
9. Cooperare Internațională și Dezvoltare (DEVCO);
10. Defence Industry and Space (DEFIS);
11. Educație, Tineret, Sport și Cultură (EAC);
12. Energie (ENER);
13. Eurostat, Statistici europene (ESTAT);
14. Impozitare și Uniune Vamală (TAXUD);
15. Informatică (DIGIT);
16. Interpretare (SCIC);
17. Justiție și Consumatori (JUST);
18. Mediu (ENV);
19. Migrație și Afaceri Interne (HOME);
20. Mobilitate și Transporturi (MOVE);
21. Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune (EMPL);
22. Pescuit și afaceri maritime (MARE);
23. Piață Internă, Industrie, Antreprenoriat și IMM-uri (GROW);
24. Politica Europeană de vecinătate și negocierile privind extinderea (NEAR);

¹²³ Comisia Europeană, *Secretariatul General*, disponibil la https://ec.europa.eu/info/departments/secretariat-general_ro, accesat la data de 7 ianuarie 2020.

25. Politica Regională și Urbană (REGIO);
26. Politici Climatice (CLIMA);
27. Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (ECHO);
28. Resurse Umane și Securitate (HR);
29. Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie (CNECT);
30. Sănătate și Siguranță Alimentară (SANTE);
31. Serviciul de sprijin pentru reforme structurale (SRSS);
32. Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital (FISMA);
33. Traduceri (DGT);

Alături de acestea în cadrul Comisiei funcționează și **Departamentele de servicii**:

1. Administrarea și plata drepturilor individuale (PMO);
2. Biblioteca și Centrul de Resurse Electronice;
3. Grupul operativ pentru relațiile cu UK (UKTF);
4. Inspire, Debate, Engage and Accelerate Action (IDEA);
5. Instrumente de Politică Externă (FPI);
6. Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
7. Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO);
8. Oficiul pentru Infrastructură și Logistică-Bruxelles (OIB);
9. Oficiul pentru Infrastructură și Logistică-Luxembourg (OIL);
10. Oficiul pentru Publicații (OP);
11. Responsabilul cu protecția datelor;
12. Secretariatul-General (SG);
13. Serviciul Arhive Istorice;
14. Serviciul de audit intern (IAS);
15. Serviciul juridic (SJ).

Agențiile executive s-au redus și s-au conturat, domeniile lor de activitate făcând referire la:

1. Agenția Executivă pentru Consumatori, Sănătate, Agricultură și Alimente;
2. Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură;
3. Agenția Executivă a Consiliului European pentru Cercetare;
4. Agenția executivă pentru Cercetare;
5. Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele;
6. Agenția Executivă pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii.¹²⁴

¹²⁴ Comisia Europeană, *Departamente și agenții*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/info/departments_ro, accesat la data de 7 ianuarie 2020.

Funcționare

Fidelă crezului că multilingvismul este benefic Europei, Comisia dispune de unul dintre cele mai mari servicii de traducere din lume, cca. 3000 de traducători/interpreți. Cu toate acestea, limbile interne de lucru ale Comisiei sunt engleza, franceza și germana.¹²⁵

Comisarii se întâlnesc în ședințe de lucru o dată pe săptămână (în zilele de miercuri) la Bruxelles, publicul neavând acces la dezbateri, rezoluțiile fiind transmise în cadrul conferințelor de presă din ziua următoare.¹²⁶

Funcții

Alături de Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană este promotoarea interesului comun al cetățenilor europeni. Prin urmare, trăsăturile definitorii și funcțiile Comisiei Europene o particularizează în raport cu celelalte instituții, conferindu-i un statut special prin faptul că: deține inițiativă legislativă, activitatea sa are caracter permanent, își asumă poziția de gardian al tratatelor, beneficiază de putere de decizie și competențe de reprezentare. În plus, se caracterizează ca o instituție supranațională, în cadrul căreia, răspunderea comisarilor este o răspundere colegială.¹²⁷

Diferitele tratate care au reglementat atât Comunitatea Economică Europeană cât și Uniunea Europeană, i-au conferit Comisie puteri din ce în ce mai mari și adesea o poziționează în conflict cu guvernele țărilor membre. La ora actuală, Comisia asumă patru funcții principale cu implicații directe în viața cetățenilor Europei. Aceste funcții o statuează ca pilon principal în triunghiul instituțional Comisia – Parlamentul – Consiliul UE.

- funcția legislativă¹²⁸ – propune noi acte legislative în domeniile ei de competență;
- funcția executivă¹²⁹ – pune în aplicare actele legislative adoptate de către Parlament și Consiliul; gestionează politicile UE și alocă fondurile europene;
- funcția de reprezentare¹³⁰ – reprezintă UE pe scena internațională;
- funcția de control a aplicării dreptului comunitar¹³¹ – garantează respectarea legislației UE, având în Curtea de Justiție a Uniunii Europene un partener de încredere în vederea respectării acesteia.

Încetarea mandatului comisarilor

Un aspect extrem de important în cadrul Comisiei îl reprezintă încetarea mandatului comisarilor. Acesta poate să aibă loc în una din următoarele situații: la expirarea perioadei pentru care

¹²⁵ Comisia Europeană, *Despre politica privind multilingvismul*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/education/policies/multilingualism/about-multilingualism-policy_ro, accesat la data de 15 decembrie 2020.

¹²⁶ Comisia Europeană, *Reuniunile săptămânale ale Comisiei*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/info/political-leadership/decision-making-during-weekly-meetings_ro, accesat la data de 3 februarie 2020.

¹²⁷ Art. 17/8 din TUE.

¹²⁸ Art. 17 din TUE.

¹²⁹ Art. 291 din TFUE.

¹³⁰ Art. 207 și 218 din TFUE.

¹³¹ Art. 258 din TFUE.

au fost numiți – mandat de cinci ani care poate fi reînnoit; prin deces; prin demisie individuală sau în bloc¹³². Singurele instituții europene care pot demite comisari sunt: Parlamentul¹³³, care îi poate demite în bloc, prin adoptarea de moțiuni de cenzură, și Curtea Europeană de Justiție,¹³⁴ care îi poate demite individual. Până în prezent, Parlamentul nu a adoptat niciodată nicio moțiune pentru a destitui Colegiul Comisiei. (cel mai mediatizat subiect în această privință a fost Comisia Santer, care și-a prezentat demisia în bloc în 1999 ca urmare a acuzațiilor de fraudă). Președintele Comisiei poate să revoce mandatul unui comisar, dupăprobarea Colegiului.

Cu o istorie de mai bine de 60 de ani, Comisia Europeană s-a restructurat substanțial, ajungând să își câștige până în prezent câteva caracteristici definitorii, extrem de importante: independentă, supranațională, gardian al tratatelor, negociațioare a tratatelor cu actori externi, inițiatore legislativă. Identificată adesea cu Uniunea Europeană, definită ca eurocrată, Comisia reprezintă instituția standard a acesteia, instituția în care fondatorii construcției europene au crezut cel mai mult.

Ştiăi că...

- Orice cetățean al Uniunii Europene poate lansa o inițiativă cetățenească europeană, înainta o plângere oficială sau lua parte la consultări publice organizate de Comisie?
- Încurajarea dezbatelor la nivel european pe o anumită temă de reflecție este susținută de către Comisia Europeană prin documentele pe care le publică, cunoscute sub numele de *cărți verzi*? Acestea se pot concretiza în propunerile legislative, prezentate sub forma de *cărți albe*. În situația în care Consiliul Uniunii Europene aprobă o Carte albă, acest fapt poate conduce la un program de acțiuni al Uniunii în domeniul respectiv. Cele mai recente cărți albe al Comisiei au arătat preocupări în domeniul muncii, concurenței și asupra viitorului Europei: *O agendă pentru pensii adevărate, sigure și viabile* (2012); *Către un control mai eficient al fuziunilor UE* (2014); *Viitorul Europei – Reflecții și scenarii pentru UE-27 până în 2025* (2017).¹³⁵
- În fiecare stat membru al Uniunii Europene există o Reprezentanță a Comisiei Europene? Șeful Reprezentanței este numit de către președintele Comisiei. Mai multe despre Reprezentanța Comisiei în România puteți afla accesând linkul https://ec.europa.eu/romania/about-us_ro.
- Eurostat este Oficiul pentru Statistică al Uniunii și face parte din Comisia Europeană? Scopul oficiului este acela de a realiza statistică în domenii de activitate relevante pentru a realiza comparații între țări și regiuni. Mai multe informații despre Eurostat, puteți afla accesând linkul <https://ec.europa.eu/eurostat>.

¹³² Art. 246 din TFUE: *Membrul Comisiei care a demisionat sau a decedat este înlocuit pe perioada rămasă până la încheierea mandatului de un nou membru având aceeași cetățenie, numit de Consiliu, de comun acord cu președintele Comisiei, după consultarea Parlamentului European și în conformitate cu criteriile menționate la articolul 17 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană.*

¹³³ Art. 234 din TFUE.

¹³⁴ Art. 247 din TFUE.

¹³⁵ Uniunea Europeană – site oficial, *White Paper*, disponibil la adresa https://eur-lex.europa.eu/summary/glossary/white_paper.html, accesat la data de 10 octombrie 2019.

27 de membri independenți, câte unul pentru fiecare stat membru

- Propune acte legislative
- Este organ executiv
- Este „gardian al tratatelor”
- Reprezintă Uniunea pe scena internațională

Sursa: <http://www.ec.europa.eu>

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/66 AL COMISIEI din 16 ianuarie 2019

**privind normele referitoare la modalitățile practice uniforme pentru efectuarea
controalelor oficiale asupra plantelor, produselor vegetale și altor obiecte pentru a
verifica respectarea normelor Uniunii privind măsurile de protecție împotriva organismelor
dăunătoare plantelor care se aplică mărfurilor respective**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (1), în special articolul 22 alineatul (3),

întrucât:

(1) Controalele oficiale din spațiile de lucru și, dacă este cazul, din alte locuri utilizate de operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului (2) ar trebui efectuate cel puțin o dată pe an. Acest lucru este necesar pentru a asigura un control regulat și consecvent al ciclurilor productive ale plantelor relevante, precum și al ciclului de viață al tuturor organismelor dăunătoare relevante și al vectorilor acestora.

(2) Frecvența acestor controale ar trebui să ia în considerare inspecțiile cel puțin o dată pe an, precum și eșantionarea și testarea, dacă este cazul, menționate la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031, pentru a se asigura că toate inspecțiile, toată eșantionarea și toate testările efectuate în temeiul reglementului respectiv nu se repetă în temeiul prezentului reglement.

(3) Dacă este necesar, pe baza unor criterii legate de risc, autoritățile competente pot mări frecvența controalelor oficiale în spațiile de lucru și, după caz, în alte locuri utilizate de către operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

(4) Operatorii profesioniști care au implementat timp de cel puțin doi ani consecutivi un plan de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul (UE) 2016/2031 oferă garanții mai fiabile în ceea ce privește nivelul de protecție fitosanitară din spațiile lor de lucru și, dacă este cazul, din alte locații. Prin urmare, este oportun să se permită autorităților competente să reducă frecvența controalelor oficiale efectuate la acești operatori la cel puțin o dată la doi ani.

(1) JO L 95, 7.4.2017, p. 1.

(2) Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).

(5) Un spațiu de lucru și, după caz, alte locuri utilizate de operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui să facă obiectul a cel puțin unui control oficial în plus față de cel menționat la considerentul 1 dacă constituie locul de origine al plantelor, al produselor vegetale și al altor obiecte, astfel cum sunt definite la articolul 2 alinătoarele (1),

(2) și (5) din Regulamentul (UE) 2016/2031, care au fost cultivate cel puțin o parte din viață sau care au fost situate într-o zonă delimitată stabilită în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul respectiv și care sunt susceptibile de a fi infestate de organismul dăunător pentru care fusese stabilită respectiva zonă delimitată. Respectivul control oficial suplimentar ar trebui să fie efectuat cât mai aproape posibil de momentul în care aceste plante, produse vegetale și alte obiecte sunt transportate din zona delimitată sau din zona infestată în zona tampon din respectiva zonă delimitată. Acest lucru este necesar pentru a se asigura că nu apar riscuri fitosanitare după un control oficial normal și înainte de deplasarea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în afara zonei delimitate sau din zona infestată în zona tampon.

(6) Pentru a asigura un nivel adecvat de protecție fitosanitară, precum și o prezentare generală eficace a importurilor de plante în Uniune și a riscurilor aferente, autoritățile competente, în cazul în care plantele menționate la articolul 73 primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 sunt importate pe teritoriul Uniunii, ar trebui să efectueze controale oficiale la prima sosire în Uniune pe cel puțin 1 % din transporturile de aceste plante.

(7) Controalele oficiale din spațiile de lucru și, dacă este cazul, din alte locuri utilizate de operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajul pe materialul de ambalaj din lemn menționat la articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 ar trebui efectuate cel puțin o dată pe an. Acest lucru este necesar pentru a asigura un control regulat și coerent în ceea ce privește riscurile fitosanitare asociate cu producția și comerțul respectivului tip de material. Dacă este necesar, pe baza unor criterii legate de risc, autoritățile competente pot mări frecvența controalelor oficiale în spațiile de lucru și, după caz, în alte locuri utilizate de către operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajul pe materialul de ambalaj din lemn menționat la articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

(8) Întrucât Regulamentele (UE) 2016/2031 și (UE) 2017/625 se aplică începând cu 14 decembrie 2019, prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, de la data respectivă.

(9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrănă pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Frecvența uniformă a controalelor oficiale la operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare

Autoritățile competente vor efectua controale oficiale cel puțin o dată pe an în spațiile de lucru și, după caz, în alte locuri utilizate de către operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Aceste controale includ inspecții și, în cazul în care există suspiciuni de riscuri pentru sănătatea plantelor, eșantionarea și testarea menționate la articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Controalele respective se efectuează la momentul cel mai adecvat în ceea ce privește posibilitatea de a detecta prezența organismelor dăunătoare relevante sau a semnelor sau simptomelor relevante ale acestora.

Articolul 2

Creșterea frecvenței controalelor oficiale la operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare

Autoritățile competente pot mări frecvența controalelor oficiale menționate la articolul 1, în cazul în care riscul impune acest lucru, ținând seama cel puțin de următoarele elemente:

(a) creșterea riscurilor fitosanitare pentru familia, genurile sau speciile specifice de plante sau de produse vegetale produse în spațiile respective și, după caz, în alte locuri, unde sunt necesare mai multe controale din cauza biologiei dăunătorilor sau a condițiilor de mediu;

- (b) riscurile fitosanitare legate de originea sau de proveniența pe teritoriul Uniunii a anumitor plante, produse vegetale sau a altor obiecte;
- (c) numărul de cicluri de producție dintr-un an;
- (d) istoricul conformității operatorului profesionist cu dispozițiile aplicabile din Regulamentele (UE) 2016/2031 și (UE) 2017/625;
- (e) infrastructura disponibilă și locul în care se află spațiile de lucru și, după caz, unde sunt situate alte locații utilizate de operatorul profesionist.

Articolul 3

Reducerea frecvenței controalelor oficiale la operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare

Autoritățile competente pot reduce frecvența controalelor oficiale menționate la articolul 1 la cel puțin o dată la doi ani, în cazul în care riscul permite acest lucru și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) operatorul profesionist a implementat, timp de cel puțin doi ani consecutivi, un plan de gestionare a riscurilor legate de organismele dăunătoare, în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul (UE) 2016/2031;
- (b) autoritatea competență a concluzionat că planul a fost eficient la reducerea riscurilor fitosanitare relevante și că operatorul profesionist în cauză a respectat dispozițiile aplicabile ale Regulamentelor (UE) 2016/2031 și (UE) 2017/625.

Articolul 4

Frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale asupra plantelor, produselor vegetale și altor obiecte de o anumită origine sau proveniență în cadrul Uniunii

(1) Un spațiu de lucru și, după caz, alte locuri utilizate de operatorii profesioniști autorizați să elibereze pașapoarte fitosanitare în conformitate cu articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031 trebuie să facă obiectul a cel puțin unui control oficial în plus față de cel menționat la articolul 1 dacă constituie locul de origine al plantelor, al produselor vegetale și al altor obiecte, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatele (1), (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2016/2031, care au fost cultivate cel puțin o parte din viață sau care au fost situate într-o zonă delimitată stabilită în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul respectiv și care sunt susceptibile de a fi infestate de organismul dăunător pentru care fusese stabilită respectiva zonă delimitată. Respectivul control oficial suplimentar trebuie să fie efectuat cât mai aproape posibil de momentul în care aceste plante, produse vegetale și alte obiecte sunt transportate din zona delimitată sau din zona infestată în zona tampon din respectiva zonă delimitată.

(2) Atunci când efectuează controalele oficiale menționate la alineatul (1), autoritățile competente evaluatează următoarele elemente:

- (a) riscul ca plantele, produsele vegetale și alte obiecte să poarte organismul dăunător relevant;
- (b) riscul prezenței vectorilor potențiali ai respectivului organism dăunător, ținând seama de originea sau de proveniența din Uniune a transporturilor, de gradul de susceptibilitate al plantelor la infestare și de conformitatea operatorului profesionist responsabil de deplasare cu orice altă măsură luată pentru eradicarea sau eliminarea respectivului organism dăunător.

Articolul 5

Frecvența minimă uniformă a controalelor oficiale asupra plantelor menționate la articolul 73 primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031

Controalele de identitate și controalele fizice asupra plantelor menționate la articolul 73 primul paragraf din Regulamentul (UE) 2016/2031 și care intră în Uniune se efectuează asupra a cel puțin 1 % din transporturile de aceste plante.

Articolul 6

Frecvența uniformă a controalelor oficiale la operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajul pe materialul de ambalaj din lemn

Autoritățile competente efectuează controale oficiale cel puțin o dată pe an în spațiile de lucru și, după caz, în alte locuri utilizate de către operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajul pe materialul de ambalaj din lemn menționat la articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Aceste controale includ supravegherea menționată la articolul 98 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/2031.

Articolul 7

Creșterea frecvenței controalelor oficiale la operatorii profesioniști autorizați să aplice marcajul pe materialul de ambalaj din lemn

Autoritățile competente pot mări frecvența controalelor oficiale menționate la articolul 6, în cazul în care riscul impune acest lucru, ținând seama de unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- (a) creșterea riscurilor fitosanitare legate de prezența organismelor dăunătoare pe teritoriul Uniunii;
- (b) materialul de ambalaj din lemn, alte plante, produse vegetale sau alte obiecte care au făcut obiectul unor interceptări de organisme dăunătoare;
- (c) istoricul conformității operatorului profesionist cu dispozițiile aplicabile din Regulamentele (UE) 2016/2031 și (UE) 2017/625;
- (d) infrastructura disponibilă și locul în care se află spațiile de lucru și, după caz, unde sunt situate alte locații utilizate de operatorul profesionist.

Articolul 8

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Se aplică de la 14 decembrie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 ianuarie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

17.1.2019

RO Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 15/18

DIRECTIVA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/68 A COMISIEI

din 16 ianuarie 2019

de stabilire a specificațiilor tehnice pentru marajul armelor de foc și al componentelor lor esențiale în temeiul Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme¹, în special articolul 4 alineatul (2a),

întrucât:

(1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 91/477/CEE le impune statelor membre să se asigure că armele de foc și componentele lor esențiale, indiferent dacă fac parte dintr-o armă de foc sau sunt introduse separat pe piață, au un maraj clar, permanent și unic. Articolul 4 alineatul (2) din directiva menționată definește informațiile care trebuie să fie incluse în maraj pentru a spori trasabilitatea armelor de foc și a componentelor lor esențiale și pentru a facilita libera lor circulație. Pentru componente esențiale foarte mici, informațiile care trebuie să fie incluse în maraj se limitează la un număr de serie sau la un cod alfanumeric sau digital. Articolul 4 alineatul (4) din directiva menționată prevede că statele membre trebuie să mențină un sistem de evidență a datelor în cadrul căruia să înregistreze toate informațiile necesare pentru urmărirea și identificarea armelor de foc, inclusiv informațiile cu privire la marajul aplicat pe o armă de foc și pe componente sale esențiale, precum și informațiile privind orice transformare sau modificare a unei arme de foc care duce la o modificare a categoriei sau subcategoriei sale, cum ar fi informații referitoare la entitatea care înlocuiește sau care modifică o componentă esențială.

(2) În cazul unui transfer din stocurile guvernamentale către o utilizare civilă permanentă, identitatea entității care a efectuat transferul trebuie, de asemenea, să fie inclusă în maraj. Cu excepția cazului în care precizarea identității face deja parte dintr-un maraj existent, ea trebuie inclusă în momentul în care are loc transferul către o utilizare civilă.

(3) Conform Directivei 91/477/CEE, statele membre au, de asemenea, obligația de a se asigura că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele producătorului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție. Având în vedere practicile actuale de pe piață în ceea ce privește ambalarea muniției și stadiul tehnologic actual, nu este necesar să se stabilească, în această etapă, specificații tehnice pentru

¹ JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

marcajul respectiv. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să se aplice marcajului armelor de foc și al componentelor lor esențiale (inclusiv componente esențiale foarte mici).

- (4) O dimensiune adecvată a caracterelor utilizate la marcaje este esențială pentru a se atinge obiectivul de sporire a trasabilității armelor de foc și a componentelor lor esențiale. Prin urmare, specificațiile tehnice ar trebui să prevadă o dimensiune minimă a caracterelor pe care statele membre ar trebui să aibă obligația să le respecte atunci când stabilesc, în legislația lor națională, dimensiunea caracterelor pentru marcajele respective.
- (5) Având în vedere Standardul internațional pentru controlul armelor de calibru mic al Organizației Națiunilor Unite (*United Nations International Small Arms Control Standard – ISACS*) în materie de marcas și de înregistrare, ar trebui ca marcajul de pe toate cadrele și recuperatoarele fabricate din materiale nemetalice care riscă să compromită claritatea și permanența marcajului (de exemplu, cadre sau recuperatoare fabricate din anumite categorii de polimeri) să fie aplicat pe o placă metalică integrată permanent în materialul cadrului sau al recuperatorului. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a permite utilizarea unei alte tehnici, cum ar fi gravura laser profundă, care asigură un nivel de claritate și de permanență echivalent pentru marcajul cadrelor și al recuperatoarelor fabricate din materiale nemetalice.
- (6) Pentru a facilita trasabilitatea armelor de foc și a componentelor lor esențiale în cadrul sistemelor de evidență a datelor ale statelor membre, acestea ar trebui să aibă obligația de a alege doar dintre alfabetul latin, chirilic sau grec atunci când stabilesc alfabetul sau alfabetele care pot fi utilizate pentru a marca armele de foc și componentele lor esențiale. În mod similar, sistemele numerice care pot fi utilizate pentru marcajul armelor de foc și al componentelor lor esențiale ar trebui să se limiteze la sistemul arab sau roman, conform reglementărilor fiecărui stat membru.
- (7) Prezenta directivă nu aduce atingere articolului 3 din Directiva 91/477/CEE.
- (8) În conformitate cu declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative², statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să însășească notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.
- (9) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 13b alineatul (1) din Directiva 91/477/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezenta directivă se aplică armelor de foc și componentelor lor esențiale, dar nu se aplică pachetelor elementare de muniție completă.

Articolul 2

Specificații tehnice pentru marcajul armelor de foc și al componentelor lor esențiale

Statele membre se asigură că marcajul prevăzut la articolul 4 din Directiva 91/477/CEE corespunde specificațiilor tehnice stabilite în anexa la prezenta directivă.

² JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

Articolul 3

Dispoziții de transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la 17 ianuarie 2020. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însotite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
Adoptată la Bruxelles, 16 ianuarie 2019.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Specificații tehnice pentru marcajul armelor de foc și a componentelor lor esențiale

1. Dimensiunea caracterelor utilizate pentru marcaje este cea stabilită de fiecare stat membru. Dimensiunea sau dimensiunea minimă stabilită de fiecare stat membru trebuie să fie de cel puțin 1,6 mm. Dacă este necesar, se poate utiliza o dimensiune mai mică a caracterelor pentru marcajul componentelor esențiale care sunt prea mici pentru a fi marcate în conformitate cu articolul 4 din Directiva 91/477/CEE.

2. În ceea ce privește cadrele sau recuperatoarele fabricate dintr-un material nemetalic de tipul celui precizat de statul membru, marcajul se aplică pe o placă metalică integrată permanent în materialul cadrului sau al recuperatorului, astfel încât:

(a) placa să nu poată fi înlăturată cu ușurință sau imediat; și

(b) înlăturarea plăcii să ducă la distrugerea unei părți a cadrului sau a recuperatorului.

Statele membre pot permite, de asemenea, utilizarea altor tehnici pentru marcarea acestor cadre sau recuperatoare, cu condiția ca tehniciile respective să asigure un nivel echivalent de claritate și de permanentă a marcajului.

Pentru a stabili ce materiale nemetalice trebuie precizate în sensul prezentei specificații tehnice, statele membre trebuie să aibă în vedere măsura în care materialul poate

compromite claritatea și permanența marcajului.

3. Alfabetul utilizat pentru maraj este cel stabilit de fiecare stat membru. Alfabetul sau alfabetele stabilite de fiecare stat membru trebuie să fie latin, chirilic sau grec.
4. Sistemul numeric utilizat pentru maraj este cel stabilit de fiecare stat membru. Sistemul sau sistemele numerice stabilite de fiecare stat membru trebuie să fie arab sau roman.

Curtea de Justiție

Evoluția istorică

Tratatul de la Paris menționează existența unei Curți de Justiție formată din șapte judecători numiți de comun acord de către guvernele statelor membre, care garantează independentă și competență.¹³⁶ Astfel, în 1952, la Luxembourg, Curtea a fost instalată în mod oficial. Un an mai târziu își votează *Propriul regulament de procedură*. Denumirea de *Curtea de Justiție a Comunităților Europene* (CJCE) apare menționată în urma Tratatului de la Roma și deservea cele trei comunități (CECO, CEE și EURATOM)¹³⁷.

Actul Unic European vine cu o reglementare extrem de importantă în evoluția ulterioară a Curții, și anume solicitarea către Consiliu de înființare a unei jurisdicții de primă instanță. Prin urmare, în 1988, alături de Curte se înființează *Tribunalul de Primă Instanță a Comunităților Europene*¹³⁸.

În vederea soluționării litigiilor dintre Uniunea Europeană și agenții săi, Tratatul de la Nisa a dispus înființarea *Tribunalului Funcției Publice* în 2004. În 2015, în contextul creșterii contenciosului și a duratei extinse de soluționare a cauzelor, s-a decis să se majoreze numărul judecătorilor Tribunalului Uniunii Europene până la 56 și să se integreze și competențele Tribunalului Funcției Publice. Prin urmarea, a treia jurisdicție a CJCE, Tribunalul Funcției Publice, a fost desființat la 1 septembrie 2016.¹³⁹

Deși când se vorbește despre CJUE, referirea se face în special la Curtea de Justiție, Tratatul de la Lisabona reglementează organizarea Curții astfel: Curtea de Justiție a Uniunii Europene cuprinde *Curtea de Justiție, Tribunalul și tribunale specializate*. Aceasta asigură respectarea dreptului în interpretarea și aplicarea tratatelor.¹⁴⁰ Fiecare dintre acestea are o cazuistică proprie.

Componență și organizare internă

Curtea de Justiție a Uniunii Europene reprezintă o instituție extrem de importantă în arhitectura instituțională a Uniunii Europene cu prerogative și puteri largite, luând în considerare faptul că dreptul Uniunii Europene prevalează asupra dreptului național. Toate statele membre trebuie să pună în aplicare hotărârile CJUE întrucât acestea au forță juridică obligatorie¹⁴¹.

Instituție multilingvă, beneficiind de aportul a peste 600 de juriști-linviști¹⁴², CJUE reprezintă o instituție adesea controversată ale cărei verdicte au dus la aprecieri sau nemulțumiri din partea celor care au suportat hotărârile acesteia.

¹³⁶ Tratatul de la Paris, Art. 32.

¹³⁷ Tratatul de la Roma, Secțiunea II, Art.3.

¹³⁸ Actul Unic European, Titlul II, Capitolul I, Art. 4.

¹³⁹ Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Prezentare*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/T5_5230/ro/, accesat la data de 30 octombrie 2019.

¹⁴⁰ Art. 19 din TUE.

¹⁴¹ Art. 280 din TFUE.

¹⁴² Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Traducătorii free-lance*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_10741/ro/, accesat la 4 februarie 2020.

CJUE deține competențe exclusive în cadrul Uniunii legate de: interpretarea legislației¹⁴³ și respectarea acesteia¹⁴⁴, anularea unor acte legislative¹⁴⁵, reglementarea disputelor între instituțiile UE.¹⁴⁶ În prezent CJUE este compusă din două instanțe, ambele cu sediul la Luxembourg:

- Curtea de Justiție;
- Tribunalul.

Curtea de Justiție, nucleul instituției, are ca jurisprudentă soluționarea conflictelor dintre instituțiile Uniunii, dintre instituțiile UE și statele membre, sau dintre statele membre. Curtea de Justiție este formată din câte un judecător pentru fiecare stat membru, respectiv 27¹⁴⁷. Aceasta este asistată de către avocați generali.¹⁴⁸ La ora actuală numărul acestora a crescut la 11.¹⁴⁹ Judecătorii și avocații sunt numiți de comun acord de către guvernele statelor membre pentru șase ani. Judecătorii și avocații generali care își încheie mandatul pot fi numiți din nou.¹⁵⁰ Statutul CJUE prevede ca la fiecare trei ani să aibă loc o înlocuire parțială a judecătorilor și avocaților generali. De notat faptul că judecătorii își desemnează președintele Curții de Justiție pe o perioadă de trei ani, cu posibilitatea de reînnoire. Rolul acestuia este acela de a prezida lucrările Curții și de a coordona activitatea acesteia. Curtea de Justiție își numește și grefierul,¹⁵¹ care are rolul de secretar general al instituției. Curtea de Justiție poate judeca în ședință plenară, Marea Cameră, formată din 15 judecători, sau în camere formate din trei sau cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată. Președinții camerelor de trei judecători sunt aleși pentru un an. Marea Cameră este alcătuită din 13 judecători. Aceasta este prezidată de președintele Curții. Din Marea Cameră mai fac parte președinții camerelor de cinci judecători și alți judecători desemnați în condițiile prevăzute de regulamentul de procedură.¹⁵² Curtea se întrunește în ședință plenară în cazurile speciale prevăzute de Statutul Curții (printre altele, atunci când trebuie să pronunțe destituirea Ombudsmanului¹⁵³ sau să dispună din oficiu demiterea unui comisar european care nu a respectat obligațiile ce îi revin¹⁵⁴ sau să dispună destituirea/decăderea din drepturi la pensie sau alte avantaje a membrilor Curții de Conturi¹⁵⁵) și atunci când apreciază că o cauză prezintă o importanță excepțională. Curtea se întrunește în

¹⁴³ Art. 267 din TFUE.

¹⁴⁴ Protocolul 24 din TFUE.

¹⁴⁵ Art. 264 din TFUE.

¹⁴⁶ Art. 265 din TFUE.

¹⁴⁷ Art. 19 din TUE.

¹⁴⁸ Art. 252 din TFUE, La cererea Curții de Justiție, Consiliul, hotărând în unanimitate, poate mări numărul de avocați generali.

¹⁴⁹ Declarația cu privire la articolul 252 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene referitor la numărul de avocați generali ai Curții de Justiție: *Conferința declară că, în cazul în care, în conformitate cu articolul 252 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție solicită ca numărul avocaților generali să se majoreze cu trei persoane (unsprezece, în loc de opt), Consiliul, hotărând în unanimitate, își va da acordul cu privire la această majorare. În acest caz, Conferința convine ca Polonia, similar Germaniei, Franței, Italiei, Spaniei și Regatului Unit, să aibă un avocat general permanent și să nu mai participe la sistemul de rotație, iar sistemul existent de rotație va funcționa prin rotația a cinci avocați generali, în loc de trei.*

¹⁵⁰ Art. 19/2 din TUE.

¹⁵¹ Art. 253 din TFUE.

¹⁵² Art. 16 din TFUE.

¹⁵³ Art. 228/2 din TFUE.

¹⁵⁴ Art. 245 și 247 din TFUE.

¹⁵⁵ Art. 286/6 din TFUE.

Marea Cameră la cererea unui stat membru sau a unei instituții care este parte într-un proces, precum și în cauzele deosebit de complexe sau de importanțe.¹⁵⁶

Tribunalul are rolul de a soluționa în primă instanță toate acțiunile directe introduse de către persoanele fizice și juridice și statele membre, cu excepția celor rezervate Curții de Justiție. (se pronunță asupra acțiunilor în anulare introduse de persoane fizice, întreprinderi și, în anumite cazuri, de guvernele UE. În practică, această instanță se ocupă în principal cu legislația privind concurența, ajutorul de stat, comerțul, agricultura, mărcile comerciale).

Tribunalul este compus din câte doi judecători din fiecare stat membru.¹⁵⁷ Numărul de judecători ai Tribunalului se stabilește prin Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Statutul poate prevedea ca Tribunalul să fie asistat de avocați generali.¹⁵⁸ Numărul judecătorilor a fost de 40 în decembrie 2015, 47 din 1 septembrie 2016, iar din 1 septembrie 2019 au fost stabiliți câte doi judecători pe stat membru.¹⁵⁹ Ca și membrii Curții de Justiție, membrii Tribunalului sunt aleși dintre persoanele care oferă depline garanții de independență și care au capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale. Aceștia sunt numiți de comun acord de către guvernele statelor membre, pentru o perioadă de șase ani. La fiecare trei ani are loc o înlocuire parțială. Mandatele pot fi reînnoite. Președintele Tribunalului este ales din cadrul judecătorilor pentru trei ani. Mandatul acestuia poate fi reînnoit. Tribunalul își numește grefierul și îi stabilește statutul,¹⁶⁰ judecătorii neputând exercita nicio funcție politică sau administrativă pe durata mandatului lor. Tribunalul se întrunește în camere compuse din trei sau din cinci judecători. Judecătorii aleg dintre ei pe președinții camerelor. Președinții camerelor de cinci judecători sunt aleși pe trei ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o dată. Regulamentul de procedură stabilește compunerea camerelor și repartizarea cauzelor către acestea. În anumite cazuri, stabilite de regulamentul de procedură, Tribunalul se poate întruni în ședință plenară sau cu judecător unic.¹⁶¹

Tribunalul Funcției Publice (2004–2016) soluționa cauzele între instituțiile UE și funcționarii acestora, activitatea acestuia fiind desfășurată de șapte judecători pe un mandat de șase ani cu posibilitate de reînnoire.¹⁶² Articolul 3 din aceeași anexă menționa modalitatea de alegere a acestora, fiind diferită de cea de alegere din CJ sau de la Tribunal: judecătorii erau numiți de către Consiliu, după consultarea în prealabil a unui Comitet, ținându-se cont de criteriul geografic și de o reprezentare cât mai extinsă posibil a sistemelor juridice naționale. Comitetul în cauză era alcătuit din șapte personalități din domeniul, foști membri ai Curții de Justiție sau ai Tribunalului.¹⁶³

Judecătorii alegeau dintre ei președintele Tribunalului Funcției Publice pentru un mandat de trei ani. Președintele putea fi reales. Tribunalul Funcției Publice judeca în camere formate din trei judecători. În anumite cazuri prevăzute de regulamentul său de procedură, cauzele

¹⁵⁶ Art. 16 din TUE.

¹⁵⁷ Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Tribunalul*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/J02_7033/ro/, accesat la data de 3 noiembrie 2019.

¹⁵⁸ Art. 254 din TFUE.

¹⁵⁹ Uniunea Europeană – site oficial, *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, disponibil la adresa <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=OJ:L:2016:247:FULL>, accesat la data de 5 noiembrie 2019.

¹⁶⁰ Art. 254 din TFUE.

¹⁶¹ Art. 50 din TFUE.

¹⁶² Art. 2 din Anexa 1 TFUE, La cererea Curții de Justiție, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să mărească numărul de judecători.

¹⁶³ Art. 3/3 din Anexa 1 la TFUE.

puteau fi judecate în şedinţă plenară, în cameră alcătuită din cinci judecători sau de un judecător unic. Președintele Tribunalului Funcției Publice prezida plenul și camera formată din cinci judecători.¹⁶⁴ Tribunalul Funcției Publice numea grefierul și stabilea statutul acestuia.¹⁶⁵

Veritabil organism judiciar supranațional, independent față de interese statelor membre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene veghează asupra aplicării dreptului comunitar în toate statele membre, evitând acordarea de soluții diferite în cauze similare. Deținând puteri sporite în urma Tratatului de la Lisabona, CJUE și-a largit aria de competențe și în materie de libertăți, securitate și justiție fiind azi un factor decident și în problematica vizelor, azilului, circulației persoanelor etc.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) nu trebuie confundată cu **Curtea Europeană de Justiție pentru Drepturile Omului (CEDO)** cu sediul la Strasbourg – care este o instituție a Consiliului Europei – și nici cu **Curtea Internațională de Justiție**, care este o instanță internațională, principalul organ jurisdicțional al **Organizației Națiunilor Unite**, cu sediul la Haga.

Ştiaţi că...

- Au vizitat Curtea un număr de 459 891 de persoane din 1968? Acest număr reprezintă aproximativ 705 de grupuri de vizitatori/an.
- Există 37 127 de hotărâri și ordonațe pronunțate din 1952? Dintre acestea, Curtea de Justiție are aproximativ 21 703, Tribunalul Uniunii Europene aproximativ 13 875 (din 1989) și Tribunalul Funcției Publice aproximativ 1 549 (2004–2016).
- Biblioteca Curții are peste 250 000 de volume? Acestea reprezintă 10,5 km de volume pe rafturi în cele 24 de limbi oficiale ale Uniunii și anumite limbi ale unor state terțe.
- Curtea de Justiție a Uniunii Europene este garantul respectării dreptului Uniunii pentru 500 de milioane de cetățeni?
- Tribunalul a statuat că fotbalistul Lionel Messi își poate înregistra marca „MESSI” pentru articole de îmbrăcăminte și articole de sport? Chiar dacă marca „MASSI”, deținută de o societate spaniolă, vizează de asemenea articole de sport, notorietatea fotbalistului neutralizează similitudinile vizuale și fonetice care există între cele două mărci și exclude orice risc de confuzie (Hotărârea Messi Cuccittini/EUIPO din 26 aprilie 2018, T-554/14).
- Administratorul unei pagini pentru fani pe Facebook este responsabil împreună cu Facebook de prelucrarea datelor vizitatorilor paginii sale (Hotărârea Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein din 5 iunie 2018, C-210/16)?
- Dacă o fotografie este liber accesibilă pe un site internet, cu autorizația autorului său, publicarea acesteia pe un alt site internet necesită o nouă autorizație a autorului? Astfel, prin această nouă publicare, fotografia este pusă la dispoziția unui nou public (Hotărârea Renckhoff din 7 august 2018, C-161/17).

¹⁶⁴ Art. 4 din Anexa 1 la TFUE.

¹⁶⁵ Art. 6 din Anexa 1 LA TFUE.

- În 2018, Curtea s-a pronunțat atât asupra caracterului reversibil al Brexitului, cât și asupra legalității deciziei Consiliului privind deschiderea negocierilor referitoare la condițiile Brexitului?
- Statele membre au decis să partajeze unele dintre competențele lor la nivelul Uniunii Europene? În caz de conflict între dreptul național și dreptul Uniunii, acesta din urmă trebuie să prevaleze, iar legile naționale care sunt contrare acestuia trebuie înlăturate.
- Curtea și-a fixat obiectivul de a reduce cu 10%, în perioada 2016–2018, partea deșeurilor care pot fi valorificate în această fracție de deșeuri neselectate?

Curtea de Justiție – respectarea legislației

27 de judecători independenți, câte unul din fiecare stat membru

- Stabilește regulile de interpretare a legislației UE
- Garantează că legislația UE se aplică uniform în toate statele membre

Sursa: <http://www.curia.europa.eu>

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

6 decembrie 2017 ([*1](#))

„Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2004/18/CE – Domeniu de aplicare – Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 – Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune – Contract de finanțare a construcției unei autostrăzi încheiat cu Banca Europeană de Investiții înainte de aderarea statului membru la Uniunea Europeană – Notiunea «neregularitate» în sensul Regulamentului nr. 1083/2006”

În cauza C-408/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel București (România), prin decizia din 20 mai 2016, primită de Curte la 21 iulie 2016, în procedura

Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, fostă Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România SA,

împotriva

Ministerului Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul J. Malenovský, președinte de cameră, și domnii D. Šváby (raportor) și M. Vilaras, judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona, grefier: domnul A. Calot Escobar, având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, de C. Homor, de A. Docu, de R. Simionescu, de I. L. Axente, de N. C. Mărgărit, de A. Filipescu, de H. Nicolae și de M. Curculescu;
- pentru Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe, de D. C. Dinu, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de B.-R. Killmann, de A. Tokár și de L. Nicolae, în calitate de agenți, având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezența

Hotărâre

¹ Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 15 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ([JO 2004, L 134, p. 114](#), Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116), precum și a articolului 2 punctul 7, a articolului 9 alineatul (5) și a articolului 60 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 ([JO 2006, L 210, p. 25](#), Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

² Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA, fostă Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din

11/17/2019

62016CJ0408

România SA (denumită în continuare „CNADNR”), pe de o parte, și Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe (România), pe de altă parte, în legătură cu o decizie a Autorității de Management pentru Programul Operațional Sectorial „Transport” (România) (denumită în continuare „AMPOST”) prin care se aplică o corecție financiară din cauza unei încălcări a Directivei 2004/18 în cadrul atribuirii unui contract de achiziții publice privind lucrări cofinanțate inițial de Banca Europeană de Investiții (BEI), ulterior integral și retrospectiv de Uniunea Europeană, în cadrul Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) și al Fondului de coeziune.

Cadrul juridic
Dreptul Uniunii
Protocolul de aderare

3 Articolul 2 din Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană ([JO 2005, L 157, p. 29](#), denumit în continuare „Protocolul de aderare”) prevede:

„De la data aderării, [...] actele adoptate de instituții înainte de aderare sunt obligatorii pentru Bulgaria și România și se aplică în aceste state în condițiile stabilite prin [Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa], prin Tratatul CEEA și prin prezentul protocol.”

4 Partea a patra din acest protocol, intitulată „Dispoziții temporare”, cuprinde titlul III, consacrat „Dispozițiilor financiare”, care conține articolul 27, care prevede la alineatul (2):

„Angajamentele financiare contractate înainte de data aderării în conformitate cu instrumentele financiare de preaderare prevăzute la alineatul (1), precum și cele contractate după aderare în cadrul Facilității de tranziție prevăzute la articolul 31, inclusiv încheierea și înregistrarea, după aderare, a fiecărui angajament și a fiecărei plăți legale continuă să fie reglementate de normele și regulamentele privind instrumentele financiare de preaderare și continuă să fie suportate din capitolele bugetare corespunzătoare, până la închiderea programelor și proiectelor în cauză. Cu toate acestea, procedurile de achiziții publice începute după data aderării urmează să fie îndeplinite în conformitate cu dispozițiile aplicabile ale Uniunii.”

5 Partea a cincea din protocolul menționat, intitulată „Dispoziții privind punerea în aplicare a prezentului protocol”, cuprinde titlul II, intitulat „Aplicabilitatea actelor instituțiilor”, și conține articolul 53, care prevede la alineatul (1):

„Bulgaria și România pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma, de la data aderării, dispozițiilor legilor-cadru europene și ale acelor regulamente europene care sunt obligatorii în ce privește rezultatul care trebuie obținut, dar lasă la latitudinea autorităților naționale alegerea formei și a metodelor, în înțelesul articolului I-33 [din Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa], precum și directivelor și deciziilor în înțelesul articolului 249 [CE] și al articolului 161 din Tratatul CEEA, cu excepția cazului în care se prevede un alt termen în prezentul protocol. Acestea comunică măsurile respective Comisiei până la data aderării cel târziu sau, după caz, până la termenul prevăzut în prezentul protocol.”

Directiva 2004/18

6 Considerentul (22) al Directivei 2004/18 are următorul cuprins:

„Trebuie prevăzute cazurile în care este posibil să nu se aplice măsurile de coordonare a procedurilor [...] din cauza aplicabilității unor norme speciale de atribuire a contractelor, [...] care sunt specifice organizațiilor internaționale.”

7 Articolul 15 din această directivă, intitulat „Contracte atribuite în temeiul normelor internaționale”, prevede:

„Prezenta directivă nu se aplică contractelor de achiziții publice reglementate de norme procedurale diferite și atribuite:

[...]

(c) în temeiul procedurii specifice a unei organizații internaționale.”

Regulamentul nr. 1083/2006

- 8 Considerentul (22) al Regulamentului nr. 1083/2006 are următorul cuprins:
„Ar trebui ca activitățile fondurilor și operațiunile la finanțarea cărora contribuie să fie coerente cu celealte politici comunitare și conforme cu legislația comunitară.”
- 9 Articolul 2 din acest regulament are următorul cuprins:
„În sensul prezentului regulament, următoarele noțiuni au înțelesul acordat prin prezentul: [...]”
7. «neregularitate» înseamnă orice încălcare a unei dispoziții a dreptului comunitar care rezultă dintr-un act sau dintr-o omisiune a unui operator economic care are sau ar putea avea ca efect un prejudiciu la adresa bugetului general al Uniunii Europene prin imputarea unei cheltuieli necorespunzătoare bugetului general.”
- 10 Articolul 9 alineatul (5) din regulamentul menționat prevede:
„Operațiunile finanțate din fonduri sunt în conformitate cu dispozițiile tratatului și [ale] actelor adoptate în temeiul acestuia.”
- 11 În secțiunea 2 din capitolul II al titlului III din Regulamentul nr. 1083/2006, intitulată „Proiecte majore”, articolul 39 din acest regulament prevede:
„FEDER și Fondul de coeziune pot să finanțeze, în cadrul unui program operațional, cheltuieli legate de o operațiune care include un ansamblu de lucrări, activități sau servicii destinate să îndeplinească prin ea însăși o funcție indivizibilă cu caracter economic sau tehnic precis, care urmărește obiective clar identificate și al cărei cost total depășește 25 de milioane EUR pentru mediu și 50 de milioane EUR pentru alte domenii (denumite în continuare «proiecte majore»).”
- 12 Articolul 41 din regulamentul menționat, intitulat „Decizia Comisiei”, prevede:
 - (1) Comisia evaluează proiectul major, consultându-se, după caz, cu experți externi, inclusiv cu BEI, pe baza informațiilor menționate la articolul 40, verificând coerenta acestuia cu prioritățile programului operațional, contribuția la realizarea obiectivelor acestor priorități și coerenta cu celealte politici comunitare.
(2) Comisia adoptă o decizie [în cel mai scurt timp și] în termen de cel mult trei luni de la prezentarea unui proiect major de către statul membru sau autoritatea de gestionare, cu condiția ca prezentarea să fie în conformitate cu articolul 40. Decizia respectivă se referă la descrierea obiectului fizic, pe baza căruia se aplică rata de cofinanțare a axei prioritare, și la planul anual al contribuției financiare a FEDER sau a Fondului de coeziune.
(3) În cazul în care Comisia refuză contribuția financiară a fondurilor la un proiect major, aceasta comunică motivele refuzului statului membru în termenele și cu condițiile stabilite la alineatul (2).”
- 13 Articolul 60 din Regulamentul nr. 1083/2006 are următorul cuprins:
„Autoritatea de gestionare este însărcinată cu gestionarea și aplicarea programului operațional în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, în special:
 - (a) să se asigure că operațiunile sunt selecționate în vederea finanțării în conformitate cu criterii aplicabile programului operațional și că sunt conforme, pe toată durata execuției lor, cu normele comunitare și interne aplicabile;[...]
- 14 Articolul 98 alineatul (2) din acest regulament prevede:
„Statele membre procedează la corecțiile financiare necesare pentru neregularitățile individuale sau sistemicе constatate în operațiunile sau în programele operaționale. Corecțiile la care

11/17/2019

62016CJ0408

procedează statele membre constau în anularea totală sau parțială a participării publice pentru programul operațional. Statele membre țin seama de natura și de gravitatea neregularităților și a pierderii financiare care rezultă pentru fonduri.

Resursele din fonduri eliberate astfel se pot reutiliza de către statul membru până la 31 decembrie [2015] pentru programul operațional în cauză în conformitate cu dispozițiile alineatului (3)."

Ghidul BEI

15 BEI dispune de un „Ghid de atribuire a contractelor de achiziții publice pentru proiectele finanțate de BEI”. Acest ghid, în versiunea din 2004 (denumit în continuare „Ghidul BEI”), are ca obiect informarea promotorilor de proiecte ale căror contracte de achiziții sunt finanțate, în totalitate sau în parte, de BEI în legătură cu modalitățile care trebuie urmate pentru atribuirea contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii necesare proiectului avut în vedere și care beneficiază de o finanțare acordată de BEI. Acesta este structurat în trei capitole și distinge normele care guvernează operațiunile efectuate în interiorul Uniunii, care fac obiectul capitolului 2, de cele care reglementează operațiunile efectuate în afara Uniunii, care fac obiectul capitolului 3. În capitolul 3 din Ghidul BEI se precizează că „[t]ăriile [candidate] [...] integrează progresiv directivele [Uniunii] în propria legislație. În [prezentul] ghid, aceste țări intră sub incidentă dispozițiilor stipulate în capitolul 3, «Operațiuni în afara Uniunii [...]», până la data la care s-au angajat, în cadrul negocierilor cu Comisia, să aplice directivele [europene] referitoare la atribuirea contractelor de achiziții publice în măsura în care au transpus efectiv la această dată directivele respective în legislația lor națională. Atunci le devin aplicabile dispozițiile din capitolul 2, «Operațiuni în interiorul Uniunii»”.

Dreptul român

OUG nr. 34/2006

16 Directiva 2004/18 a fost transpusă în dreptul român prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 din 19 aprilie 2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, denumită în continuare „OUG nr. 34/2006”). Articolul 14 alineatul (1) din această ordonanță prevede:

„Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică atunci când contractul de achiziție publică este atribuit ca urmare a:

[...]

c) aplicării unei proceduri specifice unor organisme și instituții internaționale;

[...]"

OUG nr. 72/2007

17 Ordonanța de urgență nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la OUG nr. 34/2006 (*Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 441 din 29 iunie 2007, denumită în continuare „OUG nr. 72/2007”) cuprinde un articol unic potrivit căruia:

„Prin derogare de la prevederile [OUG nr. 34/2006], [...] pentru continuarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică de lucrări – [...], împrumut BEI VI, semnat în decembrie 2006, autostrada Arad-Timișoara-Lugoj [...], [CNADNR] va aplica prevederile Ghidului [BEI], capitolul 3; [...]"

Litigiul principal și întrebările preliminare

18 Proiectul de construcție a autostrăzii Arad-Timișoara-Lugoj a făcut initial obiectul unui contract de finanțare încheiat la 23 decembrie 2003 între România, BEI și autoritatea contractantă a contractului de achiziții publice de lucrări în discuție în litigiul principal, CNADNR.

11/17/2019

62016CJ0408

- 19 Pe baza acestui contract, a fost încheiat un acord de împrumut în vederea finanțării construcției mai multor tronsoane de autostradă, între aceleasi părți, la 2 decembrie 2004. Acest acord stipulează că „CNADNR va respecta procedurile BEI privind achiziționarea bunurilor, asigurarea serviciilor și angajarea lucrărilor pentru proiect, [că] va purta negocieri și va semna contracte conform prevederilor [acestui contract de finanțare]”, respectiv „prin organizarea de licitații internaționale, accesibile ofertanților din toate țările”.
- 20 În cadrul acestui acord de împrumut și în scopul organizării atribuirii contractelor de lucrări de construcție a autostrăzii Arad–Timișoara–Lugoj, CNADNR a atribuit un contract, la 28 februarie 2006, pentru a dispune de serviciile de consultanță necesare realizării documentațiilor de atribuire pentru lucrări. Deoarece la acea dată România nu era stat membru al Uniunii, respectivele documentații de atribuire au fost întocmite în conformitate cu prevederile capitolului 3 din Ghidul BEI, intitulat „Operațiuni în afara Uniunii [...]”.
- 21 Din decizia de trimitere reiese că, pe de o parte, procedura de achiziție pentru atribuirea contractului de lucrări de construcție a autostrăzii Arad–Timișoara–Lugoj a fost demarată la 17 iulie 2007 sub formă de licitație restrânsă cu precalificare, prin publicarea anunțului de precalificare, și, pe de altă parte, că acest contract a fost atribuit la 15 decembrie 2008.
- 22 La 27 octombrie 2009, România a solicitat Comisiei ca proiectul de construcție a autostrăzii Arad–Timisoara–Lugoj să beneficieze, în cadrul programului operational sectorial „Transport 2007-2013”, de o finanțare retrospectivă în cadrul FEDER și al Fondului de coeziune ca „proiect major”, în sensul articolului 39 din Regulamentul nr. 1083/2006.
- 23 Prin două decizii succesive, adoptate în anul 2010 și, respectiv, în anul 2014, Comisia a aprobat finanțarea integrală a proiectului menționat în cadrul FEDER și al Fondului de coeziune. Astfel, un contract de finanțare a modificat sursa de finanțare a același proiect, pentru ca acesta să beneficieze pe viitor de fonduri europene nerambursabile în cadrul programului operațional sectorial „Transport 2007-2013”.
- 24 În scopul rambursării cheltuielilor angajate de autoritatea contractantă și ținând seama de recomandările Comisiei privind respectarea reglementării Uniunii în materia achizițiilor publice în caz de finanțare retrospectivă a unor proiecte, AMPOST a controlat dosarul de atribuire a contractului de achiziții publice de lucrări în discuție în litigiul principal. La încheierea acestui control, autoritatea respectivă a constatat neregularități printr-o notă din 29 iunie 2015 și a impus, printr-o decizie din 24 august 2015, o corecție financiară de 10 % din valoarea cheltuielilor eligibile ale contractului de achiziții de lucrări încheiat la 15 decembrie 2008.
- 25 AMPOST a motivat această corecție financiară amintind, în primul rând, că, pentru acordarea finanțării europene nerambursabile unei operațiuni, Comisia solicită respectarea prevederilor directivelor în materie de achiziții publice în vigoare la data publicării invitației de participare la procedura de atribuire a contractului de achiziții publice respectiv. În această privință, autoritatea menționată a considerat că Directiva 2004/18 era aplicabilă procedurii de atribuire a contractului de achiziții de lucrări în discuție în litigiul principal, întrucât aceasta a fost lansată după aderarea României la Uniune. În al doilea rând, AMPOST a arătat că trei criterii de precalificare prevăzute de acest contract se dovedeau mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18, și anume, *primo*, un criteriu referitor la situația personală a candidatului și, în special, la antecedentele de neexecutare a unor contracte, care ar încălca articolele 44 și 45 din Directiva 2004/18, *secundo*, un criteriu referitor la situația financiară a candidatului, care ar fi contrar articolului 47 din această directivă, și, *tertio*, un criteriu referitor la experiența candidatului, care nu ar respecta articolul 48 din directiva menționată. În ultimul rând, AMPOST a arătat totuși că utilizarea acestor criterii era autorizată în temeiul dreptului intern, și anume OUG nr. 72/2007, care deroga în mod expres de la OUG nr. 34/2006, ordonanță care transpune Directiva 2004/18.
- 26 CNADNR a introdus la instanța de trimitere o acțiune având ca obiect anularea deciziei AMPOST din 24 august 2015, precum și a notei de constatare a unor neregularități și de stabilire a unor corecții financiare din 29 iunie 2015, emisă în legătură cu proiectul de construcție a autostrăzii Arad–Timișoara–Lugoj.
- 27 În susținerea acțiunii formulate, CNADNR apreciază că corecția financiară de 10 % din valoarea cheltuielilor eligibile ale contractului de achiziții de lucrări de construcție a autostrăzii Arad–

11/17/2019

62016CJ0408

Timișoara–Lugoj este intemeiată pe o interpretare eronată a dispozițiilor OUG nr. 34/2006, ale OUG nr. 72/2007, precum și ale Directivei 2004/18. CNADNR susține că nu se putea reproşa autorității contractante că a stabilit criterii de precalificare nelegale sau restrictive în raport cu această directivă, în măsura în care, *ab initio*, atribuirea acestui contract era realizată în conformitate cu capitolul 3 din Ghidul BEI.

28 Ministerul Fondurilor Europene – Direcția Generală Managementul Fondurilor Externe susține că verificările au fost derulate de AMPOST în baza prevederilor Directivei 2004/18, tocmai pentru că procedura de atribuire a contractului s-a derulat prin derogare de la prevederile OUG nr. 34/2006. Astfel, ținând seama de modificarea sursei de finanțare, operațiunea fiind de atunci finanțată de Fondul de coeziune în cadrul programului operațional sectorial „Transport 2007–2013”, această autoritate trebuia să se asigure că atribuirea contractului menționat respectă dispozițiile din dreptul Uniunii și în special normele din materia achizițiilor publice.

29 Instanța de trimitere ridică, în primul rând, problema reglementării aplicabile *ratione temporis* și vizează în această privință nu numai articolul 27 din Protocolul de aderare, care privește angajamentele financiare contractate de statele membre în cauză înainte de aderarea lor la Uniune, ci și articolul 53 din acest protocol, care prevede intrarea în vigoare imediată, de la data aderării acestor state membre la Uniune, a normelor de drept derivat.

30 În al doilea rând, instanța de trimitere ridică problema dacă articolul 15 litera (c) din Directiva 2004/18, potrivit căruia această directivă nu se aplică contractelor de achiziții publice reglementate de norme procedurale diferite și atribuite în temeiul procedurii specifice a unei organizații internaționale, poate fi interpretat în sensul că permite ca un stat membru să nu aplique, ulterior aderării sale la Uniune, această directivă, atunci când beneficiază de un contract de finanțare încheiat cu BEI, semnat înainte de aderare, potrivit căruia contractelor de achiziții publice ce vor fi atribuite li se aplică cerințe specifice, mai restrictive decât cele permise prin directivă.

31 Instanța de trimitere ridică de asemenea problema dacă Directiva 2004/18 se opune existenței unui act normativ în dreptul intern adoptat de statul membru respectiv ulterior aderării sale la Uniune și care impune autorității contractante să urmeze Ghidul BEI prin derogare de la actul normativ prin care a fost transpusă această directivă.

32 În această privință, instanța de trimitere este de părere că, după aderarea la Uniune, un stat candidat care a beneficiat de finanțare pe durata negocierilor nu mai este supus capitolului 3 din Ghidul BEI referitor la operațiunile externe, ci se va supune capitolului 2, intitulat „Operațiuni în interiorul Uniunii Europene”, din acest ghid, ceea ce ar confirma că Directiva 2004/18 este într-adevăr aplicabilă.

33 În al treilea rând, în măsura în care AMPOST a arătat că anumite criterii de precalificare prevăzute de contractul de achiziții de lucrări în discuție în litigiul principal erau mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18, instanța de trimitere ridică, în acest context, problema dacă un asemenea contract poate fi considerat conform cu dreptul Uniunii și eligibil pentru o finanțare europeană nerambursabilă, acordată retroactiv.

34 În aceste împrejurări, Curtea de Apel București (România) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 15 litera (c) din Directiva 2004/18 trebuie interpretat în sensul că permite ca un stat membru să nu aplique, ulterior aderării sale la Uniune[...], directiva în cauză, atunci când beneficiază de un contract de finanțare încheiat cu [BEI], semnat înainte de aderare, potrivit căruia contractelor de achiziții publice ce vor fi atribuite li se aplică cerințe specifice finanțatorului, precum cele din prezenta cauză, care sunt mai restrictive decât cele permise prin directivă?

2) Directiva 2004/18 trebuie interpretată în sensul că se opune existenței unui act normativ în dreptul intern, precum [OUG] nr. 72/2007, care prevede aplicarea prevederilor [Ghidului BEI] prin derogare de la prevederile actului normativ prin care a fost transpusă în dreptul intern directiva, în spătă [OUG] nr. 34/2006, pentru motive precum cele indicate în nota de fundamentare [referitoare la prima ordonanță], în vederea respectării contractului de finanțare încheiat anterior aderării?

11/17/2019

62016CJ0408

- 3) În interpretarea articolului 9 alineatul (5) și a articolului 60 litera (a) din Regulamentul nr. 1083/2006, poate fi considerat conform cu legislația Uniunii și eligibil pentru o finanțare europeană nerambursabilă, acordată retroactiv, un astfel de contract de achiziții publice, încheiat cu respectarea [Ghidului BEI] și a dreptului intern?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară, dacă un astfel de contract de achiziții publice a fost declarat totuși conform la momentul verificării cerințelor de calificare ale Programului operațional sectorial «Transport 2007-2013», o atare prezumtivă încălcare a normelor din dreptul Uniunii privind achizițiile publice (stabilirea unor criterii de precalificare a ofertanților de natura celor din [Ghidul BEI] mai restrictive decât cele din Directiva 2004/18[...]) constituie o «neregularitate», în interpretarea articolului 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006, care dă naștere obligației statului membru în cauză de a impune o corecție finanțiară/reducere procentuală în temeiul articolului 98 alineatul (2) din reglamentul respectiv?»

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive

- 35) Pentru a se răspunde la întrebările adresate, trebuie, cu titlu introductiv, să se verifice dacă Directiva 2004/18 este într-adevăr aplicabilă *ratione temporis* în măsura în care anumite fapte evocate de instanța de trimitere au avut loc înainte de aderarea României la Uniune. Astfel, rezultă din articolul 2 din Protocolul de aderare că, de la data aderării, actele adoptate de instituțiile Uniunii înainte de această aderare sunt obligatorii pentru România și se aplică în acest stat în condițiile stabilite prin tratate și prin acest protocol.
- 36) În această privință, din articolul 53 alineatul (1) din protocolul mentionat decurge că România pune în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma, de la data aderării la Uniune, dispozițiilor directivelor care sunt obligatorii pentru orice stat membru destinatar în ce privește rezultatul care trebuie obținut, dar lasă la latitudinea autorităților naționale alegerea formei și a metodelor, cu excepția cazului în care se prevede un alt termen în acest protocol.
- 37) Or, trebuie să se constate că nu a fost prevăzut un asemenea termen pentru a transpune în dreptul intern Directiva 2004/18. Prin urmare, România trebuie să se conformeze acestei directive de la aderarea sa la Uniune, în conformitate cu principiul aplicării imediate și integrale a dispozițiilor de drept al Uniunii în ceea ce privește noile state membre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 decembrie 1998, KappAhl, [C-233/97, EU:C:1998:585](#), punctul 15).
- 38) În aceste condiții, trebuie să se stabilească cu certitudine că Directiva 2004/18 este aplicabilă unei proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări precum cea în discuție în litigiul principal.
- 39) În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă că directiva aplicabilă unui contract de achiziții publice este, în principiu, cea în vigoare la data la care autoritatea contractantă alege tipul de procedură pe care o va urma și soluționează definitiv problema dacă există sau nu există obligația de a asigura în prealabil condiții concurențiale pentru atribuirea acestui contract (Hotărârea din 7 aprilie 2016, Partner Apelski Dariusz, [C-324/14, EU:C:2016:214](#), punctul 83).
- 40) Or, atunci când o procedură de atribuire face obiectul unei publicări a anunțului de participare, este necesar să se considere că data la care autoritatea contractantă soluționează definitiv problema dacă trebuie procedat cu sau fără asigurarea în prealabil a unor condiții concurențiale pentru atribuirea contractului este data acestei publicări. În consecință, prin raportare la această dată trebuie să se aprecieze legalitatea condițiilor referitoare la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice.
- 41) În spătă, procedura de atribuire a contractului de achiziții publice de lucrări în discuție în litigiul principal a făcut obiectul unui anunț de participare publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 17 iulie 2007, și anume ulterior aderării României la Uniune. În măsura în care Protocolul de aderare nu prevedea nicio măsură tranzitorie susceptibilă de a amâna aplicarea

11/17/2019

62016CJ0408

Directivei 2004/18, este necesar, aşadar, să se considere că aceasta este aplicabilă *ratione temporis* unei proceduri de atribuire precum cea în discuție în litigiul principal.

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- 42 Prin intermediul primei și al celei de a doua întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Directiva 2004/18, în special articolul 15 litera (c) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că se opune ca reglementarea unui stat membru să prevadă, pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice angajată ulterior datei aderării sale la Uniune, în vederea realizării unui proiect inițiat pe baza unui contract de finanțare încheiat cu BEI anterior aderării menționate, aplicarea criteriilor specifice prevăzute de dispozițiile Ghidului BEI care nu sunt conforme cu dispozițiile acestei directive.
- 43 Articolul 15 litera (c) din Directiva 2004/18 prevede că această directivă nu se aplică contractelor de achiziții publice reglementate de norme procedurale specifice unei organizații internaționale.
- 44 În plus, trebuie să se observe că acest articol, interpretat în lumina considerentului (22) al Directivei 2004/18, enumerează trei cazuri de contracte de achiziții publice în care această directivă nu se aplică în măsura în care aceste contracte de achiziții publice sunt reglementate de norme procedurale diferite. În plus, trebuie să se arate că articolul menționat se înscrie în secțiunea 3, intitulată „Excluderea unor contracte”, din capitolul II, intitulat „Domeniul de aplicare”, din titlul II, intitulat la rândul său „Norme privind contractele de achiziții publice”, din Directiva 2004/18.
- 45 Reiese astfel atât din modul de redactare a articolului 15 litera (c) din Directiva 2004/18, cât și din contextul în care el se înscrie că acest articol constituie o excepție de la domeniul de aplicare material al acestei directive. Or, o asemenea excepție trebuie neapărat să facă obiectul unei interpretări stricte (a se vedea în acest sens Ordonanța din 20 iunie 2013, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, [C-352/12](#), nepublicată, [EU:C:2013:416](#), punctul 51 și jurisprudența citată).
- 46 Pentru a aprecia dacă o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice precum cea în discuție în litigiul principal, reglementată de capitolul 3 din Ghidul BEI, poate intra sub incidența excepției prevăzute la articolul 15 litera (c) din Directiva 2004/18, trebuie să se verifice dacă o asemenea procedură poate fi considerată ca fiind reglementată de norme procedurale specifice unei organizații internaționale.
- 47 Or, după cum s-a constatat la punctul 41 din prezența hotărâre, anunțul de participare în discuție în litigiul principal a fost publicat ulterior aderării României la Uniune.
- 48 În aceste condiții, o procedură precum cea în discuție în litigiul principal nu poate fi considerată ca fiind reglementată de norme procedurale specifice unei organizații internaționale în sensul articolului 15 litera (c) din Directiva 2004/18.
- 49 În consecință, România nu se poate prevăla, după data aderării sale la Uniune, de excepția referitoare la respectarea normelor specifice ale unei organizații internaționale, prevăzută la articolul 15 litera (c) din Directiva 2004/18.
- 50 În plus, după cum a arătat instanța de trimitere, o astfel de interpretare este susținută de textul Ghidului BEI, potrivit căruia, de la data aderării sale la Uniune, un stat candidat care a beneficiat de o finanțare a BEI pentru realizarea unui proiect nu mai este supus capitolului 3 din acest ghid, referitor la operațiunile din afara Uniunii, ci este supus din acel moment capitolului 2 din ghidul menționat, referitor la operațiunile din interiorul Uniunii, și trebuie să aplique directivele referitoare la procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice.
- 51 Decurge din ceea ce precedă că Directiva 2004/18 se opune existenței unui act normativ de drept intern precum OUG nr. 72/2007, care prevede că dispozițiile capitolului 3 din Ghidul BEI se aplică prin derogare de la dispozițiile acestei directive.
- 52 Înțând seama de considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la prima și la a doua întrebare adresate că Directiva 2004/18, în special articolul 15 litera (c), trebuie interpretată în sensul că se opune ca reglementarea unui stat membru să prevadă, pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice angajată ulterior datei aderării sale la Uniune, în vederea realizării unui proiect inițiat pe baza unui contract de finanțare încheiat cu BEI anterior aderării

menționate, aplicarea criteriilor specifice prevăzute de dispozițiile Ghidului BEI care nu sunt conforme cu dispozițiile acestei directive.

Cu privire la a treia și la a patra întrebare

53 Prin intermediul celei de a treia și al celei de a patra întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 9 alineatul (5) și articolul 60 litera (a) din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretate în sensul că o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice precum cea în discuție în litigiul principal, în care au fost aplicate criterii mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18, poate fi considerată conformă cu dreptul Uniunii și eligibilă pentru o finanțare europeană nerambursabilă, acordată retrospectiv, și dacă, eventual, articolul 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretat în sensul că utilizarea unor criterii de precalificare a ofertanților mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18 constituie o „neregularitate”, în sensul acestei dispoziții, care justifică aplicarea unei corecții financiare în temeiul articolului 98 din acest reglement.

54 În ceea ce privește primul aspect, reiese din textul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1083/2006, interpretat în lumina considerentului (22) al acestui reglement, că fondurile europene au vocația de a finanța numai operațiuni conforme cu dispozițiile tratatului și ale actelor adoptate în temeiul acestuia.

55 În plus, potrivit articolului 60 litera (a) din Regulamentul nr. 1083/2006, revine autorității de gestionare sarcina să se asigure că operațiunile selecționate în vederea finanțării sunt conforme, pe toată durata execuției lor, cu normele Uniunii și cu normele interne aplicabile.

56 Astfel, Regulamentul nr. 1083/2006 face parte din dispozitivul care garantează buna gestionare a fondurilor Uniunii și protejarea intereselor financiare ale acesteia din urmă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 mai 2016, Județul Neamț și Județul Bacău, [C-260/14](#) și [C-261/14](#), [EU:C:2016:360](#), punctul 34).

57 În consecință, Uniunea nu are vocația de a finanța, prin intermediul fondurilor sale, decât acțiuni desfășurate în deplină conformitate cu dreptul Uniunii, acesta incluzând normele aplicabile în materia achizițiilor publice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 iulie 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, [C-406/14](#), [EU:C:2016:562](#), punctul 43 și jurisprudența citată).

58 În spătă, este cert că, pentru precalificarea ofertanților, CNADNR a urmat normele din capitolul 3 din Ghidul BEI. În această privință, a urma normele din acest ghid nu poate exclude, *ab initio*, respectarea normelor Uniunii astfel cum rezultă din Directiva 2004/18. Cu toate acestea, rezultă din indicațiile instanței de trimitere că criteriile de precalificare în discuție în litigiul principal sunt mai restrictive decât cele prevăzute la articolele 44, 45 și 47 din Directiva 2004/18.

59 Înținând seama de ceea ce precedă, o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice precum cea în discuție în litigiul principal, în cadrul căreia au fost aplicate criterii mai restrictive decât cele prevăzute în Directiva 2004/18, nu poate fi considerată că a fost desfășurată în deplină conformitate cu dreptul Uniunii.

60 În ceea ce privește al doilea aspect evocat la punctul 53 din prezenta hotărâre, rezultă din definiția care figurează la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006 că o încălcare a dreptului Uniunii constituie o „neregularitate”, în sensul acestei dispoziții, numai dacă are sau ar putea avea ca efect un prejudiciu la adresa bugetului general al Uniunii prin imputarea unei cheltuieli necorespunzătoare acestui buget. Prin urmare, Curtea a statuat că o astfel de încălcare nu poate fi considerată o neregularitate decât în măsura în care era susceptibilă, prin ea însăși, să aibă o incidentă bugetară. În schimb, nu este necesar să fie demonstrată existența unei incidente financiare precise (Hotărârea din 14 iulie 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, [C-406/14](#), [EU:C:2016:562](#), punctul 44 și jurisprudența citată).

61 Pe cale de consecință, este necesar să se considere că o încălcare a regulilor de atribuire a contractelor de achiziții publice constituie o neregularitate în sensul articolului 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006 în măsura în care posibilitatea ca această încălcare să fi avut o incidentă asupra bugetului fondului vizat nu poate fi exclusă (Hotărârea din 14 iulie 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, [C-406/14](#), [EU:C:2016:562](#), punctul 45).

11/17/2019

62016CJ0408

② În speță, utilizarea unor criterii de precalificare a ofertanților mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18 constituie o „neregularitate”, în sensul articolului 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006, în măsura în care nu se poate exclude ca această utilizare să fi avut o incidentă asupra bugetului fondului în cauză.

③ În această privință, din decizia de trimitere reiese că, în cauza principală, AMPOST a evidențiat că criteriile de precalificare a ofertanților erau mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18 și că aveau ca efect restrângerea cercului participanților la procedura de achiziții publice în discuție în litigiul principal, astfel încât incidentă asupra bugetului fondului nu poate fi exclusă, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

④ În ceea ce privește, în sfârșit, problema dacă neregularitatea menționată justifică aplicarea unei corecții financiare în temeiul articolului 98 din Regulamentul nr. 1083/2006, trebuie arătat că revine statelor membre sarcina de a efectua o corecție financiară din moment ce a fost constatătă o neregularitate.

⑤ În acest scop, alineatul (2) al acestui articol impune autorității naționale competente să determine cuantumul corecției care trebuie aplicată înăuntrul seama de trei criterii, respectiv natura neregularității constatate, gravitatea ei și pierderea financiară care a rezultat din aceasta pentru fondul în cauză (Hotărârea din 14 iulie 2016, Wrocław – Miasto na prawach powiatu, [C-406/14, EU:C:2016:562](#), punctul [47](#)).

⑥ În cazul în care este vorba, precum în cauza principală, despre o neregularitate punctuală, iar nu sistemică, cea din urmă cerință implică în mod necesar o examinare de la caz la caz, înăuntrul seama de toate împrejurările relevante din perspectiva unuia dintre aceste trei criterii.

⑦ În speță, faptul că CNADNR a acționat în conformitate cu legislația națională, care îi impunea să deroge de la Directiva 2004/18, astfel încât nu dispunea de nicio marjă de apreciere în privința procedurii de atribuire a contractelor de achiziții publice care trebuia urmată, este o împrejurare de natură să influențeze cuantumul final al corecției financiare care trebuie aplicată, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

⑧ Înăuntrul seama de considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la a treia și la a patra întrebare după cum urmează:

- Articolul 9 alineatul (5) și articolul 60 litera (a) din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretate în sensul că o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice precum cea în discuție în litigiul principal, în care au fost aplicate criterii mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18, nu poate fi considerată că a fost desfășurată în deplină conformitate cu dreptul Uniunii și nu este eligibilă pentru o finanțare europeană nerambursabilă, acordată retrospectiv.
- Articolul 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretat în sensul că utilizarea unor criterii de precalificare a ofertanților mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18 constituie o „neregularitate”, în sensul acestei dispoziții, care justifică aplicarea unei corecții financiare în temeiul articolului 98 din acest reglament, în măsura în care nu se poate exclude ca o astfel de utilizare să fi avut o incidentă asupra bugetului fondului în cauză, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

⑨ Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competență acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

- 1) **Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolul 15 litera (c), trebuie interpretată în sensul că se opune ca reglementarea unui stat membru să prevadă, pentru o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice angajată ulterior datei aderării sale la**

11/17/2019

62016CJ0408

Uniunea Europeană, în vederea realizării unui proiect inițiat pe baza unui contract de finanțare încheiat cu Banca Europeană de Investiții anterior aderării menționate, aplicarea criteriilor specifice prevăzute de dispozițiile Ghidului de atribuire a contractelor de achiziții publice al Băncii Europene de Investiții care nu sunt conforme cu dispozițiile acestei directive.

2) **Articolul 9 alineatul (5) și articolul 60 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 trebuie interpretate în sensul că o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice precum cea în discuție în litigiul principal, în care au fost aplicate criterii mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18, nu poate fi considerată că a fost desfășurată în deplină conformitate cu dreptul Uniunii și nu este eligibilă pentru o finanțare europeană nerambursabilă, acordată retrospectiv.**

Articolul 2 punctul 7 din Regulamentul nr. 1083/2006 trebuie interpretat în sensul că utilizarea unor criterii de precalificare a ofertanților mai restrictive decât cele prevăzute de Directiva 2004/18 constituie o „neregularitate”, în sensul acestei dispoziții, care justifică aplicarea unei corecții financiare în temeiul articolului 98 din acest reglament, în măsura în care nu se poate exclude ca o astfel de utilizare să fi avut o incidentă asupra bugetului fondului în cauză, aspect care verificare revine instanței de trimitere.

Malenovský

Šváby

Vilaras

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 6 decembrie 2017.

Grefier

Președintele Camerei a opta

A. Calot Escobar

J. Malenovský

([*1](#)) Limba de procedură: română.

Banca Centrală Europeană

Evoluție istorică

Deși Tratatul de la Maastricht este acela care menționează pentru prima dată crearea *Băncii Centrale Europene* și a SEBC¹⁶⁶ și tot atunci s-au prezentat criteriile obligatorii pe care țările care vor să adopte moneda euro trebuie să le îndeplinească (inflație, cursul de schimb, ratele dobânzilor și nivelul datoriei publice), putem considera anul 1962 ca fiind momentul de început pentru o posibilă bancă europeană datorită faptului că economistul francez Robert Marjolin a lansat ideea unei monede comune, idee care este cunoscută în literatura de specialitate ca *Memorandumul Marjolin*. De la acel moment și până în anul 1998 când s-a înființat Banca Centrală Europeană, la Frankfurt pe Main, în Germania¹⁶⁷, s-a parcurs un drum sinuos, cu multiple încercări care merită reținute cronologic astfel:

- Acordul European de Schimb Valutar, cunoscut și sub numele de „Şarpele Monetar”/ „Şarpele din Tunel”. Țările membre CECO (Belgia, Franța, Germania, Italia, Olanda și Luxemburg) au semnat acest acord în 1972. Raportarea monedelor naționale se făcea în funcție de dolar. De aici provine și denumirea acordului;
- 1979: Crearea Sistemului Monetar European;
- Februarie 1992: Tratatul de la Maastricht a prevăzut introducerea unei monede unice și garantarea stabilității acestei monede, idee la care au aderat 12 țări;
- Octombrie 1993: Frankfurt pe Main este ales pentru a găzdui sediul BCE;
- Decembrie 1995: Consiliul European de la Madrid a decis cu privire la denumirea monedei unice. Tot atunci s-au decis și pașii care urmau să fie făcuți pentru adoptarea monedei unice cât și preschimbarea monedelor naționale;
- Mai 1998: S-a considerat că următoarele țări Belgia, Germania, Spania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Portugalia și Finlanda îndeplinesc condițiile necesare pentru adoptarea Euro ca monedă unică.¹⁶⁸

După înființarea BCE, altele au devenit provocările pentru banca nou înființată. Astfel, în ianuarie 1999 Euro a devenit moneda unică a Zonei Euro aducând cu sine două alte schimbări extrem de importante: cursurile de schimb au fost fixate irevocabil pentru fostele monede naționale ale statelor membre participante, iar în Zona Euro s-a aplicat o politică monetară unică¹⁶⁹. De reținut faptul că în ianuarie 2002 a avut loc trecerea la moneda unică. Bancnotele și monedele euro, care au devenit singurele mijloace legale de plată în Zona Euro începând cu finele lunii februarie 2002, au fost introduse pe piețele financiare.¹⁷⁰

¹⁶⁶ Art. 4A, Tratatul de la Maastricht.

¹⁶⁷ Art. 2 (i) din Tratatul de la Amsterdam, 1997.

¹⁶⁸ Hanspeter K. Scheller, *La Banque Centrale Européenne, Histoire, rôle et fonctions*, 2006, pp. 16–20.

¹⁶⁹ Banca Centrală Europeană, *Utilizarea Euro*, disponibil la adresa

<https://www.ecb.europa.eu/euro/intro/html/index.ro.html>, accesat la data de 2 noiembrie 2019.

¹⁷⁰ *Ibidem*.

Componenţă şi organizare internă

De la înfiinţare şi până în prezent, Banca Centrală Europeană a avut patru preşedinţi ale căror semnături se regăsesc pe bancnotele emise de instituţia monetară: Willem F. Duisenberg, Jean-Claude Trichet, Mario Draghi şi Christine Lagarde. Mandatul unui preşedinte de bancă este de opt ani, neexistând posibilitatea reînnoirii mandatului.¹⁷¹

Preşedintele BCE în exerciţiu este **Christine Lagarde** (2019 – prezent).¹⁷² Acesta reprezintă instituţia la reuniunile europene şi internaţionale la nivel înalt.

BCE colaborează cu băncile centrale ale tuturor statelor membre ale UE. Împreună, formează *Sistemul European al Băncilor Centrale* (SEBC) al căruia principal obiectiv este de a menţine stabilitatea preţurilor la nivelul UE¹⁷³. Menţinerea stabilităţii preţurilor aduce avantaje clare în cadrul comunităţii europene. Rolul SEBC este precizat în art. 128 din TFUE după cum urmează:

- definirea şi punerea în aplicare a politicii monetare pentru zona euro;
- efectuarea operaţiunilor de schimb valutar;
- deţinerea şi administrarea rezervelor valutare oficiale ale statelor din zona euro (administrarea portofoliilor);
- promovarea bunei funcţionări a sistemelor de plăti.

Eurosistemul este alcătuit din BCE şi băncile centrale naţionale (BCN) ale statelor care au adoptat euro. La ora actuală statele membre care beneficiază de moneda euro sunt în număr de 19: Austria, Belgia, Cipru, Estonia, Finlanda, Franţa, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania şi Ţările de Jos.¹⁷⁴

În ceea ce priveşte activitatea de management la nivelul instituţiei, BCE dispune de următoarele trei organisme decizionale:

- **Comitetul executiv** este cel care gestionează activităţile cotidiene ale băncii. Este format din preşedintele şi vicepreşedintele BCE şi alţi patru membri desemnaţi de liderii ţărilor din zona euro, dintre persoanele a căror autoritate şi experienţă profesională în domeniul monetar sau bancar sunt recunoscute. Mandatul acestora este de opt ani şi nu poate fi reînnoit. Toţi membrii sunt numiţi de Consiliul European.¹⁷⁵
- **Consiliul guvernatorilor** este principalul organ decizional. Este alcătuit din Comitetul executiv şi din guvernatorii băncilor centrale din zona euro.¹⁷⁶
- **Consiliul general** are mai ales un rol de consultanţă şi coordonare. Este format din preşedintele şi vicepreşedintele BCE şi din guvernatorii băncilor centrale din toate statele membre.¹⁷⁷

¹⁷¹ Art. 283 din TFUE.

¹⁷² Banca Centrală Europeană, *Cine suntem*, disponibil la adresa <https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/html/index.ro.html>, accesat la data de 4 februarie 2020.

¹⁷³ Art. 282/1, 2 din TFUE.

¹⁷⁴ Banca Centrală Europeană, *BCE, SEBC şi Eurosistemul*, disponibil la adresa <https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/escb/html/index.ro.html>, accesat la data de 4 februarie 2020.

¹⁷⁵ Art. 283/2 din TFUE.

¹⁷⁶ Art. 283/1 din TFUE.

¹⁷⁷ Uniunea Europeană – site oficial, *Prezentare generală*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-central-bank_ro, accesat la data de 3 noiembrie 2019.

Funcții

Principala funcție a Băncii este de a defini și pune în aplicare politica monetară în țările din zona euro. Banca Centrală Europeană este singura abilitate să autorizeze emisiunea de bancnote euro în Uniune. Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale pot emite astfel de bancnote. Bancnotele emise de Banca Centrală Europeană și de băncile centrale naționale sunt singurele care au statutul de mijloc legal de plată în cadrul Uniunii.¹⁷⁸

Banca Centrală Europeană se asigură că obiectivele pe care SEBC și le propune vor fi duse la bun sfârșit. Prin urmare, colaborează cu autorități naționale cât și cu agenți economici pentru realizarea statisticilor, desfășoară o amplă colaborare pe plan european și internațional și nu în ultimul rând supraveghează și menține politica monetară.¹⁷⁹

Ştiați că...

- Aveți posibilitatea să vizitați Banca Centrală Europeană sau să asistați la prelegeri adaptate în funcție de subiectul care vă interesează?
- Independența BCE, ca a oricărei instituții europene, este stipulată în Tratatul de Funcționare al UE (art. 130)?
- Statele din zona euro sunt singurele care pot să emite monede, iar BCE și băncile centrale din zona euro sunt cele care emit bancnote?
- Există opt monede euro și fiecare dintre acestea au o față comună și o față cu elemente specifice țării care le emite?
- Bancnota de 50 de euro este cea mai tranzitată bancnota? Există 8 miliarde din această categorie pe piață?
- BCE nu dispune de casierie și nu acordă împrumuturi bancare?
- Țările din zona euro însumează o populație în jur de 340 de milioane de locuitori?
- Banca Centrală Europeană prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și Consiliului European un raport anual privind activitatea SEBC și politica monetară din anul precedent și din anul în curs? Președintele Băncii Centrale Europene prezintă acest raport Consiliului și Parlamentului European, care poate organiza o dezbatere generală pe acest temei. (art.284/3 TFUE).

¹⁷⁸ Art. 128 din TFUE.

¹⁷⁹ Banca Centrală Europeană, *Misiuni*, disponibil la adresa <https://www.ecb.europa.eu/ecb/tasks/html/index.ro.html>, accesat la data de 3 noiembrie 2019.

Banca Centrală Europeană - gestionarea monedei euro

Christine Lagarde
Președintele Băncii Centrale

- Garantează stabilitatea prețurilor
- Gestionă rezervele monetare și stabilește rata dobânzilor
- Supraveghează securitatea băncilor
- Este independentă față de guvernele naționale

Sursa: <http://www.ecb.europa.eu>

Decizii adoptate de Consiliul guvernatorilor BCE (altele decât deciziile de stabilire a ratelor dobânzilor)

25 octombrie 2019

Operațiuni de piață

Prelungirea acordului bilateral de swap valutar între BCE și Banca Populară a Chinei

La data de 18 septembrie 2019, Consiliul guvernatorilor a aprobat prelungirea acordului bilateral de swap valutar între BCE și Banca Populară a Chinei pentru încă trei ani, până la 8 octombrie 2022. Volumul maxim al acestui acord este de 350 de miliarde de renminbi chinezești și 45 de miliarde EUR. Un comunicat de presă pe această temă a fost publicat pe website-ul BCE după finalizarea procesului de semnare.

Realinierea ratingurilor pe termen scurt ale Fitch cu scăla de rating armonizată a Eurosistemului

La data de 4 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a aprobat realinierea ratingurilor pe termen scurt „F1” și „F3” ale Fitch cu nivelul 3 de calitate a creditului de pe scăla de rating armonizată a Eurosistemului. Această realiniere este rezultatul reexaminării periodice a alinierii ratingurilor instituțiilor externe de evaluare a creditului cu scăla de rating armonizată a Eurosistemului, care vizează să asigure că sunt acceptate drept garanție numai active cu un nivel ridicat de calitate a creditului. Realinierea va intra în vigoare la data de 1 noiembrie 2019.

Decizia BCE privind remunerarea deținilor de rezerve excedentare și a anumitor depozite

La data de 15 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Decizia BCE/2019/31 privind remunerarea deținilor de rezerve excedentare și a anumitor depozite (reformare). Decizia pune în aplicare din punct de vedere juridic sistemul pe două niveluri pentru remunerarea rezervelor excedentare aprobat de Consiliul guvernatorilor ca parte a pachetului cuprinzător de măsuri neconvenționale de politică monetară anunțat la data de 12 septembrie 2019. Decizia se va aplica începând cu cea de-a șaptea perioadă de aplicare din anul 2019, care debutează la 30 octombrie 2019, și este disponibilă pe website-ul BCE.

Parametrii tehnici pentru reluarea achizițiilor nete de active în cadrul APP

La data de 23 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a confirmat că, atunci când achizițiile nete vor fi reluate, caracteristicile principale ale programului de achiziționare de active (*asset purchase programme* – APP) vor rămâne, în cea mai mare parte, nemodificate.

În special, alocarea la nivelul jurisdicțiilor eligibile a achizițiilor efectuate în cadrul programului de achiziționare de titluri emise de sectorul public (*public sector purchase programme* – PSPP) va continua să se bazeze, în ceea ce privește volumul, pe cotele subscrise de băncile centrale naționale respective în grila de repartiție pentru subscrisarea la capitalul BCE, astfel cum s-a modificat în timp. În plus, principalul răscumpărăt aferent PSPP va fi, în mod normal, reinvestit în jurisdicția în care sunt efectuate rambursările. După cum s-a procedat anterior, reinvestirile aferente PSPP vor fi distribuite pe parcursul anului pentru a permite o prezență periodică și echilibrată pe piață. Consiliul guvernatorilor a decis, de asemenea, că achizițiile de titluri de natură datoriei tranzacționabile emise de organizații internaționale și bănci multilaterale de dezvoltare vor fi efectuate de un număr mai mic de bănci centrale naționale pentru a simplifica implementarea și a proteja funcționarea pieței.

Cu privire la programele de achiziționare de titluri emise de sectorul privat, capitalizarea pieței va continua să reprezinte principiul director pentru achiziții, nefiind aduse modificări criteriilor de eligibilitate.

Infrastructura pieței și plăți

Modificarea Orientării privind TARGET2

La data de 4 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Orientarea BCE/2019/30 de modificare a Orientării BCE/2012/27 privind sistemul transeuropean automat de transfer rapid cu decontare pe bază brută în timp real (TARGET2). Orientarea de modificare include cerințele legate de modificările tehnice din 2019, care vor fi introduse în noiembrie 2019, în special optimizarea soluției pentru situații de urgență, precum și introducerea unei cerințe prin care să li se solicite participanților să furnizeze dovezi privind aderarea la principiile referitoare la securitatea de punct final ale TARGET2. Orientarea de modificare, care se va aplica începând cu data de 17 noiembrie 2019, este disponibilă pe website-ul BCE.

Avize privind acte juridice

Avizul BCE cu privire la instrumente macroprudențiale suplimentare pentru creditele ipotecare rezidențiale în Luxemburg

La data de 27 septembrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Avizul CON/2019/34, la solicitarea Ministerului Finanțelor din Luxemburg.

Guvernanță corporativă

Președinția interimară a Comitetului pentru tehnologia informației

La data de 7 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor l-a numit pe dl Magi Clavé, director general adjunct al Direcției generale sisteme informatiche din cadrul BCE, în funcția de președinte interimar al Comitetului pentru tehnologia informației, începând cu data de 1 octombrie 2019, până la sfârșitul lunii martie 2020.

Modificările Condițiilor de angajare pentru personalul Băncii Centrale Europene

La data de 9 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Decizia BCE/2019/NP30 de modificare a Condițiilor de angajare pentru personalul Băncii Centrale Europene în ceea ce privește subdiviziunile grilelor de salarizare și criterii de selecție suplimentare și Decizia BCE/2019/NP31 de modificare a anexei IIa la Condițiile de angajare pentru personalul Băncii Centrale Europene. Deciziile de modificare optimizează cadrul BCE de management al talentelor și introduc, în special, următoarele: mobilitatea ca un criteriu de selecție suplimentar pentru promovare, subdiviziuni ale grilelor de salarizare pentru a permite promovări în cadrul acestora și stimulente care să încurajeze retenția participanților la Programul destinat absolvenților universitari. Deciziile de modificare au intrat în vigoare la 10 octombrie 2019, iar Condițiile de angajare sunt disponibile pe website-ul BCE.

Avizul Consiliului guvernatorilor Băncii Centrale Europene cu privire la o recomandare a Consiliului de numire a unui membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene

La data de 23 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Avizul CON/2019/35, la solicitarea președintelui Consiliului European. Un comunicat de presă pe această temă este disponibil pe website-ul BCE.

Statistică

Modificarea Regulamentului BCE privind statisticile referitoare la piețele monetare

La data de 27 septembrie 2019, Consiliul guvernatorilor a adoptat Regulamentul BCE/2019/29 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1333/2014 privind statisticile referitoare la piețele monetare. Regulamentul de modificare, care aduce îmbunătățiri anexei IV privind standardele minime aplicate de unitățile de observare statistică efective cu obligații de raportare, este disponibil pe website-ul BCE.

Supraveghere bancară

Prioritățile în materie de supraveghere ale MUS și evaluarea riscurilor la nivelul MUS pentru anul 2020

La data de 30 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor nu a formulat nicio obiecție cu privire la propunerea Consiliului de supraveghere de a publica o sinteză a priorităților în materie de supraveghere ale MUS și o sinteză a evaluării riscurilor la nivelul MUS pentru anul 2020. Sintezele sunt disponibile pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE.

Rezultatele testărilor la stres în scopul supravegherii din anul 2019

La data de 2 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor nu a formulat nicio obiecție cu privire la raportul întocmit de Consiliul de supraveghere referitor la rezultatele agregate ale testării la stres privind lichiditatea din 2019. Raportul concluzionează că marea majoritate a băncilor supravegheate direct de BCE dețin, în general, poziții de lichiditate confortabile, în pofida unor vulnerabilități care necesită în continuare atenție. Un comunicat de presă pe această temă, însăși de rezultate, a fost publicat ulterior pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE.

Noul proces pentru recunoașterea acordurilor de compensare contractuală în temeiul articolelor 295-298 din CRR

La data de 2 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor nu a formulat nicio obiecție cu privire la propunerea Consiliului de supraveghere de a stabili un nou proces care trebuie aplicat de BCE pentru recunoașterea acordurilor de compensare contractuală în temeiul articolelor 295-298 din Regulamentul privind cerințele de capital (CRR). Noul proces, care a fost comunicat tuturor instituțiilor semnificative și este explicit într-o scrisoare publicată în secțiunea „Letters to banks” de pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE, se va aplica de la 10 noiembrie 2019.

Deciziile BCE privind caracterul semnificativ al instituțiilor de credit supravegheate

La datele de 7, 10 și 24 octombrie 2019, Consiliul guvernatorilor nu a formulat nicio obiecție cu privire la propunerile Consiliului de supraveghere referitoare la modificarea caracterului semnificativ al unor instituții de credit supravegheate. Lista entităților supravegheate este actualizată periodic și este publicată pe website-ul privind supravegherea bancară al BCE.

Curtea de Conturi Europeană

Evoluție istorică

Curtea de Conturi a fost înființată în 1977 la Luxembourg la propunerea Parlamentului European cu scopul de a îmbunătăți gestiunea finanțelor prin asigurarea răspunderii publice pentru colectarea și cheltuirea bugetului Uniunii¹⁸⁰. Din 1993 devine instituție a Uniunii Europene¹⁸¹, având la ora actuală un număr de aproximativ 900 de angajați care provin din toate statele membre.¹⁸²

Componență și organizare internă

Curtea de Conturi funcționează sub forma unui *Colegiu* compus din 27 de membri (un membru din fiecare țară membră UE). Aceștia sunt numiți de Consiliul Uniunii Europene, după consultarea Parlamentului, fiind nominalizați de statele membre. Membrii trebuie să facă parte, ori să fi făcut parte, în statul lor, din instituțiile de control financiar extern sau să aibă o calificare deosebită pentru această funcție și mai ales trebuie să prezinte toate garanțiile de independență. Mandatul lor este de șase ani, cu posibilitate de reînnoire.¹⁸³

Președintele are un mandat de trei ani, cu posibilitate de reînnoire. Actualul președinte este germanul, **Klaus-Heiner Lehne**, *primus inter pares*, ales la data de 13 septembrie 2016, și al cărui mandat a fost reînnoit la data de la 12 septembrie 2019.¹⁸⁴ Rolul președintelui este de a superviza realizarea misiunii Curții, de a menține relațiile cu instituțiile Uniunii Europene, cu instituțiile supreme de audit și cu organizațiile internaționale de audit.¹⁸⁵

Curtea este organizată în cinci camere:

- Camera 1 – utilizarea durabilă a resurselor naturale (mediu);
- Camera 2 – investiții pentru coeziune, creștere și incluziune (social);
- Camera 3 – acțiuni externe, securitate și justiție (externe);
- Camera 4 – reglementarea piețelor și economie competitivă (finanțiar);

¹⁸⁰ Curtea de Conturi Europeană, *Istoric*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/History.aspx>, accesat la data de 10 noiembrie 2019.

¹⁸¹ Tratatul de la Maastricht, Art. 4.

¹⁸² Curtea de Conturi Europeană, *Raport de activitate 2018*, p.6.

¹⁸³ Tratatul de la Maastricht, Art. 188b.

¹⁸⁴ Curtea de Conturi Europeană, Klaus-Heiner Lehne re-elected President of the European Court of Auditors, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/NewsItem.aspx?nid=12580>, accesat la data de 12 noiembrie 2019.

¹⁸⁵ Curtea de Conturi Europeană, *Organizare*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/Structure.aspx>, accesat la data de 10 noiembrie 2019.

- Camera 5 – finanțarea și administrarea Uniunii (guvernanță).¹⁸⁶

Fiecare cameră este condusă de către un *Decan*, ales dintre membrii camerei respective cu un mandat de doi ani, acesta putând fi reînnoit.¹⁸⁷ La nivel de competențe și atribuții, fiecare cameră are două domenii de responsabilitate: adoptarea de rapoarte speciale, rapoarte anuale specifice și avize, precum și elaborarea raportului anual privind bugetul general al UE și a raportului anual privind fondurile europene de dezvoltare, în vederea adoptării lor de către plenul Curții.¹⁸⁸

Pe lângă aceste camere, în cadrul Curții de Conturi mai funcționează *Secretariatul General* (se preocupă de resurse umane, finanțe și servicii generale) și mai multe comitete, dintre care amintim:

- Comitetul pentru controlul calității auditului;
- Comitetul administrativ;
- Comitetul de etică;
- Comitetul de audit;
- Comitetul consultativ de strategie și previziune;
- Comitetul de ghidaj în domeniul digital.¹⁸⁹

Curtea de Conturi este auditorul extern iar Uniunii, fiind creată pentru a se ocupa de controlul public, iar principalele sale atribuții sunt:

- Auditează **veniturile și cheltuielile UE**, pentru a verifica dacă fondurile au fost colectate și cheltuite corect, dacă au fost utilizate în aşa fel încât să producă valoare adăugată și dacă au fost contabilizate corespunzător.
- Verifică toate **persoanele și organizațiile care gestionează fonduri UE**, efectuând inclusiv controale la fața locului în instituțiile UE (în special în cadrul Comisiei Europene), în țările membre și în țările care primesc ajutor din partea UE.
- Formulează constatări și recomandări în **rapoartele de audit**, destinate Comisiei Europene și guvernelor naționale.
- Raportează suspiciuni de **fraudă, corupție sau alte activități ilegale** către Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).
- Elaborează un **raport anual pentru Parlamentul European și Consiliul UE**, pe care Parlamentul îl examinează înainte de a decide dacă să aprobe sau nu modul în care Comisia gestionează bugetul UE.

¹⁸⁶ Curtea de Conturi Europeană, *Structură*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/OrganisationChart.aspx>, accesat la data de 15 noiembrie 2019.

¹⁸⁷ Curtea de Conturi Europeană, *Instituțiile supreme de audit din UE și din statele membre ale acesteia – prezentare generală*, disponibil la adresa <http://publications.europa.eu/webpub/eca/book-state-audit/ro/>, accesat la data de 12 noiembrie 2019.

¹⁸⁸ *Ibidem*.

¹⁸⁹ *Ibidem*.

- Publică **avize formulate de experți**, menite să ajute factorii politici să ia cele mai bune decizii pentru o utilizare cât mai eficientă și transparentă a fondurilor europene.¹⁹⁰

Activitatea de audit a Curții se împarte la rândul său în trei categorii. În funcție de operațiunile semnalate, există audit finanțiar, audit de conformitate și de performanță. În realizarea auditului finanțiar, Curtea respectă standardele internaționale de audit, urmărind gradul de fidelitate al situațiilor financiare prezentate în conturi. Cea de-a doua categorie, auditul de conformitate, analizează dacă operațiunile financiare au respectat toate aspectele legale și reglementare impuse. Pe de altă parte, activitatea de audit al performanței este mai variată, deoarece Curtea poate utiliza o gamă variată de metodologii de audit care au la bază principiile unei bune gestiuni financiare, însă principalul obiectiv este de asigurare că fondurile au fost utilizate eficient în atingerea obiectivelor propuse, fără a fi irosite¹⁹¹.

Curtea de Conturi Europeană colaborează totodată cu organizații internaționale în vederea desfășurării unei activități eficiente și transparente. Așadar, toate instituțiile supreme de audit din Uniunea Europeană sunt membre în cadrul *Organizației Internaționale Supreme de Audit* (INTOSAI) și al *Organizației Europene de Instituțiile Supreme de Audit* (EUROSAI). INTOSAI are un rol consultativ în cadrul Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite, scopul acestei organizații fiind de a îmbunătăți auditul finanțelor publice la nivel mondial.¹⁹² Pe de altă parte, EUROSAI este unul dintre grupurile regionale ale INTOSAI, iar în 2018 număra 50 de membri: instituțiile supreme de audit din 49 de state europene și Curtea de Conturi Europeană.¹⁹³

În strategia actuală, planificată pentru perioada 2018–2020, Curtea urmărește să atingă trei obiective strategice:

- creșterea valorii adăugate a declarației de asigurare în contextul gestiunii financiare actuale a UE;
- punerea unui accent mai mare pe aspectele legate de performanță ale acțiunilor UE;
- transmiterea unor mesaje clare către public.

În concordanță cu aceste obiective, Curtea a semnalat către OLAF (Oficiul European de Luptă Antifraudă) nouă suspiciuni de fraudă, cu patru mai puține față de cele semnalate în anul precedent (2017). La acestea se adaugă numeroase vizite de audit, după cum se poate vedea în Figura 6, realizate în țările membre ale UE și în țările terțe.

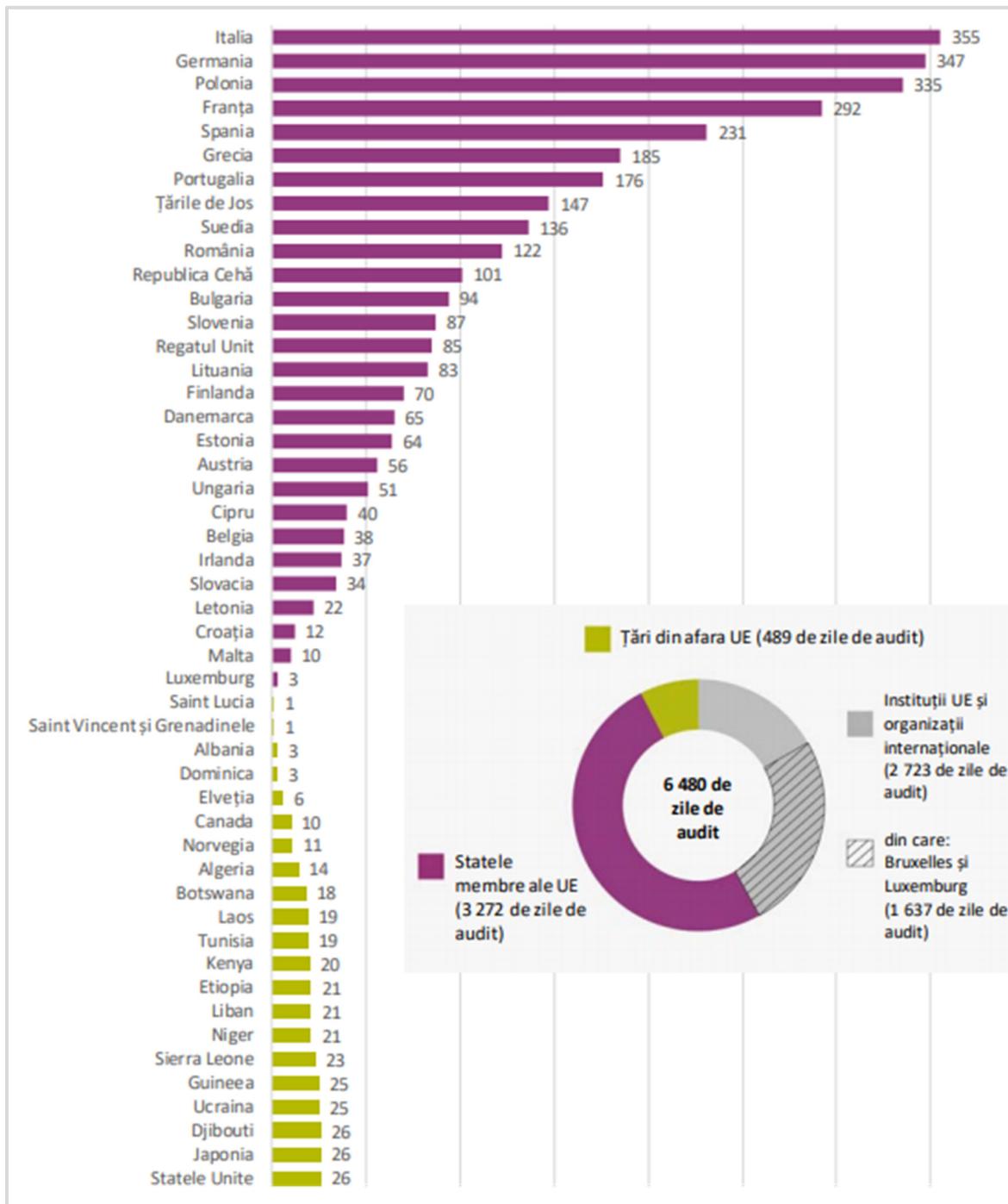
¹⁹⁰ Uniunea Europeană – site oficial, *Curtea Europeană de Conturi*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-court-auditors_ro, accesat la data de 12 noiembrie 2019.

¹⁹¹ Curtea de Conturi Europeană, *Instituțiile supreme de audit din UE și din statele membre ale acesteia – prezentare generală*, disponibil la adresa <http://publications.europa.eu/webpub/eca/book-state-audit/ro/>, accesat la data de 16 noiembrie 2019.

¹⁹² INTOSAI, *Overview*, disponibil la adresa <https://www.intosai.org/about-us/overview>, accesat la data de 4 noiembrie 2019.

¹⁹³ EUROSAI, *About EUROSAI*, disponibil la adresa <https://www.eurosai.org/en/about-us/about-eurosai/>, accesat la data de 4 noiembrie 2019.

Figura 6. Zile de vizite de audit efectuate în 2018 în state membre ale UE și în țări terțe

Sursa: <http://www.eca.europa.eu>

Ştiaţi că...

- Verifică toate persoanele și organizațiile care gestionează fonduri UE, efectuând inclusiv controale la fața locului în instituțiile UE (în special în cadrul Comisiei Europene), în țările membre și în țările care primesc ajutor din partea UE?

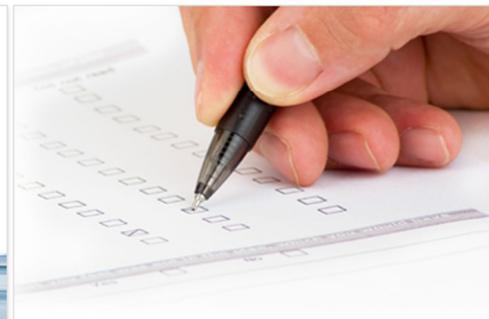
- Raportează suspiciuni de fraudă, corupție sau alte activități ilegale către Oficiul European de Luptă Antifraudă?
- Identificarea lacunelor, a obstacolelor, a punctelor forte și a oportunităților rezultate din abordarea UE în ceea ce privește tratarea deșeurilor de materiale plastice, inclusiv a deșeurilor de ambalaje din plastic reprezentă unul din obiectivele Curții pentru anul 2020?
- În 2018, activitatea de audit desfășurată de auditorii Curții a acoperit 3 761 de zile de audit în UE și în afara granițelor acesteia?
- Cheltuielile UE în 2017 au fost de 137,4 miliarde de euro, dintre care suma auditată a fost 100,2 miliarde de euro (703 operațiuni de plăți)?
- Prin intermediul fondurilor europene de dezvoltare (FED), UE acordă asistență în cadrul cooperării pentru dezvoltare statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific și țărilor și teritoriilor de peste mări? În 2017, bugetul alocat a fost 4,3 miliarde de euro.
- Agențiile UE sunt răspândite pe întreg teritoriul UE și au împreună un număr de aproximativ 11 000 de angajați?
- În avizul său privind reforma PAC (Politica Agricolă Comună), Curtea a remarcat faptul că multe dintre opțiunile de politică propuse sunt foarte similare cu actuala PAC? Este necesară o politică agricolă comună mai ecologică, care să se bazeze mai riguros pe performanță și să întărească răspunderea de gestiune.
- Curtea are cursul său de învățare online privind auditul performanței prin organizarea în anul 2018 a două sesiuni interactive pentru un număr de peste 150 de participanți din toată lumea?

Curtea de Conturi Europeană – buna gestionare a banilor publici

27 de membri independenți

- Verifică legitimitatea cheltuielilor efectuate de instituțiile europene
- Poate controla orice persoană sau organizație care gestionează fonduri UE

Sursa: <http://www.eca.europa.eu>

RO 2020

04

Raportul special

Utilizarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea politicii agricole comune: progresele sunt constante pe ansamblu, dar mai lente în cazul monitorizării climei și a mediului

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Sinteză

I Imaginile aeriene și imaginile prin satelit sunt utilizate de multă vreme în cadrul politicii agricole comune pentru verificarea ajutoarelor pe suprafață, care reprezintă astăzi aproape 80 % din finanțarea acordată de UE pentru agricultură și dezvoltare rurală. Aceste imagini au de regulă o rezoluție spațială foarte ridicată, dar, înainte de 2017, frecvența cu care erau colectate nu era suficientă pentru a permite verificarea activităților care au loc pe terenurile agricole de-a lungul anului (recoltarea, de exemplu).

II Începând din martie 2017, sateliții UE Sentinel 1 și 2 din cadrul programului Copernicus furnizează gratuit imagini frecvente de înaltă rezoluție, care pot aduce o evoluție radicală în tehnologia de observare a Pământului în vederea monitorizării activităților agricole. Având în vedere frecvența ridicată cu care sunt obținute imaginile, prelucrarea automatizată a seriilor cronologice de date de-a lungul perioadei de vegetație face posibilă, fără intervenție umană, identificarea culturilor și monitorizarea anumitor practici agricole pe parcelele individuale (de exemplu, aratul sau cositul). Începând din 2018, agenții de plăți pot utiliza datele furnizate de sateliții Sentinel din cadrul Copernicus în locul controalelor tradiționale bazate pe inspecții pe teren.

III Potrivit Comisiei și părților interesate din cadrul politicii agricole comune, datele furnizate de acești sateliți și alte tehnologii de monitorizare a ajutoarelor pe suprafață pot aduce avantaje considerabile pentru fermieri, pentru autoritățile administrative și pentru mediu. În cadrul auditului său, Curtea a examinat dacă Comisia a încurajat într-un mod eficace generalizarea utilizării acestor noi tehnologii și dacă statele membre au luat măsuri adecvate pentru a le implementa. Curtea a analizat date furnizate de sateliții Sentinel din cadrul programului Copernicus, imagini obținute de drone, precum și imagini cu etichetare geografică. O evaluare a progreselor înregistrate în utilizarea noilor tehnologii de imagistică este deosebit de relevantă în acest moment, dat fiind că rezultatele auditului Curții ar putea fi aplicate în cadrul PAC post-2020.

IV Curtea a constatat că atât Comisia, cât și unele state membre au luat măsuri pentru a concretiza avantajele potențiale ale noilor tehnologii. Comisia a promovat utilizarea acestora cu ocazia a numeroase conferințe și ateliere și a acordat sprijin bilateral unui număr mare de agenții de plăți. În 2019, 15 din 66 de agenții de plăți au utilizat date colectate de sateliții Sentinel din cadrul programului Copernicus pentru a verifica cererile de ajutor pentru unele scheme și grupuri de beneficiari (așa-numitele „controale prin monitorizare”). Auditul Curții a arătat că numeroase agenții de plăți

consideră că există obstacole care împiedică utilizarea pe scară mai largă a noilor tehnologii.

V Deși Comisia a încercat să elimine sau să reducă unele dintre aceste obstacole, agențiiile de plăți așteaptă instrucțiuni suplimentare din partea Comisiei pentru a putea lua decizii corecte și pentru a reduce riscul unor viitoare corecții financiare.

VI Trecerea la controalele prin monitorizare necesită schimbări considerabile la nivelul sistemelor informative, resurse specifice și cunoștințe de specialitate. Comisia a luat măsuri pentru a facilita accesul la servicii de procesare a datelor Sentinel și la servicii bazate pe *cloud*, dar adoptarea de către agențiiile de plăți a acestor servicii în scopuri operaționale rămâne slabă.

VII În ceea ce privește schemele de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea, Curtea a observat că noile tehnologii sunt utilizate pe o scară limitată pentru monitorizarea cerințelor privind clima și mediul din punctul de vedere al conformității și din cel al performanței. De asemenea, Curtea a ajuns la concluzia că, în mare măsură, setul de indicatori de performanță propuși în prezent pentru PAC post-2020 nu a fost proiectat pentru monitorizarea directă prin date Sentinel.

VIII Curtea recomandă Comisiei să încurajeze statele membre să utilizeze controalele prin monitorizare în cadrul PAC post-2020 ca un sistem-cheie de control. Totodată, se recomandă Comisiei să valorifice mai bine noile tehnologii pentru monitorizarea cerințelor în materie de mediu și climă.

Observații

Comisia a sprijinit utilizarea noilor tehnologii

23 Comisia consideră că noile tehnologii de imagistică aduc avantaje considerabile pentru îmbunătățirea eficienței în monitorizarea PAC (a se vedea punctele 15-19).

Curtea a examinat dacă Comisia a luat măsuri suficiente pentru a concretiza aceste avantaje, verificând:

- dacă legislația și orientările au fost modificate astfel încât să permită utilizarea noilor tehnologii pentru verificarea cererilor de ajutor;
- dacă agenții de plăti au primit sprijin în timp util și dacă utilizarea noilor tehnologii a fost promovată;
- dacă au fost identificate exemple de bune practici și soluții pentru dificultățile cu care se confruntă agenții de plăti;
- dacă a fost facilitat accesul agenților de plăti la datele Sentinel din cadrul programului Copernicus;

○ dacă au fost lansate și finanțate proiecte de cercetare cu potențialul de a intensifica utilizarea noilor tehnologii pentru monitorizarea PAC.

Cadrul juridic pentru controalele prin monitorizare a devenit mai clar

24 Sondajul realizat de Curte a arătat că aproximativ două cincimi dintre agenții de plăti consideră că legislația inițială adoptată în mai 2018 (a se vedea punctul 11) nu permitea să se recurgă la soluții pragmatice pentru implementarea controalelor prin monitorizare. Comisia a ajuns la concluzia că era nevoie de clarificări suplimentare și a modificat cadrul juridic aplicabil pentru anul de cerere 2019⁷.

25 Sondajul realizat de Curte arată că, pentru 52 dintre cele 59 de agenții de plăti, un obstacol important este **incertitudinea cu privire la procedura Comisiei de verificare**

⁷ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1804 al Comisiei din 28 octombrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 809/2014 în ceea ce privește modificările cererilor de ajutor sau ale cererilor de plată, controalele din sistemul integrat de administrare și control și sistemul de control în legătură cu ecocondiționalitatea.

a conformității în contextul noii abordări. Dacă în cazul controalelor tradiționale există norme detaliate privind modul de efectuare a controalelor la fața locului sau a controalelor prin teledetectie, pentru controale prin monitorizare nu există astfel de norme. Prin urmare, agenții de plăți sunt îngrijorate de posibilitatea ca Comisia să pună la un moment dat sub semnul întrebării abordarea și deciziile lor și să aplique corecții financiare.

26 Comisia a înțeles această preocupare și a luat măsuri pentru a clarifica modul în care controalele prin monitorizare vor fi auditate în viitor, mai precis:

- fiecare notificare privind desfășurarea de controale prin monitorizare va fi evaluată în raport cu un set de elemente juridice și tehnice⁸;
- rezultatele acestor evaluări vor fi comunicate agenților de plăți;
- toate agenții de plăți care implementau controale prin monitorizare în 2019 urmău să primească o scrisoare în care Comisia își facea cunoscută disponibilitatea de a purta discuții și de a găsi o soluție dacă apare vreo problemă majoră.

27 Unele dintre agenții de plăți vizitate de Curte în cadrul auditului așteptau ca metodologia lor pentru controalele prin monitorizare să fie aprobată de Comisie. Agenții de plăți au discutat o serie de aspecte tehnice cu experții JRC, dar Comisia nu a aprobat metodologia și nu intenționează să facă acest lucru.

28 În orientările sale tehnice⁹, Comisia descrie câteva reguli de bază prin care să se verifice dacă sistemul a interpretat corect datele Sentinel, aceste date fiind comparate cu situația constatătă pe teren. Pentru a evalua fiabilitatea sistemului automatizat de evaluare a parcelelor, Comisia a stabilit două praguri inițiale care nu trebuie să fie depășite de sistemele agenților de plăți:

- maximum 5 % cazuri marcate greșit cu steguleț roșu: această situație apare atunci când evaluarea indică un caz de neconformitate, deși declarația fermierului este

⁸ Prevăzute la articolele 40a și 40b din Regulamentul 809/2014, precum și în documentul JRC intitulat *Technical guidance on the decision to go for substitution of OTSC by monitoring*, 2018, p. 3-8.

⁹ JRC, *Second discussion document on the introduction of monitoring in place of on the spot checks: rules for processing applications in 2018-2019*, 2018, p. 16.

corectă. O astfel de eroare are un impact redus asupra bugetului UE, deoarece fermierul va contesta probabil evaluarea;

- o 10-20 % cazuri marcate greșit cu stegelet verde: această situație apare atunci când un fermier care este în totalitate sau parțial neconform primește plata fără ca neconformitatea să fie detectată de sistem. Acest tip de eroare poate duce la o plată în exces, având astfel un impact clar asupra bugetului UE. Pe măsură ce sistemele se îmbunătățesc, Comisia estimează că va putea reduce acest prag.

29 Orientările tehnice nu conțin informații cu privire la anumite elemente-cheie ale mecanismelor de control al calității (cum ar fi numărul minim de eșantioane pentru testare, criteriile de selecție sau cerințele de raportare). Un cadru solid de evaluare a calității ar putea oferi informații valoroase agentilor de plăți care implementează sistemul controalelor prin monitorizare, reducând în același timp riscul corecțiilor financiare. În 2010, Comisia a stabilit un astfel de cadru de evaluare a calității pentru LPIS, care impunea statelor membre să testeze anual calitatea sistemelor lor și să ia măsuri de remediere acolo unde era necesar. În Raportul special 25/2016¹⁰, Curtea a identificat unele deficiențe ale cadrului de calitate pentru LPIS, dar a recunoscut în același timp contribuția acestui cadru la îmbunătățirea calității sistemului.

30 O altă problemă, pe care modificările legislative ale Comisiei nu o au soluționat-o în întregime, rezidă în **complexitatea unora dintre cerințele impuse de schemele de ajutor pe suprafață**. Aceste cerințe combină norme UE și norme naționale și au fost definite într-un moment în care Copernicus și alte tehnologii nu erau disponibile. Cerințele pot fi foarte complexe pentru anumite măsuri de ajutor din cadrul PAC, cum ar fi înverzirea: această schemă prevede plăți directe pentru fermierii care adoptă sau mențin practici agricole care contribuie la îndeplinirea obiectivelor climatice și de mediu. Cerințele respective nu pot fi întotdeauna monitorizate de la distanță, ceea ce înseamnă că agentiile de plăți trebuie să desfășoare în continuare inspecții tradiționale pe teren (a se vedea *tabelul 1*). Introducerea PAC post-2020 reprezintă un prilej de a reevalua beneficiile și necesitatea unora dintre aceste cerințe.

10 Curtea de Conturi Europeană, *Raportul special 25/2016*, intitulat *Sistemul de identificare a parcelelor agricole este un instrument util pentru a stabili eligibilitatea terenurilor agricole, dar gestionarea sa ar mai putea fi îmbunătățită*, punctele 65-72.

Tabelul 1 – Exemple de cerințe ale schemei de înverzire și măsura în care acestea pot fi monitorizate de la distanță cu date Sentinel

Cerință care poate fi monitorizată	Cerință care nu poate fi monitorizată
Prezența unei culturi secundare Prezența unei culturi fixatoare de azot Pârloagă	Prezența a două specii de plante în cultura secundară Elemente de peisaj (rânduri de copaci, garduri vii, heleșteie, canale) cu o lățime mai mică de 20 m

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza documentelor Comisiei și a discuțiilor purtate cu aceasta.

Comisia a promovat și a sprijinit noua abordare

31 Sondajul realizat de Curte indică faptul că două treimi dintre agențiiile de plăți consideră că sprijinul acordat de Comisie pentru implementarea controalelor prin monitorizare este suficient. O cincime dintre agențiiile de plăți consideră că sprijinul Comisiei nu a fost adecvat, dar agențiiile respective nu au prezentat o justificare valabilă pentru această afirmație. Răspunsurile celorlalte agenții au fost neutre. Curtea a constatat că Comisia a avut un rol activ în promovarea și sprijinirea controalelor prin monitorizare în diferite moduri:

- Începând din mai 2017, Comisia a organizat peste 15 conferințe, ateliere, reunii ale grupurilor de experți și seminare a căror ordine de zi a inclus în mod explicit controalele prin monitorizare;
- Între ianuarie 2018 și august 2019, Comisia a avut întâlniri bilaterale cu agențiiile de plăți interesate să implementeze controalele prin monitorizare în 15 state membre;
- Comisia a răspuns la întrebările adresate de statele membre și a pus la dispoziție un document unic cu întrebări și răspunsuri referitoare la noua abordare bazată pe monitorizare.

Comisia caută soluții pentru reducerea numărului de parcele care necesită o evaluare subsecventă

32 Aproape nouă zecimi dintre agențiiile de plăți care au răspuns la sondajul Curții considerau că riscul de a avea prea multe parcele marcate cu steguleț galben prezintă un inconvenient important sau foarte important. În cazul în care partea

complet automatizată din sistem generează, în raport cu numărul total de solicitanți, un număr mare de parcele pentru care evaluarea este neconcludentă, este posibil ca volumul de lucru al agenției de plăți să fie mai mare decât în cazul în care aceasta ar fi recurs la controale tradiționale la fața locului pentru un eșantion mic de solicitanți. Este posibil ca parcelele marcate cu steguleț galben în urma controlului prin monitorizare să trebuiască să fie urmărite în continuare (după analizarea pragurilor de impact financiar descrise la punctul 35), prin:

- (1) verificarea vizuală a imaginilor disponibile pentru parcela respectivă;
- (2) solicitarea de informații suplimentare de la fermier și verificarea acestora; și, în cazul în care acești pași nu permit formularea unor concluzii;
- (3) realizarea unei inspecții pe teren.

33 Se întâmplă adesea ca **parcelelor de mici dimensiuni** să le fie atribuite stegulete galbene, în principal din cauza rezoluției spațiale insuficiente a imaginilor furnizate de sateliții Sentinel (număr insuficient de pixeli situați în întregime în perimetrul parcelei).

Agenții de plăți definesc în mod diferit parcelele de mici dimensiuni, suprafața lor variind de la 0,2 ha la 1 ha. Aceste parcele pot fi foarte numeroase și pot genera un volum foarte mare de muncă pentru agenția de plăți, chiar dacă ele nu reprezintă, de obicei, decât o mică parte din suprafața agricolă totală acoperită de agenția de plăți.

Tabelul 2 prezintă proporția parcelelor mici marcate cu steguleț galben în raport cu totalul parcelelor acoperite de cele trei agenții de plăți vizitate de Curte.

Tabelul 2 – Proporția parcelelor de mici dimensiuni (< 0,5 ha) marcate cu steguleț galben în raport cu totalul parcelelor acoperite de cele trei agenții de plăți care utilizează controale prin monitorizare

Agenția de plăți	Proportia parcelelor mici din punctul de vedere al numărului	Proportia parcelelor mici din punctul de vedere al suprafeței
Belgia (Flandra)	1,9 %	0,2 %
Danemarca	5,7 %	0,3 %
Spania (Castilia și Leon)	1,0 %	0,1 %

Sursa: agenții de plăți din Belgia (Flandra), Danemarca și Spania (Castilia și Leon).

34 Comisia a propus următoarele soluții pentru tratarea parcelelor de mici dimensiuni.

- Cumularea parcelelor agricole mici adiacente din aceeași exploatație și cu aceeași utilizare declarată a terenului într-o singură „unitate de interes”. Agenția de plăți din Castilia și Leon (Spania) utilizează această abordare.
- Urmărirea situației parcelelor mici cu evaluare neconcludentă nu prin efectuarea unei vizite la fața locului, ci la momentul actualizării LPIS. Comisia nu autorizează această opțiune decât în cazul în care pentru întreaga țară se fac anual fotografii aeriene. Danemarca a utilizat această opțiune.
- Obținerea de date satelitare de foarte înaltă rezoluție care să furnizeze informații mai bune cu privire la parcelele de dimensiuni mici, pentru a elibera astfel necesitatea vizitelor pe teren. JRC a încheiat recent un contract cu un furnizor de astfel de date pentru a testa această abordare pentru 2019. În cadrul contractului respectiv, agenții de plăți care implementează în 2019 controale prin monitorizare pot obține serii cronologice de date pentru parcelele de mici dimensiuni, provenite din imagini satelitare de înaltă rezoluție (pixeli cu dimensiunea de 4 m). Datele nu vor fi însă disponibile la timp pentru a putea fi utilizate în mod eficace de agenții de plăți în cadrul procedurii de evaluare subsecventă din 2019.

35 Aceste opțiuni contribuie la reducerea numărului de parcele marcate cu steguleț galben. Pentru parcelele rămase, Comisia a definit, în orientările sale tehnice¹¹ și în documentul cu întrebări și răspunsuri, praguri monetare însotite de acțiuni corespunzătoare de urmărire subsecventă.

- Dacă se estimează că impactul tuturor parcelelor cu steguleț galben asupra quantumului plății către beneficiar va fi scăzut (sub 50 de euro la nivelul schemei), atunci nu este necesară o urmărire subsecventă a situației.
- Dacă se estimează însă că acest impact va fi mediu (peste 50 de euro la nivel de schemă și sub 250 de euro la nivel de beneficiar), se impune o urmărire ulterioară pentru un eșantion de 5 % din parcelele marcate cu steguleț galben.

¹¹ JRC, *Second discussion document on the introduction of monitoring in place of on the spot checks: rules for processing applications in 2018-2019*, 2018, p. 18.

- Dacă se preconizează că impactul va fi ridicat (peste 250 de euro la nivel de beneficiar), este necesară o urmărire a situației pentru toți beneficiarii respectivi.

36 Stabilirea unor praguri mai scăzute ar permite obținerea unui nivel mai ridicat de asigurare, dar ar antrena, în același timp, o creștere a numărului de controale de urmărire și, prin urmare, costuri mai ridicate ale controalelor. Pentru a defini pragul de 250 de euro, Comisia a analizat pragurile monetare stabilite în legislația aplicabilă PAC și a consultat date cu privire la costurile aferente vizitelor pe teren, însă nu a procedat la fel și în cazul pragului de 50 de euro.

37 Unele **activități agricole**, cum ar fi pășunatul extensiv pe pajiști sau cultivarea culturilor în sere, sunt dificil de monitorizat prin sateliții Sentinel. Lipsa de activitate agricolă pe un teren (de exemplu, abandonarea terenului) este de asemenea dificil de monitorizat. În unele state membre, acest aspect problematic poate avea drept consecință marcarea cu steguleț galben unui număr mare de parcele. Ca posibile soluții pentru detectarea unora dintre aceste activități, Comisia a permis utilizarea de fotografii cu etichetare geografică drept dovezi suplimentare. **Agenția GNSS Europeană** a lucrat în 2019 la dezvoltarea unei aplicații pentru telefoane inteligente care se bazează pe astfel de imagini. Agențile de plăți din Danemarca și Italia cooperează cu societăți private pentru a dezvolta aplicații specifice. Pe de altă parte, agențile de plăți vizitate nu utilizau încă în anul de cerere 2019 fotografii cu etichetare geografică (astfel de imagini au fost utilizate numai pentru teste-pilot în Italia).

Serviciile de *cloud* finanțate de UE au fost utilizate mai degrabă pentru testare decât pentru monitorizare operațională

38 Copernicus este cel mai mare furnizor de date spațiale din lume, cu o producție actuală de 12 terabîți pe zi. Pentru a facilita și a standardiza accesul la aceste date, Comisia Europeană finanțează implementarea a cinci platforme digitale de tip *cloud* care oferă acces centralizat la datele și informațiile Copernicus, precum și la instrumente de prelucrare. Aceste platforme sunt cunoscute sub numele de „servicii de acces la date și informații” (DIAS – *Data and Information Access Services*). Patru dintre aceste platforme oferă în 2019 servicii relevante pentru agricultură¹². Platformele trebuie să îndeplinească diverse cerințe tehnice și să furnizeze datele

¹² CREODIAS, MUNDI, ONDA și SOBLOO.

Copernicus în mod gratuit, însă pot factura servicii suplimentare (cum ar fi prelucrarea datelor, stocarea datelor și combinarea datelor Copernicus cu alte seturi de date)¹³.

39 Serviciile furnizorilor DIAS au devenit disponibile în 2018. În toamna anului 2018, Comisia a decis să sprijine agențiiile de plăți care implementează controale prin monitorizare, subvenționând accesul lor individual la una dintre cele patru platforme

DIAS pentru 2019. Subvenția s-a ridicat la 120 000 de euro pe furnizor DIAS și acoperea trei faze: o examinare a maturității tehnice a furnizorilor DIAS realizată de Comisie, preluarea agențiiilor de plăți pe una dintre platformele DIAS și utilizarea operațională a DIAS de către agențiiile de plăți în 2019. Deși toate agențiiile de plăți vizitate de Curte considerau că posibilitatea de a testa gratuit o platformă DIAS era utilă, majoritatea și-au utilizat infrastructura sau contractele existente ca principale soluții de procesare pentru controalele prin monitorizare din 2019. În consecință, rămâne de văzut care este valoarea adăugată adusă de cheltuielile Comisiei în quantum de 480 000 de euro.

40 Potrivit sondajului realizat de Curte în iunie 2019, majoritatea agențiiilor de plăți nu intenționează să treacă în curând la o platformă DIAS. Discuțiile purtate de Curte cu agențiiile de plăți și cu grupul de experți între aprilie și septembrie 2019 au evidențiat următoarele incertitudini, care întârzie trecerea la furnizorii de servicii DIAS.

- Costul serviciilor DIAS, în prezent și în viitor. Având în vedere aspectele tehnice și modelele de afaceri bazate pe principiul plății în funcție de utilizare, majoritatea agențiiilor de plăți nu știu care ar fi costul controalelor prin monitorizare realizate cu ajutorul platformelor DIAS în țara sau regiunea lor.
- Existenta a patru furnizori DIAS, fiecare cu o tehnologie și o structură diferite, complică procesul decizional al agențiiilor de plăți. Comisia susține că are o soluție pentru transferabilitatea datelor de la o platformă DIAS la o altă platformă DIAS, dar agențiiile de plăți nu erau încă la curent cu această soluție. Situația devine și mai complicată din cauza incertitudinilor legate de continuitatea serviciilor asigurate de unii furnizori DIAS (sau chiar de toți furnizorii DIAS) după închiderea contractelor lor.

¹³ Curtea a inițiat un audit vizând eforturile Comisiei de a promova utilizarea serviciilor oferte de principalele programe spațiale ale UE: COPERNICUS și GALILEO. Acest audit acoperă și platformele DIAS.

Rezultatele proiectelor de cercetare nu sunt încă valorificate

41 În cadrul programului său pentru cercetare și inovare *Orizont 2020*, Comisia a acordat finanțări nerambursabile în valoare de aproximativ 94 de milioane de euro pentru diverse proiecte de cercetare vizând monitorizarea agriculturii prin utilizarea datelor Sentinel din cadrul Copernicus¹⁴. Printre aceste proiecte, Curtea a identificat trei care au contribuit în mod direct la evoluțiile actuale în materie de monitorizare a PAC¹⁵. În plus, trebuie menționat un proiect esențial, intitulat *New IACS Vision in Action* (NIVA), care a fost lansat în iunie 2019 și pentru care se preconizează o finanțare din partea UE de aproape 10 milioane de euro. Acest proiect urmărește modernizarea sistemului integrat de administrare și control utilizat de agențiile de plăți, prin utilizarea eficientă a soluțiilor digitale și a instrumentelor electronice pentru a reduce sarcina administrativă și pentru a îmbunătăți performanța de mediu.

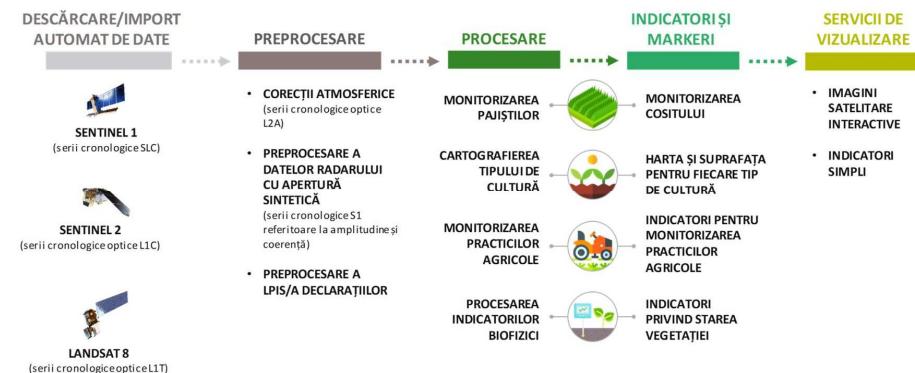
42 Agenția Spațială Europeană a finanțat un proiect care studiază modul în care sateliții Sentinel din cadrul programului Copernicus ar putea fi utilizati pentru a moderniza și a simplifica PAC. În iulie 2017, un consorțiu format din cinci societăți care lucrează împreună cu agențiile de plăți din șase state membre¹⁶ a lansat proiectul *Sen4CAP*. Scopul acestui proiect este de a furniza algoritmi, produse, fluxuri de lucru și exemple de bune practici pentru generarea de informații și markeri satelitari relevanți pentru monitorizarea PAC.

43 O versiune preliminară a sistemului de procesare Sen4CAP (a se vedea *figura 7*) a devenit disponibilă în luna mai 2019, versiunea finală fiind planificată pentru începutul anului 2020. Agențiile de plăți pot deci utiliza produsele Sen4CAP ca bază pentru dezvoltarea propriilor sisteme de control prin monitorizare, dar vor trebui să personalizeze algoritmii în funcție de circumstanțele locale. De exemplu, markerii Sen4CAP legați de recoltare funcționează bine pentru țările din nordul Europei, dar vor trebui să fie adaptați la situația specifică din țările din sudul Europei, unde uscarea naturală a culturilor ar putea fi confundată cu recoltarea.

¹⁴ Această sumă se referă la contribuția totală a UE preconizată pentru 34 de proiecte de cercetare. Baza de date CORDIS a Comisiei Europene, consultată în februarie 2019.

¹⁵ RECAP (2016-2018), *SensAgri* (2016-2019) și *EO4AGRI* (2018-2020), cu o contribuție totală din partea UE în valoare de 6,7 milioane euro.

¹⁶ Cehia, Italia (cinci regiuni), Lituania, Țările de Jos, România și Spania (Castilia și Leon). Franța s-a implicat în proiect în aprilie 2019 (cu o regiune și un departament).

Figura 7 – Derularea procesului Sen4CAP

© Sen4CAP, figură adaptată de Curtea de Conturi Europeană.

44 Întrucât majoritatea proiectelor de cercetare sunt încă în curs, agentiile de plăți care implementau abordarea bazată pe monitorizare în 2019 nu au putut beneficia decât parțial de rezultatele lor.

Anumite state membre ale UE au luat măsuri pentru a implementa noile tehnologii în cazul plăților directe

45 Curtea a plecat de la premsa că statele membre au luat măsuri adecvate pentru implementarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea PAC. Prin urmare, ea a examinat dacă agentiile de plăți:

- implementaseră controale prin monitorizare în anul de cerere 2019;
- utilizaseră în mod sistematic datele provenite de la sateliții Sentinel din cadrul programului Copernicus pentru a verifica unele dintre cerințele privind ajutorul;
- utilizaseră fotografii cu etichetare geografică sau drone;
- participaseră la proiecte de cercetare finanțate de UE sau de Agenția Spațială Europeană cu privire la utilizarea noilor tehnologii;
- desfășuraseră proiecte-pilot pentru a testa utilizarea noilor tehnologii.

15 agenții de plăți au utilizat selectiv controalele prin monitorizare în 2019

46 După cum se arată în *figura 8*, pentru anul de cerere 2019, 15 din 66 agenții de plăți din cinci state membre au implementat controale prin monitorizare pentru anumite suprafețe sau pentru toate suprafețele de care erau responsabile, pentru toate schemele de ajutor sau doar pentru unele dintre acestea. *Figura 8* indică, de asemenea, cele șapte state membre care participă la proiectul Sen4CAP.

Bibliografie

Cărți

Laursen, Finn, *Historical Dictionary of the European Union*, Rowman & Littlefield, 2015.
Păun, Nicoale, *Finalitatea Europei*, Ed. EFES, 2005.
Scheller, Hanspeter K., *La Banque Centrale Europeenne, Histoire, role et fonctions*, 2006.

Tratate

Actul Unic European.
Regulamentul de procedură al Parlamentului European.
Tratatul CECO.
Tratatul de Fuziune.
Tratatul de la Amsterdam.
Tratatul de la Lisabona.
Tratatul de la Maastricht
Tratatul de la Paris.
Tratatul de la Roma.
Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
Tratatul privind Uniunea Europene.

Surse online

Banca Centrală Europeană, *BCE, SEBC și Eurosistemul*, disponibil la adresa
<https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/escb/html/index.ro.html>.

Banca Centrală Europeană, *Cine suntem*, disponibil la adresa
<https://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/html/index.ro.html>.

Banca Centrală Europeană, *Misiuni*, disponibil la adresa
<https://www.ecb.europa.eu/ecb/tasks/html/index.ro.html>.

Banca Centrală Europeană, *Utilizarea Euro*, disponibil la adresa
<https://www.ecb.europa.eu/euro/intro/html/index.ro.html>.

Centre Virtuel de la Connaissance de l'Europe, *Communiqué final du sommet de Paris (9 et 10 décembre 1974)*, disponibil la adresa http://www.cvce.eu/content/publication/1999/1/1/2acd8532-b271-49ed-bf63-bd8131180d6b/publishable_fr.pdf.

Comisia Europeană, *60 de motive bune pentru Uniunea Europeană*, disponibil la adresa
https://ec.europa.eu/romania/sites/romania/files/brosura_romania_64_pag_juncker.pdf.

Comisia Europeană, *Colegiul (2019–2024). Comisarii. Conducerea politică a Comisiei Europene*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024_ro.

Comisia Europeană, *Cum este organizată Comisia*, disponibil la adresa
https://ec.europa.eu/info/departments_ro?field_core_topics_target_id_entityreference_filter=All&field_department_tasks_tid_entityreference_filter=All&field_core_ecorganisation_value_i18n=Directorate-General.

Comisia Europeană, *Departamente și agenții*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/info/departments_ro.

Comisia Europeană, *Despre politica privind multilingvismul*, disponibil la adresa
https://ec.europa.eu/education/policies/multilingualism/about-multilingualism-policy_ro.

Comisia Europeană, *O Uniune mai ambicioasă*, disponibil la adresa
https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_ro.pdf.

Comisia Europeană, *President von der Leyen's team*, disponibil la adresa
https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024/president/team_en.

Comisia Europeană, *President*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024/president_en.

Comisia Europeană, *Reuniunile săptămânaile ale Comisiei*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/info/political-leadership/decision-making-during-weekly-meetings_ro.

Comisia Europeană, *Secretariatul General*, disponibil la https://ec.europa.eu/info/departments/secretariat-general_ro.

Consiliul European, *Charles Michel, președintele ales al Consiliului European*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/president-elect/>.

Consiliul European, *Concluziile Consiliului European*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/conclusions/>.

Consiliul European, *Istoric*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/history/?filters=2031>.

Consiliul European, *O nouă agenda strategică 2019–2024*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/06/20/a-new-strategic-agenda-2019-2024/>.

Consiliul European, *Rolul Consiliului European în procesul de desemnare și numire*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/role-nominations-appointment/>.

Consiliul UE, *Majoritate simplă*, disponibil la adresa <https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/voting-system/simple-majority/>.

Consiliul Uniunii Europene, *Changes within the European Union as from 1 July 2013 related to the accession of Croatia*, disponibil la adresa https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/137537.pdf.

Consiliul Uniunii Europene, *Formațiunile Consiliului*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/configurations/>.

Consiliul Uniunii Europene, *Grupurile de pregătire ale Consiliului*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/preparatory-bodies/>.

Consiliul Uniunii Europene, *Istoric*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/history/?taxId=780>.

Consiliul Uniunii Europene, *Președinția Consiliului UE*, disponibil la adresa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016D1316&from=EN>.

Consiliul Uniunii Europene, *Sistemul de vot*, disponibil la adresa <http://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/voting-system/>.

Curtea de Conturi Europeană, *Instituțiile supreme de audit din UE și din statele membre ale acesteia – prezentare generală*, disponibil la adresa <http://publications.europa.eu/webpub/eca/book-state-audit/ro/>.

Curtea de Conturi Europeană, *Istoric*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/History.aspx>.

Curtea de Conturi Europeană, *Klaus-Heiner Lehne re-elected President of the European Court of Auditors*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/NewsItem.aspx?nid=12580>.

Curtea de Conturi Europeană, *Organizare*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/Structure.aspx>.

Curtea de Conturi Europeană, *Structură*, disponibil la adresa <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/OrganisationChart.aspx>.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Prezentare*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/T5_5230/ro/.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Traducătorii free-lance*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_10741/ro/.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, *Tribunalul*, disponibil la adresa https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7033/ro/.

EUROSAI, *About EUROSACI*, disponibil la adresa <https://www.eurosai.org/en/about-us/about-eurosai/>.

INTOSAI, *Overview*, disponibil la adresa <https://www.intosai.org/about-us/overview>.

Parlamentul European – site oficial, *PE o alege pe Ursula von der Leyen în funcția de Președinte al Comisiei Europene*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/news/ro/press-room/20190711IPR56824/pe-o-alege-pe-ursula-von-der-leyen-in-functia-de-presedinte-al-comisiei-europene>.

Parlamentul European, *Comisii*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/committees/ro/parliamentary-committees.html>.

Parlamentul European, *Deputați după stat membru și grup politic*, disponibil la adresa [\[https://www.europarl.europa.eu/meps/ro/search/table\]](https://www.europarl.europa.eu/meps/ro/search/table).

Parlamentul European, *Despre comisii*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/committees/ro/about-committees.html>.

Parlamentul European, *Despre Parlament*, disponibil la adresa
<http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/ro/20150201PVL00022/PE-%C8%99i-trataete>.

Parlamentul European, *EPTV*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/ep-live/ro/plenary>.

Parlamentul European, *Former European Parliament Presidents*, disponibil la adresa
https://www.europarl.europa.eu/former_ep_presidents/president-schulz-2012-2014/en/president/html/former-european-parliament-presidents.html.

Parlamentul European, *Grupurile politice din Parlamentul European*, disponibil la adresa
<https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/organisation-and-rules/organisation/political-groups>.

Parlamentul European, *Infografic: câte locuri are fiecare țară în Parlamentul European*, disponibil la adresa
<https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/eu-affairs/20180126STO94114/infografic-cate-locuri-are-fiecare-tara-in-parlamentul-european>.

Parlamentul European, *Multilingvismul în Parlamentul European*, disponibil la adresa
<https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/organisation-and-rules/multilingualism>.

Parlamentul European, *Prezentare generală*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-parliament_ro.

Parlamentul European, *Regulament de procedură*, disponibil la adresa
<https://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/20/parlamentul-european-organizare-și-funcționare>.

Parlamentul European, *Rezultatele alegerilor europene*, disponibil la adresa
<https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/ro/rata-de-participare/>.

Parlamentul European, *The President*, disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/the-president/en/>.

Parlamentul European, *Tratatul de la Paris*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/treaty-of-paris>.

Parlamentul European, *Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) / Tratatul de la Maastricht*, disponibil la adresa <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/maastricht-treaty>.

Președinția României la Consiliul Uniunii Europene, *Raport rezultate – Coeziunea, o valoare comună europeană*, disponibil la adresa <https://www.romania2019.eu/wp-content/uploads/2017/11/Brosura-200x210-bilant-RO.pdf>.

Site Eurostat, *Populația la 1 ianuarie 2018*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/figures/living_ro.

Site Worldometers, *China Population*, disponibil la adresa <https://www.worldometers.info/world-population/china-population/>, accesat la data de 3 februarie 2020.

Site Worldometers, *India Population*, disponibil la adresa <https://www.worldometers.info/world-population/india-population/>, accesat la data de 3 februarie 2020.

Tratatul de la Lisabona, *Articolul 9*, disponibil la adresa https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0001.02/DOC_1&format=PDF.

Uniunea Europeană – site oficial, *Council of the European Union*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/council-eu_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Curtea Europeană de Conturi*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-court-auditors_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Declarația Schuman, 9 mai 1950*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/symbols/europe-day/schuman-declaration_ro, accesat.

Uniunea Europeană – site oficial, *Ethics and integrity for EU Commissioners*, disponibil la adresa <http://ec.europa.eu/transparency/ethics-for-commissioners/pdf/3-2011-2904-ro-f1-1.pdf>.

Uniunea Europeană – site oficial, *IRMM 50th Anniversary 1960–2010, Presidents of EURATOM and the European Commission*, disponibil la adresa https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/irmm_50th_brochure_web.pdf.

Uniunea Europeană – site oficial, *Istoria Uniunii Europene – 1962*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/history/1960-1969/1962_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, disponibil la adresa <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=OJ:L:2016:247:FULL>.

Uniunea Europeană – site oficial, *Limbile din Uniunea Europeană*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-languages_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Parlamentul European*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-parliament_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Prezentare generală*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies/european-central-bank_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Scurtă prezentare a instituțiilor și organismelor UE*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/institutions-bodies_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Statele UE după anul aderării*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro#tab-0-1.

Uniunea Europeană – site oficial, *Suprafață și populație*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/figures/living_ro, accesat la 3 februarie 2020.

Uniunea Europeană – site oficial, *Tematici europene*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/topics_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Tări candidate*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *Tări*, disponibil la adresa https://europa.eu/european-union/about-eu/countries_ro.

Uniunea Europeană – site oficial, *White Paper*, disponibil la adresa https://eur-lex.europa.eu/summary/glossary/white_paper.html.

Surse bibliografice: documentele emise

Parlamentul European

https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-8-2015-0130_RO.pdf
https://www.europarl.europa.eu/pdf/meps/Code%20of%20Conduct_01-2017_RO.pdf

Consiliul European

<https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/05/09/the-sibiu-declaration/>
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/XT-20024-2019-REV-2/ro/pdf>

Consiliul Uniunii Europene

<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12911-2019-INIT/ro/pdf>
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13198-2018-INIT/ro/pdf>

Comisia Europeană

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0066&from=EN>
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019L0068&from=DE>

Curtea de Justiție

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=achizi%25C8%259Bii&docid=197488&pageIndex=0&doLang=ro&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=5082124#ctx1>

Banca Centrală Europeană

<https://www.ecb.europa.eu/press/govcdec/otherdec/2019/html/ecb.gc191025~e4e072b123.ro.html>

Curtea de Conturi Europeană

https://www.eca.europa.eu/lists/ecadocuments/sr20_04/sr_new_technologies_in_agri-monitoring_ro.pdf

ISBN: 978-606-37-0722-3